

*Witthaya
2018*

เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน

พลเอก เปรม ติณสูลานนท์

องค์คุณความดีของบุคคล

“ข้อสัตย์ สุจริต เสียสละ จงรักภักดี”

คำนำของมูลนิธิรัฐบุรุษ

หนังสือ “เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน”

ฯพณฯ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ประธานองคมนตรี และรัฐบุรุษ ประธานกิตติมศักดิ์ มูลนิธิรัฐบุรุษ ได้แสดงเจตนารมณ์ และรณรงค์ เรื่อง “คนเราเกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน” ตลอดมาอย่างต่อเนื่องในช่วง ๓๐ ปี พร้อมทั้งได้ปฏิบัติเป็นตัวอย่าง ตั้งคุณธรรมความดีที่ “มูลนิธิรัฐบุรุษ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์” ได้ รณรงค์เป็นเรื่องสำคัญในความ “ซื่อสัตย์ สุจริต เสียสละและจงรักภักดี” ซึ่งเป็นสิ่งบ่งบอกถึงคุณความดีสำหรับทุกคน นั่นคือ การตอบแทน บุญคุณแผ่นดินประการหนึ่ง ด้วยการปฏิบัติตน ประพฤติตน และ ดำรงตนเป็นคนดี ด้วยกายกิริยา วาจิกิริยา และมโนกิริยา ดังที่สมเด็จพระเจ้า สมเด็จพระศรีนครินทร์ราชบรมราชชนนี รับสั่ง ความว่า

“คนดีของฉัน จะต้องเป็นคนที่ไม่พูดปด
ไม่สอพลอ ไม่อิจฉา ริษยา ไม่คดโกง
และไม่มีความทะเยอทะยานอย่างบ้าๆ
แต่พยายามทำหน้าที่ของตนให้ดี
ในขอบเขตของศีลธรรม”

(จากหนังสือ “คู่มือคนไทย”)

ตลอดมาในชีวิตราชการของ ฯพณฯ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ได้ส่งเสริมทุนการศึกษาแก่เด็กนักเรียนผู้ด้อยโอกาส ในทุกระดับชั้นเรียน

จนถึงอุดมศึกษาจากทุนของ “มูลนิธิ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์” ซึ่งมีอยู่ประมาณ ๔๐ จังหวัดทั่วประเทศ และทุนที่ให้สถาบันการศึกษาต่างๆ อีกด้วย นับเป็นเวลาต่อเนื่องกันมา ๔๐ - ๕๐ ปี จนบัดนี้ ผู้ที่ได้รับทุนจบการศึกษาระดับปริญญาและการศึกษาในต่างประเทศได้มาเป็นกำลังสำคัญในระดับอธิบดี ประธาน ผู้จัดการ และหัวหน้าหน่วยงาน ร่วมกันพัฒนาประเทศด้วยเจตนารมณ์อันเดียวกัน คือ “คนเราเกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน”

ในวาระดิถีครบ ๘๐ ปีของ ฯพณฯ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ เมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๓ มูลนิธิรัฐบุรุษ จึงได้ร่วมกับกองทัพภาคต่างๆ และบรรดาผู้ที่มีความเคารพ มีความศรัทธาในตัวท่าน ได้ร่วมใจกันสนองพระราชปณิธาน และโดยเสด็จพระราชกุศล สร้างหอสมุด ศูนย์สุขภาพ ผู้สูงอายุประจำภาค หอเกียรติยศ และโครงการพัฒนาชุมชนอีกมากมาย รวมทั้งค่ายอาสาพัฒนาของนักศึกษาในท้องถิ่นทุรกันดาร กับการสงเคราะห์ผู้ประสบภัยพิบัติ และการอนุรักษ์วัฒนธรรมความเป็นไทย

ในวาระสำคัญนี้ ได้จัดพิมพ์หนังสือขึ้น ๓ เล่ม เล่มหนึ่งเกี่ยวกับผลงานของมูลนิธิรัฐบุรุษ เป็นเกียรติประวัติฯ ฯพณฯ ประธานกิตติมศักดิ์ ในโอกาสคล้ายวันเกิดครบ ๘๐ ปี และครบ ๗ ปี ของมูลนิธิรัฐบุรุษ ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๓๖ อีกเล่มหนึ่ง กองทัพบกจัดพิมพ์ “วีรบุรุษ กองทัพบก” ตัวอย่างอันดีในความ “ซื่อสัตย์ สุจริต เสียสละและจงรักภักดี” พร้อมกับงานสดุดีในวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๔๓ ท่ามกลางสโมสรรสนิพนธ์ที่หอประชุมกองทัพบก หนังสือเล่มที่ ๓ เกิดขึ้นจากนายแพทย์แดนชัย เปรมนนท์ ผู้อำนวยการโรงพยาบาลสิงหนคร สงขลา ที่คอยดูแล ฯพณฯ เป็นประจำในคราวใดที่มาพักที่บ้านหาดแก้ว สิงหนคร

เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน

ได้ปรารภกับ ฯพณฯ และคณะกรรมการบริหารมูลนิธิรัฐบุรุษ ใคร่จะพิมพ์หนังสือเป็นคู่มือสำหรับอ่านนอกเวลาที่สงขลาในชื่อว่า “เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน” โดยเหตุนี้มูลนิธิรับเรื่องมาประสานงานกับกรมวิชาการและกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อจะได้จัดพิมพ์ออกเป็นหนังสืออ่านนอกเวลา ในกาครั้งนี้ จึงได้จัดให้มีการประกวดบทความเกี่ยวกับผู้รับทุน ชั้นประถมศึกษา มัธยมศึกษาและอุดมศึกษา กับประชาชน จะได้แสดงทัศนะในการตั้งปณิธานของแต่ละคน ที่จะตอบแทนแผ่นดินเกิดอย่างไร และตัดสินใจรางวัล โดย พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์ ผู้บัญชาการทหารบก เป็นประธาน มีพิธีมอบรางวัลในวันประชุมประจำปีของมูลนิธิรัฐบุรุษ ที่โรงแรมอิมพีเรียล ควีนส์ปาร์ค เมื่อวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๔๓ และจัดตั้งคณะทำงานขึ้นเพื่อเตรียมจัดทำหนังสือดังกล่าว โดยมีประธานมูลนิธิรัฐบุรุษ ร่วมกับกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ และคุณชูเกียรติ คุณเมตตา อุทกะพันธุ์ บริษัท อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน)

นับว่าสิ่งที่ดลสนองให้เจตนารมณ์ของ ฯพณฯ ได้ปรากฏเป็นความจริง เกิดจากการที่รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ขณะนั้น (นายจำลอง ครุฑขุนทด) และคณะกรรมการ กับฝ่ายกระทรวงศึกษาธิการ ได้เข้าหารือข้อราชการกับ ฯพณฯ ที่บ้านรับรองสี่เสาเทเวศร์ ในโอกาสนั้น กระทรวงศึกษาธิการ ยินดีรับโครงการนี้ไปดำเนินการ โดยประสานงานร่วมกับมูลนิธิรัฐบุรุษ จึงได้มีการประชุมต่อเนื่องกันมาในคณะทำงาน อาทิ อธิบดีกรมวิชาการ (ดร. ประพัฒน์พงศ์ เสนาฤทธิ์) กรรมการบริหารมูลนิธิรัฐบุรุษ นักเขียน (นายสัญญาลักษณ์ เทียมถนอม) ผู้อำนวยการศูนย์พัฒนาหนังสือ (นายวินัย รอดจ่าย) และเลขาธิการมูลนิธิรัฐบุรุษ (พลเรือเอก ประเจตน์ ศิริเดช) กับเจ้าหน้าที่

ฝ่ายประสานงานมูลนิธิรัฐบุรุษ (นางประนอม อุ่นเอม) ใช้เวลาเตรียมการประมาณ ๒ เดือน จึงได้มีหนังสือสำคัญเล่มนี้ขึ้น ทั้งนี้ ด้วยความปรารถนาดีของ ฯพณฯ ประธานองคมนตรีและรัฐบุรุษที่มีต่อแผ่นดินเกิด

มูลนิธิรัฐบุรุษ ขอขอบคุณและร่วมอนุโมทนาในกุศลกรรมทั้งหลาย ที่ทุกท่านได้ร่วมกันด้วยความรู้รักสามัคคี บังเกิดผลดีแก่บ้านเมือง ยิ่งความสงบสุขให้แก่สังคม จึงขอชื่นชมคณะกรรมการและคณะทำงานมา ณ โอกาสนี้ ขอให้โชคดีและจงเจริญสุขทุกท่าน

(ศาสตราจารย์ นายแพทย์ประสพ รัตนากร)
ประธานมูลนิธิรัฐบุรุษ

สารบัญ

- คำนำของมูลนิธิรัฐบุรุษ	๒
- พระบรมราชาธิวาท	๑๑
- บทกวี “พลเอก เปรม ติณสูลานนท์” เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ประพันธ์	๑๓
- ประวัติย่อ	๑๔
- บทกวี “๘๐ ปี รัฐบุรุษ เปรม” ท่านผู้หญิงพึงใจ สนิธวานนท์ ประพันธ์	๒๐
บทความพิเศษ	๒๑
- เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน	๒๑
- บทกวี “รัฐบุรุษ ชีอ เปรม” เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ประพันธ์	๔๓
ชีวิตและความภูมิใจ	๔๔
- เกิดถิ่นใต้	๔๔
- ก้าวสู่ทำเนียบ	๕๙
- รับใช้ราชสำนัก	๗๒
ผลึกของชีวิต	๗๖
- ชีวิตอันเป็นแบบอย่าง ที่มาแห่งอุดมการณ์ “เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน”	๗๖
- ประพฤติตนเป็นคนดี	๘๐
- ยกย่องคนดี	๘๒
- เป็นคนกล้า	๘๕

- ประหยัด เรียบง่าย ๘๘
- เป็นผู้ให้ ๙๒
- ซื่อสัตย์ สุจริต เสียสละและจงรักภักดี ๙๕
- อ่อนน้อมต่อมตน ๑๐๑
- กตัญญูรู้คุณ ๑๐๔
- หล่อหลอมมาเป็นสำนักแห่งการตอบแทน
บุญคุณแผ่นดิน ๑๐๗

ผลที่บังเกิดขึ้นแล้ว ๑๑๔

- **กลุ่มความคิด ๑๑๗**
- ระดับประถมศึกษา ๑๑๗**
 - จงรักภักดี ๑๑๗
 - รับผิดชอบต่อชาติ ๑๑๘
 - เสียสละ ๑๑๙
 - รักสามัคคี ๑๒๐
 - มือสะอาด พอเพียง ๑๒๐
 - ไม่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ๑๒๓
 - ใช้ของไทยร่วมใจประหยัด ๑๒๔
- ระดับมัธยมศึกษา และประกาศนียบัตรวิชาชีพ ๑๒๕**
 - กตัญญู ๑๒๕
 - อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ๑๒๖
 - ความรู้คู่คุณธรรม ๑๒๗
 - สังคหวัตถุ ๔ ๑๒๘

เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน

ระดับอุดมศึกษา	
และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	๑๒๘
- เกือบกุล	๑๒๘
- สร้างสรรค์ความดี	๑๓๐
ระดับประชาชนทั่วไป	๑๓๑
- ขอดทนอดกถัน	๑๓๑
- สัมมาอาชีพ	๑๓๒
- แผ่นดินมีบุญคุณ	๑๓๒
- กลุ่มความรู้สึก	๑๓๓
ระดับประถมศึกษา	๑๓๔
- เป็นลูกที่ดีของพ่อแม่ เป็นนักเรียนที่ดีของครู	๑๓๔
- ไม่หลงผิดติดยาเสพติด	๑๓๕
- ใฝ่ศึกษาหาความรู้	๑๓๖
- พัฒนาบ้านเกิด	๑๓๗
- ไม่เบียดเบียนแผ่นดิน	๑๓๘
ระดับมัธยมศึกษา และประกาศนียบัตรวิชาชีพ	๑๓๙
- เอื้ออาทรต่อคนรอบข้าง	๑๓๙
- เสียสละ	๑๔๐
- จะตั้งกองทุนช่วยเหลือผู้อื่น	๑๔๑

ระดับอุดมศึกษา	
และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	๑๔๒
- เผยแพร่ความรู้และความดี	๑๔๒
- เป็นบุคคลที่มีคุณภาพ	๑๔๔
- เผยแพร่วัฒนธรรมท้องถิ่น	๑๔๕
- จะทำสังคมและสิ่งแวดล้อมให้ดี	๑๔๖
- ช่วยโดยไม่คิดสิ่งตอบแทน	๑๔๖
ระดับผู้ประกอบการอาชีพ	๑๔๘
- “ไม่ต้องถามว่าชาติให้อะไรแก่เรา แต่จงถามว่าเราจะให้อะไรแก่ประเทศชาติ”	๑๔๘
- ทำงานตามหน้าที่	๑๕๑
- ช่วยเหลือชนบท	๑๕๑
- อุทิศตนให้กับประเทศชาติ	๑๕๓
- ยึด พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ เป็นแบบอย่าง	๑๕๖
- เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน	๑๕๗
<u>ภารกิจแห่งการช่วยกันสร้างสรรค์</u>	๑๖๐
- ให้คนเกิดสำนึก	
“เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน”	๑๖๐

เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน

พระบรมราโชวาท

“...ในบ้านเมืองนั้น มีทั้งคนดีและคนไม่ดี ไม่มีใครจะทำให้คนทุกคนเป็นคนดีได้ทั้งหมด การทำให้บ้านเมืองมีความปรกติสุขเรียบร้อย จึงมิใช่การทำให้ทุกคนเป็นคนดี หากแต่อยู่ที่ การส่งเสริมคนดี ให้คนดีได้ปกครองบ้านเมือง และควบคุมคนไม่ดีไม่ให้มีอำนาจ ไม่ให้ก่อความเดือดร้อนวุ่นวายได้...”

พระบรมราโชวาทของ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
ในพิธีเปิดงานชุมนุมลูกเสือแห่งชาติ ครั้งที่ ๖
ณ ค่ายลูกเสือวชิราวุธ
อำเภอสรรคบุรี จังหวัดชลบุรี
วันพฤหัสบดี ที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๑๒

เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน

พลเอก เปรม ติณสูลานนท์

องคมนตรีและรัฐบุรุษ

เป็นนายกรัฐมนตรีปรีชาชาญ	เป็นขุนพลยอดทหารผู้หาญกล้า
เป็นรัฐบุรุษยุคศิวิไลซ์	เป็นองคมนตรีสง่าแห่งราชันย์
เป็นคนที่ซื่อสัตย์สุจริต	เป็นมิ่งมิตรแห่งมิตรผู้คงมั่น
เป็นผู้รู้ผู้นำคนสำคัญ	เป็นอดีตปัจจุบันสามัญชน
เป็นชาวบ้านธรรมดาผู้น่ารัก	เป็นผู้สูงด้วยศักดิ์อัศจรรย์
เป็นผู้ดีมีค่าเป็น “ป้า” คน	เป็นผู้ที่เสมอต้นเสมอปลาย
เป็นคนตรงจงรักภักดีราช	เป็นผู้รับใช้ชาติมุ่งมาดหมาย
เป็นผู้พร้อมอุทิศให้ทั้งใจกาย	เป็นยอดชายเป็นนายพลคนชื่อ

เปรม

เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ประพันธ์

ประวัติย่อ

วันเกิด

๒๖ สิงหาคม ๒๔๖๓

สถานที่เกิด

ตำบลบ่อทราย อำเภอเมือง
จังหวัดสงขลา

บิดา - มารดา

หลวงวินิจฉัยทัศนทกรรม -
คุณแม่ยอด ดิณสุลานนท์

การศึกษา

- ปี ๒๕๐๙ วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร
ปี ๒๕๐๓ วิทยาลัยการทัพบก (หลักสูตรพิเศษ)
ปี ๒๔๙๖ โรงเรียนยานเกราะ สหรัฐอเมริกา
(หลักสูตรผู้บังคับกองพัน)
ปี ๒๔๙๕ โรงเรียนยานเกราะ สหรัฐอเมริกา
(หลักสูตรผู้บังคับกองร้อย)
ปี ๒๔๙๐ โรงเรียนนายร้อยทหารม้า
ปี ๒๔๘๘ โรงเรียนเทคนิคทหารบก (หลักสูตรพิเศษ)
(โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า)

ยศทางทหาร

- ๑ ต.ศ. ๒๕๒๐ พลเอก
- ๑ ต.ศ. ๒๕๑๗ พลโท
- ๑ ต.ศ. ๒๕๑๑ พลตรี
- ๑ ม.ศ. ๒๔๙๙ พันเอก
- ๓๐ ม.ศ. ๒๔๙๗ พันโท
- ๑ ก.ศ. ๒๔๙๒ พันตรี
- ๑ ก.ศ. ๒๔๘๙ ร้อยเอก
- ๑ ก.ศ. ๒๔๘๕ ร้อยโท
- ๑๙ มี.ย. ๒๔๘๔ ร้อยตรี
- ๒๐ ม.ศ. ๒๔๘๔ ว่าที่ร้อยตรี

ตำแหน่งสำคัญทางทหาร

- ๑ ต.ศ. ๒๕๒๑ ผู้บัญชาการทหารบก
- ๑ ต.ศ. ๒๕๒๐ ผู้ช่วยผู้บัญชาการทหารบก
- ๑ ต.ศ. ๒๕๑๗ แม่ทัพภาคที่ ๒
- ๑ ต.ศ. ๒๕๑๖ รองแม่ทัพภาคที่ ๒
- ๑ ต.ศ. ๒๕๑๑ ผู้บัญชาการศูนย์การทหารม้า และผู้บังคับการ
จังหวัดทหารบก สระบุรี
- ๑ ต.ศ. ๒๕๐๖ รองผู้บัญชาการศูนย์การทหารม้า และรอง
ผู้บังคับการจังหวัดทหารบก สระบุรี
- ๑๓ มี.ศ. ๒๕๐๖ รองผู้บัญชาการโรงเรียนทหารม้า ศูนย์การ
ทหารม้า

เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน

- ๒๕ ธ.ค. ๒๕๐๑ รองผู้บัญชาการโรงเรียนทหารม้ายานเกราะ ศูนย์
การทหารม้า
- ๑๐ มี.ค. ๒๕๐๑ ผู้ช่วยผู้บัญชาการโรงเรียนทหารม้ายานเกราะ
ศูนย์การทหารม้า
- ๓๐ ธ.ค. ๒๕๔๗ ผู้บังคับกองพันที่ ๕ กรมทหารม้าที่ ๒ รักษา
ราชการอาจารย์แผนกวิชาทหาร กองการศึกษา
โรงเรียนยานเกราะ กองพลน้อยทหารม้า

ตำแหน่งนายทหารพิเศษ

- ปี ๒๕๒๐ นายทหารพิเศษ ประจำกรมทหารราบที่ ๑
มหาดเล็กรักษาพระองค์
- ๑ ต.ค. ๒๕๑๘ ราชองครักษ์พิเศษ นายทหารพิเศษประจำกรม
ทหารม้าที่ ๑ รักษาพระองค์
- ปี ๒๕๑๒ ราชองครักษ์เวร

ตำแหน่งสำคัญทางการเมือง

- ๓ มี.ค. ๒๕๒๓ - ๔ ส.ค. ๒๕๓๑ นายกรัฐมนตรี (๕ สมัย)
- ๒๒ พ.ค. ๒๕๒๒ - ๔ ส.ค. ๒๕๒๙ รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงกลาโหม
- ๑๓ พ.ย. ๒๕๒๐ - ๑๑ พ.ค. ๒๕๒๒ รัฐมนตรีช่วยว่าการ
กระทรวงมหาดไทย
- ปี ๒๕๒๐ สมาชิกสภานโยบาย
- ปี ๒๕๑๖ สมาชิกสมัชชาแห่งชาติ

- ปี ๒๕๑๑ สมาชิกวุฒิสภา
 ปี ๒๕๐๒ สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ

ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

- ๔ ก.ย. ๒๕๔๑ ประธานองคมนตรี
 ๒๙ ส.ค. ๒๕๓๑ รัฐบุรุษ
 ๒๓ ส.ค. ๒๕๓๑ องคมนตรี

เครื่องราชอิสริยาภรณ์ และเหรียญตรา (ไทย)

- ๕ ธ.ค. ๒๕๓๙ ปฐมดิเรกคุณาภรณ์
 ๒๗ ม.ค. ๒๕๓๓ เครื่องราชอิสริยาภรณ์ อันมีศักดิ์รามาธิบดีชั้นที่ ๑
 เสนางคปदी
 ๒๖ ส.ค. ๒๕๓๑ เครื่องราชอิสริยาภรณ์ อันเป็นโบราณมงคล
 นพรัตน์ราชวราภรณ์
 ๑๐ มี.ย. ๒๕๓๑ รามกีรติลูกเสือสดุดี ชั้นพิเศษ
 ๕ พ.ค. ๒๕๒๕ ปฐมจุลจอมเกล้า
 ๒๙ มี.ค. ๒๕๒๕ เหรียญรัตนาภรณ์ ชั้นที่ ๑
 ๕ พ.ค. ๒๕๒๒ รามาธิบดี ชั้นที่ ๒ (มหาโยธิน)
 ๕ ธ.ค. ๒๕๒๑ มหาปรมาภรณ์ช้างเผือก
 ๒ ส.ค. ๒๕๒๑ เหรียญพิทักษ์เสรีชน ชั้นที่ ๑
 ๒๕ พ.ค. ๒๕๒๑ เหรียญรัตนาภรณ์ ชั้นที่ ๓
 ๕ พ.ค. ๒๕๒๑ ทุตติยจุลจอมเกล้าวิเศษ
 ๕ พ.ค. ๒๕๑๙ ทุตติยจุลจอมเกล้า
 ๕ ธ.ค. ๒๕๑๘ มหาวชิรมงกุฏ

เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน

- ๕ พ.ศ. ๒๕๑๖ ตติยจุลจอมเกล้าวิเศษ
- ๕ ธ.ศ. ๒๕๑๕ ประถมาภรณ์ช้างเผือก
- ๕ ธ.ศ. ๒๕๑๒ ประถมาภรณ์มงกุฎไทย
- ๓ ก.ย. ๒๕๐๕ เหรียญชัยสมรภูมิ (สงครามมหาเอเชียบูรพา)
- ๒๘ เม.ย. ๒๔๘๔ เหรียญชัยสมรภูมิ (กรณีพิพาทอินโดจีน)

เครื่องราชอิสริยาภรณ์ และเหรียญตรา (ต่างประเทศ)

- ๑๖ ก.ศ. ๒๕๔๑ COMMANDEUR DANS L' ORDRE DE LA LEGION D'HONNEUR ประเทศฝรั่งเศส
- ๑๘ พ.ย. ๒๕๓๐ GRAND CRUZ ISABEL LA CATOLICA ประเทศสเปน
- ๑๕ ก.พ. ๒๕๒๘ SERI MAHARAJA MANGKU NEGARA [S.M.N.] ประเทศมาเลเซีย (ดุน)
- ๑๒ ธ.ศ. ๒๕๒๗ TRISHATI-PATTA ประเทศเนปาล
- ๒๙ ก.พ. ๒๕๒๗ GRAND CROSS FIRST CLASS ประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน
- ๖ ส.ค. ๒๕๒๕ NISHAN-E-QUAID-E-AZAIM ประเทศปากีสถาน
- ๒๑ เม.ย. ๒๕๒๕ DRASS GROSSE GOLDENE EHRENZECHEN AM BANDE FUR VERDIENSTE UM DIE REPUBLIC OSTERRECH VERLIEHEN HAT ประเทศออสเตรีย

- ๙ พ.ย. ๒๕๒๔ ORDER OF NATIONAL SECURITY MERIT
[TONG-IL MEDAL]
ประเทศสาธารณรัฐเกาหลี
- ๑๓ ต.ค. ๒๕๒๔ THE FIRST CLASS OF THE ORDER OF THE
RISING SUN
ประเทศญี่ปุ่น
- ๑๗ ก.ค. ๒๕๒๔ ORDER OF DIPLOMATIC SERVICE MERIT
[GRAND GWANGHWA MEDAL]
ประเทศสาธารณรัฐเกาหลี
- ๑๘ มี.ย. ๒๕๒๒ THE PHILIPPINE LEGION OF HONOR
ประเทศสาธารณรัฐฟิลิปปินส์
- ๑๕ มี.ย. ๒๕๒๒ PANGLIMA MANGKU NEGARA [P.M.N.]
ประเทศมาเลเซีย (ตันศรี)
- ๑๔ มี.ย. ๒๕๒๒ BINTANG KARTIKA EKA PACI UTAMA
ประเทศอินโดนีเซีย

ปริญญาคุณวุฒิบัณฑิตกิตติมศักดิ์ จากต่างประเทศ

- ๒๙ ส.ค. ๒๕๓๒ DEGREE OF DOCTOR OF LAWS HONORIS
CAUSA UNIVERSITY OF SINGAPORE
- ๑๓ ธ.ค. ๒๕๓๐ THE DEGREE OF DOCTOR OF LAWS HONORIS
CAUSA UNIVERSITY OF THE PHILIPPINES
- ๔ ก.ค. ๒๕๒๗ THE HONORARY DEGREE OF DOCTOR
UNIVERSITY OF BRIDGEPORT
- ๒๑ เม.ย. ๒๕๒๔ THE HONOR DEGREE OF DOCTOR OF
TECHNOLOGY ASIAN INSTITUTE OF
TECHNOLOGY

“๘๐ ปี รัฐบุรุษ เปรม”

“ยี่สิบหกสิงหนານี้
แปดสิบปีรัฐบุรุษ
ญาติมิตรมูลนิธิ
ชื่นชมเป็นล้นพ้น
แบบอย่างท่านวางไว้
หทัยเปี่ยมธรรมมา
เสียสละอย่างองอาจ
ด้วยความภาคภูมิใจ
พัฒนาผู้ยากไร้
ส่งเสริมอาชีพทำ
เสริมหนุนคุณความดี
ประกาศให้เป็นเยี่ยง
‘เกิดมาต้องตอบแทน
ปลูกสำนักกษัตริย์ไว้
หลายกิจการศึกษา
ทั้งหมดล้วนอนุสรณ์
สุวรรณอันพิเศษ
พระสยามอิราชเทวา
โปรดรักษาปกป้อง
ทั้งกายใจทวี
สมบุญรณพลานามัย
อายุยืนยาวนาน
เป็นเสาหลักคงมั่น
เป็นต้นแบบให้ยล

เป็นวันดีศรีพิสุทธิ
‘พลเอก เปรม ติณสูลานนท์’
ปลื้มปิติเปรมกมล
ความดีงามท่านทำมา
จงรักให้พระผ่านฟ้า
ยึดถือสัตย์สุจริตใจ
เพื่อคงชาติความเป็นไทย
มูลนิธิดำรงกิจกรรม
ช่วยแก้ไขความจนยาก
แนว ‘เศรษฐกิจแบบพอเพียง’
สรรคนมีคุณค่าเคียง
เป็นแรงดลบันดาลใจ
บุญคุณแผ่นดินแดนไทย’
เพื่อชาวไทยได้สังวร
พัฒนาบุคลากร
คุณความดีที่ตรึงตรา
กราบขอเดชไตรรัตน์า
อภิกษัตริยาราชาินี
คุ้มครองท่านเป็นสุขศรี
ความเข้มเข็งรื้อนเบิกบาน
ไร้โรคภัยมาแผ้วพาน
สบล้วนสิ่งมิ่งมงคล
เป็นหลักขวัญประชาชน
เป็นแรงนำชาวไทยเทอญ”

ท่านผู้หญิงพึงใจ สนิทวานนท์ ประพันธ์
สิงหาคม ๒๕๔๒

บทความพิเศษ

เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน

โดย

ฯพณฯ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์
ประธานองคมนตรีและรัฐบุรุษ

หลังจากที่มูลนิธิค่ายเปรม ติณสูลานนท์ เชิญให้ไปพูดเรื่องนี้ที่โรงแรมโฆษะ จังหวัดขอนแก่น เมื่อ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๔๒ แล้ว มูลนิธิฯ ได้นำปาฐกถาเรื่องนี้ ไปเผยแพร่ทางสื่อต่างๆ ทั้งโทรทัศน์ วิทยุกระจายเสียงและหนังสือพิมพ์ เท่าที่สัปดาห์รับฟัง ปรากฏว่าได้รับความสนใจพอสมควร จึงปรับ “ปาฐกถา” มาเป็น “บทความ” และเพิ่มเติมให้ครบถ้วนสมบูรณ์มากขึ้น

ความจริงผมได้พยายามพูดถึงข้อความนี้มาเป็นเวลานาน นับเป็นสิบปีทีเดียว เพื่อให้แพร่หลายออกไปยังคนไทยให้มากและ

ฯพณฯ ประธานกิตติมศักดิ์ มูลนิธิรัฐบุรุษ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ และคณะกรรมการบริหาร เตรียมทำชุดแผ่นเสียง “เพลงแห่งความรัก” เพื่อหาทุนการกุศล

เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน

กว้างขวางที่สุดเท่าที่จะทำได้ คนไทยจักได้สำนึกว่า เราทุกคนมีหน้าที่และความรับผิดชอบที่จะต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดินที่เราอาศัยเกิดมา

การเปิด “ศูนย์พัฒนาชุมชนชนบทยากไร้” ส่งเสริมการศึกษาอนามัยและส่งเสริมอาชีพให้ช่วยตนเองได้ ที่บ้านขามโนนสันติ ต.บึงอ.โนนสูง จ.นครราชสีมา

และเติบโตจนเป็นตัวเราขณะนี้ด้วยความสำนึกที่แน่วแน่ว่าเป็นหน้าที่และความรับผิดชอบที่ต้องทำ หลีกเลี่ยงไม่ได้

แต่รู้สึกว่ามันติดตลาดเท่าที่ควร อาจจะเป็นเพราะทำการเผยแพร่ไม่ดีพอ ไม่กว้างขวางพอ จึงไม่ค่อยได้รับความสนใจ อาจจะเป็นเพราะเข้าใจยาก ไม่ทราบว่าจะพูดถึงเรื่องอะไร และอาจจะเป็นเพราะบางท่านคิดว่าเป็นเรื่องที่ไม่ได้เรื่องเลยก็ได้

ขอเริ่มต้นดังนี้

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ หมวด ๔ หน้าที่ของชนชาวไทยบัญญัติหน้าที่ของคนไทยไว้ ๕ มาตรา ตั้งแต่มาตรา ๖๖ - มาตรา ๗๐ ใน ๕ มาตรานั้น ไม่มีมาตราใดบัญญัติให้คนไทยมีหน้าที่ตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน ฉะนั้น ใครก็ตามไม่ตอบแทนบุญคุณแผ่นดินก็ย่อมไม่ขัดกับรัฐธรรมนูญแต่ประการใด

อย่างไรก็ตาม รัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๙ บัญญัติไว้ว่า “บุคคลมีหน้าที่ป้องกันประเทศ รับราชการทหาร เสียภาษีอากร ช่วยเหลือราชการ

เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน

รับการอบรม พิทักษ์ ปกป้อง และสืบสานศิลปวัฒนธรรมของชาติ และภูมิปัญญาท้องถิ่น และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ”

แม้ว่ามีได้บัญญัติ เรื่องการแทนคุณแผ่นดินไว้เป็นการเฉพาะในรัฐธรรมนูญ แต่ผมใคร่ขอให้เราท่านทั้งหลาย โปรดไตร่ตรองดูว่า การตอบแทนบุญคุณต่อผู้หรือสิ่งที่มีบุญคุณต่อเรา เช่น พ่อ แม่ ครู สถาบัน และองค์กรต่างๆ ฯลฯ เป็นวัฒนธรรมไทยที่เราพิทักษ์ และสืบสานกันมาตั้งแต่สมัยปู่

การต้อนรับบรรดาเหล่าทัพ เพื่อสนับสนุนโครงการพัฒนาชุมชนชนบทยากไร้ตามพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง และค่านักศึกษาอาสาพัฒนาทั่วประเทศ

ย่า ตา ยาย จนถึงปัจจุบัน และมีปรากฏอยู่ในส่วนหนึ่งของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๙ นับได้ว่าสำคัญมากทีเดียว

สำหรับตัวผมเองนั้นยึดมั่นอยู่เสมอและตลอดไปว่า การตอบแทนบุญคุณแผ่นดินนั้น สำคัญและยิ่งใหญ่กว่ามากนัก ไม่อาจนำมาเปรียบเทียบกันได้ หลายท่านได้ทำสิ่งต่างๆ ให้แก่ชาติบ้านเมือง โดยไม่รู้ว่า สิ่งที่ท่านได้ทำไปนั้น เป็นการตอบแทนบุญคุณแผ่นดินที่น่าภูมิใจและน่าจดจำอย่างยิ่ง

ขอเชิญพวกเรามาทำความเข้าใจกันเสียก่อนว่า การตอบแทนบุญคุณแผ่นดินนั้น คือการทำอะไร ผมขออนุญาตว่า “การตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน คือ การประพฤติปฏิบัติตนเป็นคนดี เป็นสถาบันที่ดี เป็นองค์กรที่ดี เป็นตัวอย่างที่ดี มุ่งกระทำแต่ความดีเพื่อประโยชน์ของ

เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน

แผ่นดิน” และถ้าคำนิยามนี้เป็นที่ยอมรับ ก็จะได้เห็นว่า คนไม่ว่าเด็ก

คณะกรรมการมูลนิธิรัฐบุรุษ ร่วมหารื้อ
ส่งเสริมวัฒนธรรมประเพณี “คุณค่าของ
ความเป็นไทย” วัฒนธรรมประจำภาค

ผู้ใหญ่ ผู้หญิง ผู้ชาย ทุกสาขาอาชีพ องค์กร ไม่ว่าจะป็นรัฐบาลเอง
หรือองค์กรของรัฐ ของภาค
เอกชน และสถาบันของรัฐ
ของภาคเอกชน ย่อมรวมอยู่
ในคำนิยามนี้ทั้งสิ้น

ฉะนั้น การตอบแทน
บุญคุณแผ่นดิน จึงมีความ
หมายกว้างขวาง ลึกซึ้ง ยิ่งใหญ่
ไพศาล และครอบคลุมทุกสิ่ง
ทุกอย่างที่คน และ/หรือสถาบัน
องค์กรได้กระทำและยังประ-

โยชน์ต่อแผ่นดิน หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ เป็นประโยชน์ต่อชาติ
บ้านเมือง ทำให้ชาติบ้านเมืองของเรามีความเจริญ มีความก้าวหน้า มี
ความสงบสุข คนในชาติมีความรักสามัคคี มีสุขภาพแข็งแรง มีการศึกษา
ที่ดีพอที่จะประกอบอาชีพได้ มีความยั่งยืน และมีคนไม่ด้อยมาก

จะเห็นได้ว่า ถ้าคนส่วนใหญ่ในชาติบ้านเมืองของเรา เข้าใจ
การตอบแทนบุญคุณแผ่นดินและปฏิบัติตามที่เข้าใจ ชาติบ้านเมืองของ
เราก็จะมีคนดีมาก คนไม่ด้อย ชาติบ้านเมืองก็就会有ความปรกติสุข
เรียบร้อย

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชมหาราช ได้
พระราชทานพระบรมราโชวาท เมื่อ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๑๒ ในพิธีเปิด
งานชุมนุมลูกเสือแห่งชาติครั้งที่ ๕ ณ ค่ายลูกเสือวชิราวุธ อำเภอ
ศรีราชา จังหวัดชลบุรี มีความตอนหนึ่งว่า

“ในบ้านเมืองนั้น มีทั้งคนดีและคนไม่ดี ไม่มีใครจะทำให้ทุกคนเป็นคนดีได้ทั้งหมด การทำให้บ้านเมืองมีความปรกติสุขเรียบร้อย จึงมิใช่การทำให้ทุกคนเป็นคนดี หากแต่อยู่ที่การส่งเสริมคนดี ให้คนดีได้ปกครองบ้านเมือง และควบคุมคนไม่ดีไม่ให้มีอำนาจ ไม่ให้ก่อความเดือดร้อนวุ่นวายได้”

โปรดสังเกตว่า ได้พระราชทานไว้เมื่อ ๓๐ ปีมาแล้ว คนไม่ดีก็ยังมีให้เห็นอยู่เป็นจำนวนมาก บางคนบางพวกประกอบธุรกิจซึ่งเป็นอันตรายต่อความมั่นคงอย่างยิ่ง เช่น ผลิตและขายยาเสพติด เป็นต้น พวกเราบางคนอาจจะไม่เข้าใจถึงอันตรายใหญ่หลวงของยาเสพติด ธุรกิจยาเสพติดเป็นอันตรายที่สุดต่อชาติบ้านเมืองของเรา ไม่ใช่เพียงแค่ “ผู้เสพตาย ผู้ขายติดคุก”

งานต้อนรับอดีตรัฐมนตรีต่างประเทศ และนายกรัฐมนตรีรัสเซีย หลังจากการฉลองสัมพันธภาพไทย - รัสเซีย ๑๐๐ ปี ที่มอสโค และเซนต์ปีเตอส์เบิร์ก

ถ้าพวกเราไม่สนใจเรื่องยาเสพติด ไม่เข้าใจลึกซึ้งถึงภัยอันตรายจากยาเสพติด ปล่อยปละละเลย ไม่ร่วมมือกันทำความเข้าใจกับคนในชาติ ไม่ร่วมมือกันให้ความรู้ ไม่ช่วยกันป้องกันและปราบปรามอย่างจริงจัง ชาติของเราอาจจะล่มสลายได้ มันผู้ใดก็ตามที่ผลิต ค้า ขนส่ง เสพ หรือช่วยเหลือร่วมมือกับธุรกิจยาเสพติด ต้องเรียกว่า “ผู้ทรยศต่อชาติ”

เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน

ฉะนั้น ขอให้เราทำนุทั้งหลายจงพร้อมใจกันสนองพระราชกระแส เพื่อตอบแทนบุญคุณแผ่นดินโดยพร้อมเพรียงกัน

คณะมูลนิธิรัฐบุรุษ ส่งเสริมสัมพันธภาพ และวัฒนธรรมระหว่างประเทศ ในการ รณรงค์คุณธรรมความดี เริ่มจากจุดเขตต่อ ระหว่างตะวันออกกับตะวันตกที่อิสตันบูล กับในยุโรปตะวันตก กับสแกนดิเนเวีย

หรือหลบเลี่ยง เป็นเจ้าพ่อ เจ้าแม่ หรือไม่

ส่วนคนธรรมดาๆ ไม่มีอำนาจ มีเงินไม่มาก หรือเป็นคนจน เป็นคนบ้านนอก จะประพฤติปฏิบัติตนได้อย่างไร ทำประโยชน์ให้แก่ สังคมมากสักแค่ไหน สังคมก็ไม่เอ่ยถึง ไม่ยกย่อง ไม่กราบไหว้ หากสังคมเรายังยึดถืออย่างนี้ สังคมจะบิดเบี้ยว การบังคับใช้กฎหมาย ก็จะหย่อนยานและจะมีผลกระทบให้ระเบียบของสังคมเพี้ยนแปรไป

จึงใคร่เชิญชวนให้พวกเราทั้งหลาย ช่วยกันคิดว่า เราควร จะตอบแทนบุญคุณแผ่นดินโดยการยกย่องคนดี แทนการยกย่องคนมีเงิน มีอำนาจแต่ไม่ดี กันหรือยัง เลิกกราบไหว้เลิกคบค้าสมาคมกับคนไม่ดี โดยไม่เกรงกลัวอิทธิพล ไม่หวั่นต่ออันตราย สังคมควรจะพร้อมใจกัน

เป็นที่น่าสังเกตว่า การทำดี ทำไม่ดีในสังคมไทย มีผลหรือให้ผลแตกต่างกันไป ค่อนข้างจะไม่เหมือนใคร สังคมของเรามักจะยกย่อง เคารพนับถือคนมีเงิน คนมีอำนาจ โดยไม่สนใจว่ามี ภูมิหลังอย่างไร ร่ำรวยมาโดย วิธีใด ใช้อำนาจเพื่อประโยชน์ ส่วนตนหรือเครือข่ายอย่างไร ประกอบอาชีพสุจริตหรือผิด กฎหมาย เสียภาษีถูกต้อง

ลงโทษคนจำพวกนี้ และยกย่องส่งเสริมคนดี ให้มีกำลังใจให้เป็นตัวอย่างแก่ลูกหลานของเราต่อไป

อีกประเด็นหนึ่งที่น่าสนใจ มีคนพูดกันมากกว่าบ้านเมืองเรา अबจนคนเก่งหมายความว่า มีคนเก่งน้อยบ้านเมืองจึงพัฒนาช้า ผมไม่มีข้อโต้แย้งหรือสนับสนุน เพราะไม่มีข้อมูลพิสูจน์ เมื่อผมได้รับเชิญให้ไปพูดที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ เมื่อวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒ ผมพูดว่า การ अबจนคนเก่งไม่น่าวิตกเท่ากับการ अबจนคนกล้า ผมคิดว่าปัจจุบันนี้ บ้านเมืองของเราต้องการคนกล้า กล้าที่จะไม่นับถือและตำหนิคนไม่ดี หน่วยงานที่ไม่ดี ผู้บริหารระดับสูงที่ไม่ดี บางทีสักวันหนึ่งเราอาจจะโชคดี ทำให้เขาเหล่านั้นและองค์กรนั้นๆ สำนึกบาป แล้วหันกลับมาประกอบคุณงามความดีให้แก่ชาติบ้านเมือง

ประธานกิตติมศักดิ์ เป็นประธานสนับสนุนโครงการส่งเสริมวิทยาการระหว่างประเทศในด้านพัฒนาคุณภาพชีวิต พัฒนาสมองที่สถาบันประสาทวิทยา ร่วมกับ ประธานสหพันธ์ประสาทวิทยาโลก และมูลนิธิศาสตราจารย์ นายแพทย์ประสพ รัตนากร

การทำตน การบริหารองค์กรให้ “ประหยัด เรียบ ง่าย” ซึ่งตรงกันข้ามกับ “สุรุ่ยสุร่าย ฟุ้งเฟ้อ ยุ่งยาก” ก็เป็นส่วนสำคัญให้เกิดความสำนึกที่ดีในการปฏิบัติตน การบริหารองค์กร และจะยังประโยชน์ต่อตนเองและต่อองค์กรนั้นๆ มาก

การดำรงชีวิตโดยประหยัด เรียบ ง่าย เป็นแนวทางดำเนินชีวิตที่พระพุทธองค์ทรงสั่งสอนไว้ และเหมาะสมอย่างยิ่งสำหรับคนไทย

เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน

เหมาะสมอย่างยิ่งที่จะนำมาใช้กับประเทศของเรา เราเรียกประเทศของเราว่าเป็นประเทศกำลังพัฒนา แต่ถ้าจะมองกันอย่างจริงจัง เราควรจะยอมรับว่า เรากำลังพัฒนาทางวัตถุมากกว่าการพัฒนาการดำรงชีวิตแบบไทย เพราะฉะนั้น เรามาพร้อมใจกันตอบแทนบุญคุณแผ่นดินโดยร่วมมือร่วมใจกันพัฒนาประเทศของเราให้พร้อมกันทั้งสองอย่างกันเถิด

พวกเราทั้งหลาย อาจจะมีพอนึกและพอจะจำได้ว่า ผมให้ความสนใจชนบทมาก เพราะคนในชนบทเป็นคนยากจน มีความเป็นอยู่ต่ำกว่าความจำเป็นพื้นฐานเป็นส่วนใหญ่ โดยเฉพาะการศึกษา การอาชีพและสุขภาพอนามัย ปัญหาความยากจนจึงเป็นปัญหาใหญ่ที่สุดยากที่สุด และจำเป็นเร่งด่วนที่สุด ผมเชื่อมั่นเสมอว่า ถ้าเราแก้ปัญหาคความยากจนได้ เราจะแก้ปัญหาคอื่นได้ทั้งหมด

ผมได้พยายามอย่างเต็มความสามารถทุกวิถีทาง เพื่อแก้ปัญหานี้ ตั้งแต่เป็นแม่ทัพอยู่ที่ภาคอีสาน จนกระทั่งเป็นนายกรัฐมนตรี บางท่านอาจจะยังคงจำได้ว่า เมื่อ ๕ สิงหาคม ๒๕๓๑ หลังจากที่ผมปฏิเสธตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ผมได้ปราศรัยกับพี่น้องประชาชน มีข้อความตอนหนึ่งว่า

“สิ่งหนึ่งที่ผมยังทำไม่สำเร็จ คือ การแก้ปัญหาคความยากจน และขอรับรองให้รัฐบาลช่วยทำต่อไป”

การแก้ปัญหาคสำคัญยิ่งของชาติ คือ คความยากจนนี้ ต้องอาศัยผู้รู้ลึกซึ้ง มุ่งมั่นเต็มที่ ในการตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน

ผมเรียนพวกเราว่า ผมทำไม่สำเร็จ แต่ไม่ได้หมายความว่ายอมแพ้ ถึงแม้ว่า ผมไม่ได้อยู่ในฐานะที่มีความรับผิดชอบโดยตรง เหมือนขณะที่ผมอยู่ในทำเนียบ แต่โดยที่ผมเป็นคนไทยและความ

โอกาสแสดงปาฐกถาพิเศษ เรื่อง “ไทย - พระมหากษัตริย์ในโลก ยุคโลกาภิวัตน์” ณ กรุงวอชิงตัน และเยือน
ประเทศญี่ปุ่น ได้เข้าเฝ้าฯ สมเด็จพระจักรพรรดิ ญี่ปุ่น ณ พระราชวังอิมพีเรียล

เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน

หวังใยต่อชีวิตของคนในชนบทของผมมิได้ลดลงเลย ผมจึงยังคงทำทุก

ประธานาธิบดี แห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน
เชิญ ฯพณฯ ประธานองคมนตรีและรัฐบุรุษ
ประธานมูลนิธิรัฐบุรุษ กับ บุคคลสำคัญของ
ไทย ที่มีความสัมพันธ์อันดีกับประเทศจีน
ร่วมคณะไปเยี่ยม ส่งเสริมสัมพันธ์ไมตรี และ
แลกเปลี่ยนวัฒนธรรม

รับสั่งอยู่เสมอถึงความสำคัญของป่าและน้ำ อันมีผลผูกพันไปถึงสภาพ
สิ่งแวดล้อม ชีวิตสัตว์ป่าและภัยธรรมชาติ

เราท่านต่างก็ได้เห็นความยากลำบากที่ประชาชนได้รับ
ความแห้งแล้งของธรรมชาติ และความผิดปกติของฟ้าฝน อันเกิดมา
จากการบุกรุกทำลายป่า ไม่พิทักษ์สิ่งแวดล้อม ด้วยตนเองมาแล้ว
ทั้งสิ้น วิธีแก้ไขให้สิ่งไม่ดีเหล่านี้หยุดและได้รับการฟื้นฟูให้กลับสู่สภาพ
เดิมก็คือ ให้ทุกคนช่วยกันตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน โดยหยุดการกระทำ
ทุกอย่างที่เป็นการทำลาย และทำร้ายธรรมชาติและสัตว์ป่า เพื่อให้
ความสมดุลของธรรมชาติคงดำรงอยู่ และยังประโยชน์ต่อมวลมนุษย์
และสัตว์สืบไป

อย่าง เพื่อตอบแทนบุญคุณ
แผ่นดินนี้ และให้สัญญาว่า
จะกระทำต่อไป ไม่มีวันยอมแพ้

พวกเราทั้งหลายเคย
ได้ยินและได้เห็นด้วยตาตนเอง
โครงการ “ป่ารักษาน้ำ” ซึ่ง
สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรม-
ราชินีนาถ ได้ทรงทำเพื่อรักษา
ป่าต้นน้ำลำธาร ควบคู่กันไป
กับโครงการ “น้ำ” ต่างๆ ที่
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
ทรงทำ ทั้งสองพระองค์ทรง

เมื่อผมยังอยู่ในทำเนียบ เวลาผมไปเยี่ยมชาวบ้านตามบ้านนอก เจ้าหน้าที่ของทางราชการก็จะมาดูแลให้ความสะดวก และจะนำสมุดเซ็นเยี่ยมมาให้ผมเขียน ผมจะเขียนข้อความคล้ายๆ กันเสมอ ดังนี้

“ข้าราชการมีหน้าที่ ‘ให้’ ไม่มีหน้าที่ ‘รับ’ จะรับได้ อย่างเดียวเท่านั้น คือ รับ ‘ความทุกข์’ ของราษฎรมา พิจารณาช่วยเหลือ”

การแสดงปาฐกถาพิเศษ เรื่อง “สถานการณ์ปัจจุบัน : คู่มือคนไทย” ที่มูลนิธิชิน โสภณพนิช ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)

ผมติดตามผลและพบว่า มีผู้ปฏิบัติตามน้อยมาก อาจจะเป็นเพราะยากต่อการปฏิบัติ หรือไม่อยากปฏิบัติ หรือทั้งสองอย่าง หรือไม่ค่อยเข้าใจการตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน ก็เป็นได้

เมื่อผมออกมาจากทำเนียบแล้ว ผมและเพื่อนๆ หลายคนที่มีความคิดเห็นร่วมกันได้จัดตั้งมูลนิธิขึ้นมูลนิธิหนึ่ง มีคำขวัญว่า “ซื่อสัตย์ สุจริต เสียสละ และจงรักภักดี” เราพร้อมใจกันสร้างคำขวัญนี้ขึ้นมา เพราะพิจารณาเห็นว่า ถ้าคนไทยเข้าใจถ่องแท้ถึงความหมายแห่งคำทั้งสี่นี้แล้ว และนำไปประพฤติปฏิบัติเป็นนิสัยจนเป็นนิสัย เขาจะเป็นคนดี เป็นคนมีประโยชน์ต่อแผ่นดินแน่นอน

มูลนิธิฯ เน้นที่จะช่วยเหลือ สนับสนุนคนไทยทั้งมวล ไม่ว่าจะคนมีเงิน คนจน คนกรุง คนชนบท ที่ประพฤติปฏิบัติครบถ้วนตามคำขวัญ เพื่อชาติบ้านเมืองของเราจะได้มีคนดีเพิ่มมากขึ้นทุกที

เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน

เราพูดถึงเรื่องการตอบแทนบุญคุณแผ่นดินมาหลายแง่หลายมุมแล้ว อย่างไรก็ตาม เราไม่มีเวลามากพอที่จะลงลึกไปในรายละเอียดว่า ใคร สถาบัน องค์กรใด ควรจะทำอะไร อย่างไร เพื่อตอบแทนบุญคุณแผ่นดินบ้าง จึงใคร่ขอยกเฉพาะส่วนที่สำคัญมาบางส่วน ดังนี้

หวังว่าทุกคนยังคงจำได้ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เคยพระราชทานพระบรมราโชวาท เรื่อง รู้รักสามัคคี หมายความว่า ทรงเตือนคนไทยทั้งปวงให้มีความสามัคคีกัน ไม่แตกแยก พวกเราทั้งหลายคงเข้าใจถึงประโยชน์แห่งความสามัคคีดีด้วยกันทุกคน ตราบใดที่เรารู้รักสามัคคี ตราบนั้นชาติบ้านเมืองก็จะสงบสุข

การสร้างสามัคคีในชาติ กระทำได้โดยการยึดถือเอาประโยชน์ของชาติเป็นที่ตั้ง ไม่แบ่งฝ่าย ไม่เห็นแก่ประโยชน์ตนเอง ไม่เห็นแก่ประโยชน์ของพรรคพวก เหนือกว่าประโยชน์ของส่วนรวม การดำรงสามัคคีในชาติ จึงเป็นการตอบแทนบุญคุณแผ่นดินที่ยิ่งใหญ่มาก ทุกคนพึงร่วมมือกันด้วยความสำนึกโดยตลอดเวลา

ผมคิดว่า พวกเราส่วนมาก คงจะเคยได้ยินและสนใจคำภาษาอังกฤษคำหนึ่ง คือ คำว่า GOOD GOVERNANCE มีผู้พยายามแปลคำนี้เป็นภาษาไทยหลายอย่างแตกต่างกันไป แต่ยังไม่เป็นที่นิยมยอมรับกัน

ผมขอแปลคำนี้ง่าย ๆ ว่า “การปกครองที่ดี” คำนี้เกิดขึ้นในหลายประเทศ เพราะประชาชนต้องการรัฐบาลที่มีการปกครองที่ดี ไม่จำเป็นจะต้องอธิบายมากกว่า การปกครองที่ดีคืออะไร รัฐบาลที่ดีที่ประชาชนต้องการคืออย่างไร พอจะกล่าวสั้น ๆ ได้ว่า รัฐบาลที่ดีจะให้การปกครองที่ดี เพื่อตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน เพื่อให้เกิดความสุขในแผ่นดิน

ระธานกิตติมศักดิ์มูลนิธิรัฐบุรุษ ได้เข้าเยี่ยม ฯพณฯ มากาเร็ต แธทเชอร์ อดีตนายกรัฐมนตรี สหราชอาณาจักร มีความสัมพันธ์อันดี ที่กรุงลอนดอน และเจรจาการประสานงาน ระหว่างมูลนิธิรัฐบุรุษ ในกิจการต่างประเทศ ละส่งเสริมผู้นำทางสังคม ด้านวิเทศสัมพันธ์

เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน

ที่จริงการนำการปกครองที่ดีไปใช้นั้น มิได้จำกัดอยู่เฉพาะ

รัฐบาลเท่านั้น แต่องค์กรอื่น ไม่ว่าจะเล็ก ใหญ่ ย่อมจำเป็นต้องมีการ

ปกครองที่ดีด้วยกันทั้งสิ้น เพื่อจะได้บริหารองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ และประสบผลสำเร็จ

ผู้บริหารระดับสูงของประเทศ ไม่ว่าจะเป็นนักการเมือง ข้าราชการประจำทุกฝ่าย พนักงานรัฐวิสาหกิจ ล้วนแต่เป็นกุญแจสำคัญในการบริหาร และพัฒนาชาติบ้านเมือง ท่านเหล่านั้นจำเป็นต้องเข้าใจการตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน ประพฤติปฏิบัติตน

เป็นตัวอย่างที่ดียิ่งในการตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน เพื่อประโยชน์ของชาติบ้านเมืองและประชาชน

ในทางตรงกันข้าม หากผู้บริหารระดับสูง รู้จักการตอบแทนบุญคุณแผ่นดินน้อย กระทำในสิ่งที่ไม่ดีอยู่เสมอๆ จะเป็นผลกระทบกับการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงของชาติ ที่จะลดน้อยถอยลงตามไปด้วย อันจะนำไปสู่ความไม่เป็นธรรม และการบั่นทอนพลังของชาติในที่สุด ปัจจุบันนี้ ก็พอมิตัวอย่างให้เห็นกันอยู่

ผู้บริหารระดับสูงของภาคเอกชน ก็ต้องเข้าใจการตอบแทนบุญคุณแผ่นดินเช่นกัน การดำเนินธุรกิจจึงจะมีประสิทธิภาพ และเป็น

ประโยชน์ต่อส่วนรวม ผู้บริหารภาคเอกชนควรจะตอบแทนบุญคุณแผ่นดินด้วยการไม่เอาเปรียบผู้บริโภค แข่งขันกันอย่างเสรีและฉันทมิตร ไม่ติดสินบนข้าราชการ และไม่หวั่นเกรงอิทธิพล กล้าหาญที่จะปฏิเสธคำขอที่จะนำไปสู่การทำลายระบบต่างๆ ของสังคม เศรษฐกิจและการเมือง

อนึ่ง ผมใคร่ขอร้องนักธุรกิจที่ร่ำรวย มีฐานะดีมากๆ ได้โปรดเข้าใจและเห็นใจความลำบากยากแค้นของคนจน ควรจะยอมรับกันว่า คนจนคือผู้บริโภครายใหญ่

การแสดงปาฐกถาพิเศษ ตามคำเชิญของ "มูลนิธิเอเชีย แห่งสหรัฐอเมริกา" ที่กรุงวอชิงตัน ท่ามกลางบุคคลสำคัญของสหรัฐอเมริกา และฝ่ายไทย

คนจนคือส่วนแบ่งตลาดที่ใหญ่ที่สุด จึงกล่าวได้ว่า ยิ่งทำให้คนจนหายจนมากเท่าใด นักธุรกิจก็จะได้รับประโยชน์มากเท่านั้น

ฉะนั้น การดำเนินธุรกิจอย่างเป็นธรรม จึงเป็นสิ่งที่ทั้งผู้ผลิตและผู้บริโภคได้รับความเสมอภาคทั่วกัน

การส่งเสริมสนับสนุนคนไทยด้วยกัน เช่น การซื้อ การใช้สินค้าที่ผลิต (แม้แต่บางส่วน) โดยคนไทย และการท่องเที่ยวในเมืองไทย การซื้อและการใช้ของไทยเป็นการเผยแพร่เกียรติและชื่อเสียงของชาติบ้านเมืองของเรา ยังประโยชน์ต่อทั้งผู้ผลิตและผู้บริโภค ช่วยให้เศรษฐกิจมั่นคงแข็งแรง การท่องเที่ยวในเมืองไทยจะทำให้มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย เข้าใจและรักประเทศของเรา และช่วยเศรษฐกิจเช่นกัน เป็นการตอบแทนบุญคุณแผ่นดินที่พึงกระทำอย่างยิ่ง

เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน

คนไม่ดีประกอบอาชีพไม่สุจริต ทำธุรกิจผิดกฎหมาย ใช้
อำนาจหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนตน ถ้าเขาสำนึกได้ และเลิกเสีย แล้ว

ประธานมูลนิธิรัฐบุรุษ และคณะกรรมการ
มอบหนังสือเผยแพร่ของมูลนิธิเกี่ยวกับ
ด้านวัฒนธรรมไทย ภาษาไทย และปาฐกถา
เฉลิมพระเกียรติ กับหนังสืออันมีค่าของ
มูลนิธิ เพื่อเผยแพร่แก่นักศึกษาและประชาชน
แก่อธิบดีกรมวิชาการ และกรมต่างๆ ใน
กระทรวงศึกษาธิการ กับกองทัพทุกเหล่าทัพ

มีความภูมิใจในการเกิดมาเป็นคนไทยมากกว่ามาก

คำว่าบุญคุณ เป็นภาษาไทย ผมเข้าใจว่าแปลเป็นภาษาอังกฤษไม่ได้ อาจจะเป็นเพราะฝรั่งเขาถือว่าการทำอะไรให้กันและกัน
ไม่ถือเป็นบุญคุณ อย่างไรก็ตาม ขอยกตัวอย่างที่น่าสนใจเรื่องหนึ่ง
เมื่อ JOHN F. KENEDY ได้รับเลือกเป็นประธานาธิบดีสหรัฐฯ เขาได้
กล่าวปราศรัยต่อประชาชนอเมริกันว่า

*"ASK NOT WHAT YOUR COUNTRY CAN DO FOR YOU, ASK
WHAT YOU CAN DO FOR YOUR COUNTRY"*

หันมาประกอบอาชีพสุจริต
จะเป็นการตอบแทนบุญคุณ
ที่น่าสรรเสริญอย่างยิ่ง

การดำรง พินิจ และ
สืบสานวัฒนธรรมของชาติ
ของท้องถิ่น ภูมิปัญญาชาว
บ้าน นับเป็นการตอบแทน
บุญคุณแผ่นดินที่ยิ่งใหญ่ ที่
จริงในรัฐธรรมนูญที่ผมอ้าง
ถึง ได้บัญญัติให้เรื่องเหล่านี้
เป็นหน้าที่ของคนไทย แต่ผม
มีความเห็นว่า การกระทำ
ด้วยความสำนึกเพื่อตอบแทน
บุญคุณแผ่นดิน จะทำให้เรา

แปลเป็นไทยว่า “อย่าถามว่าประเทศจะทำอะไรให้แก่ท่าน จงถามว่า ท่านจะทำอะไรให้แก่ประเทศได้บ้าง” เป็นสุนทรพจน์ที่ โฟเพราะจับใจ สั้น แต่มีความหมายลึกซึ้งกว้างไกล ทำให้ผม รู้สึกว่า คนอเมริกันเขาก็เข้าใจ และรู้จักตอบแทนบุญคุณแผ่นดินเหมือนกัน มีประโยคภาษาอังกฤษอีกประโยคหนึ่ง ผมขอยกมาให้ฟังเพื่อ ประเทืองปัญญา โดยมีได้มี เจตนาจะตำหนิ เขาพูดว่า

งานสโมสรสันนิบาต ในโอกาสที่เอกอัครราชทูตฝรั่งเศส มอบเครื่องราชอิสริยาภรณ์อันมีเกียรติสำคัญยิ่ง ท่อมกลางคณะรัฐมนตรี องคมนตรี ทูตานุทูต บุคคลสำคัญนานาชาติ

“A STATESMAN THINKS HE BELONGS TO THE NATION, BUT A POLITICIAN THINKS THE NATION BELONGS TO HIM”
ประโยคนี้ ขอเว้นไม่แปล

ผมมั่นใจว่า คนไทยทุกคนเข้าใจคำว่าบุญคุณ และประสงค์ จะตอบแทนบุญคุณแผ่นดินด้วยกันทุกคน แต่ทำในระดับต่างกัน ขนาดต่างกัน ด้วยความแน่วแน่ต่างกัน ฉะนั้น บางคนก็เป็นคนดีมาก บางคนก็เป็นคนดีน้อย บางคนก็เป็นคนไม่ดี

เรื่องของการทำความดีเพื่อตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน มีคำที่ พวกเราทั้งหลายน่าจะให้ความสนใจอยู่ ๒ คำ “แรงจูงใจ” กับ “แรงบันดาลใจ” อธิบายสั้นๆ ได้ดังนี้ แรงจูงใจ คือ การให้สิ่งล่อใจเพื่อให้เกิดสนใจที่จะกระทำการสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น การลดหรืองดภาษีอากรนำเข้า

เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน

ส่งออกของผลิตภัณฑ์ เช่นที่ขณะนี้ คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน
ปฏิบัติอยู่ เพื่อจูงใจให้คนมาลงทุน เป็นต้น

ประธานกิตติมศักดิ์มูลนิธิรัฐบุรุษ ได้จัด
โครงการเฉลิมพระเกียรติ โดยเสด็จพระ-
ราชกุศล ในวโรกาสมงคลดิถีพระชนมายุครบ
๖ รอบ และสมเด็จพระราชินี ครบ ๑๐๐
ปี ด้วยการสร้างศูนย์สุขภาพผู้สูงอายุขึ้นที่
ภาคใต้ สงขลา ภาคตะวันออก เชียงเหนือ
ที่จังหวัดนครราชสีมา ภาคเหนือ ที่จังหวัด
พิษณุโลก และขยายเครือข่ายไปยังจังหวัด
ภาคกลาง ภาคตะวันตก และภาคตะวันออก
ทั่วประเทศ

ทรงเสียดสละความสุขส่วนพระองค์ ทรงคิด ทรงแนะนำ ทรงทำทุกอย่าง
เพื่อปลดเปลื้องความทุกข์ และยกระดับความอยู่ดีกินดีของราษฎรเป็น
เวลาต่อเนื่องกันนานกว่า ๕๐ ปีมาแล้ว โดยไม่เคยทรงบ่นว่าเหน็ดเหนื่อย
ยากลำบาก

ข้อความ “เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน” ผมคิด
ขึ้นได้ ก็เพราะได้รับแรงบันดาลใจจากล้นเกล้าฯ ทั้ง ๒ พระองค์ ผมจึง

แต่แรงบันดาลใจ คือ
สิ่งซึ่งเกิดขึ้นเองในใจของเรา
ด้วยความสำนึกของตนเอง
หรือเห็นการปฏิบัติที่เป็น
ตัวอย่างที่ดีของผู้อื่น แล้วเกิด
ความประทับใจ เกิดความ
ปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะ
ทำตามโดยไม่ต้องมีสิ่งล่อใจ
สิ่งจูงใจ

ถ้าพวกเราท่านใด
ยังไม่มีแรงบันดาลใจ หรือมี
แต่น้อย ผมขอเชิญชวนให้คุณ
ตัวอย่างจากพระบาทสมเด็จพระ
พระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระ
พระนางเจ้าฯ พระบรมราชินี-
นาถ ล้นเกล้าฯ ทั้งสองพระองค์

ไม่รู้สึกรำคาญ เหน็ดเหนื่อย ไม่รู้สึกรำคาญลำบาก ในการตอบแทนบุญคุณแผ่นดินแม้แต่น้อย จึงขอเชิญให้พวกเราได้ช่วยกันทำ ประพฤติ ปฏิบัติ เป็นตัวอย่างอย่างเต็มกำลัง และสม่ำเสมอ ผมขอตั้งความหวังไว้ว่า คนไทยจะเข้าใจสนใจและทำตาม เพื่อชาติบ้านเมืองของเรา

ชาติบ้านเมืองเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ใครก็ตามแม้เพียงจะคิดจะยึดถือเป็นของตนเอง หรือของพรรคพวกของตน เพื่อประโยชน์อื่นไม่ชอบธรรมต่อตนเอง หรือต่อพรรคพวกของตนเองจะพบกับความหายนะในที่สุด

ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ในชุดไทยนิยม ได้ไปเยี่ยมโครงการปฏิบัติการจิตวิทยา ในด้านการผลิต และแจกจ่ายเกลือไอโอดีน เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตทั่วประเทศ

ผู้ปกครองบ้านเมืองที่ดี ต้องรู้จักอ่อนน้อมถ่อมตน ต้องรู้จักการปิดทองหลังพระ ต้องรู้ว่าประโยชน์ของชาติบ้านเมือง คือสิ่งที่คนในชาติต้องการ ต้องรู้จักการตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน

พระสยามเทวาริราช จะปกป้องคุ้มครองคนดีของชาติบ้านเมืองเสมอ และสาปแช่งคนไม่ดีให้มีอันตกลูกตายเป็นคนตลอดชีวิต

บทความทั้งหมดนี้ สรุปได้ว่า ขอให้คนไทยทุกคนตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน โดยการประพฤติปฏิบัติตนเป็นคนดี เป็นตัวอย่างที่ดี มุ่งกระทำแต่ความดี เพื่อประโยชน์ของแผ่นดิน

เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน

หวังว่าพวกเราทุกคน คนไทยทุกคน จะพร้อมเพรียงกันตอบแทน
บุญคุณแผ่นดิน

ฯพณฯ ประธานกิตติมศักดิ์ และประธานมูลนิธิรัฐบุรุษ ได้รับการต้อนรับจาก
ประธานาธิบดีสาธารณรัฐประชาชนจีน ด้วยไมตรีจิตอย่างยิ่ง ณ ทำเนียบ
ประธานาธิบดี กรุงปักกิ่ง

มูลนิธิรัฐบุรุษได้สนับสนุนโครงการสิ่งแวดล้อม ความเป็นระเบียบเรียบร้อยและ
รักษาระเบียบวินัยของบ้านเมือง ในโครงการ “พัฒนาถนนศรีอยุธยา” จัดสร้าง
สวนในกรุงเทพฯ คือ สวนสุนันทา ในเขตดุสิต และสวนพระราม ๖ ในเขตราชเทวี
ทั้งได้จัดกิจกรรมเฉลิมพระเกียรติในวาระมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา พระบาท
สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ต่อเนื่องตลอด
มาทุกปี

เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน

การแสดงปาฐกถาพิเศษ เรื่อง “สถานการณ์ปัจจุบัน : คู่มือคนไทย” ที่มูลนิธิชิน โสภณพนิช ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)

มูลนิธิรัฐบุรุษได้ช่วยเหลือประชาชนไม่ว่าภาวะวิกฤติ เช่น อุทกภัยทั่วประเทศ เป็นเวลาต่อเนื่องมาตั้งแต่ยังเป็น “มูลนิธิส่งเสริมวัฒนธรรมไทย” พ.ศ. ๒๕๒๖ และได้ส่งเคราะห์ผู้ประสบภัยน้ำท่วม ที่สงขลา หาดใหญ่ ทั้งมอบรถพยาบาล เคลื่อนที่ให้โรงพยาบาลหาดใหญ่ ซึ่งประสบวิกฤติน้ำท่วมอย่างหนักเพื่อช่วยเหลือผู้ยากไร้ต่อไป

เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน

รัฐบุรุษ ชื่อ เปรม

เปรม	เปี่ยมปรีดีล้ำ	จงรัก ราชแล
ดิณ	ทิพย์คือธวัชภักดี	เพชรแพรว
สุลา	ศิริศรีศักดิ์	รัฐบุรุษ
นนท์	นิรทุกข์นิรันดรแล้ว	พิสุทธ์สร้างพิศาลศรี

เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ประพันธ์

ชีวิตและความภูมิใจ

เกิดถิ่นใต้

“ดิณสุลานนท์” เป็นนามสกุลพระราชทานจากพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ให้แก่รองอำมาตย์โทหลวงวินิจฉัยทัศนทกรรม ผู้เป็นลูกของนายสุกกับนางขลิบ ชาวสวนแห่งบ้านท่าใหญ่ ตำบลท่าดี อำเภอลานสกา ซึ่งในเวลานั้นขึ้นต่อเมืองนครศรีธรรมราช พระองค์พระราชทานนามสกุล “ดิณสุลานนท์” นี้ ให้แก่หลวงวินิจฉัยทัศนทกรรม เมื่อวันที่ ๑๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๖๒ ตามพระราชบัญญัติชานานามสกุล พ.ศ. ๒๔๕๖ ด้วยทรงมีวัตถุประสงค์ให้ปวงชนชาวไทยได้ใช้นามสกุลเป็นหลักในการสืบสานหว่านเครือต่อไป

รองอำมาตย์โทหลวงวินิจฉัยทัศนทกรรม มีนามเดิมว่า บั้ง ผู้เป็นต้นตระกูล “ดิณสุลานนท์” มีภรรยาชื่อนางวินิจฉัยทัศนทกรรม หรือออกดิณสุลานนท์ มีบุตรชายหญิงร่วมกัน ๘ คน เรียงลำดับดังนี้

๑. นายชูป	ดิณสุลานนท์ (ถึงแก่กรรม)
๒. นายเลข	ดิณสุลานนท์ (ถึงแก่กรรม)
๓. นางขยัน	(ดิณสุลานนท์) ไม่นยะกุล (ถึงแก่กรรม)
๔. นายสมนึก	ดิณสุลานนท์
๕. นายสมบุญ	ดิณสุลานนท์ (ถึงแก่กรรม)
๖. พลเอก เปรม	ดิณสุลานนท์
๗. เด็กหญิงปรี	ดิณสุลานนท์ (ถึงแก่กรรม)
๘. นายวีระณรงค์	ดิณสุลานนท์ (ถึงแก่กรรม)

เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน

เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน

แม้ว่าทั้งพ่อและแม่จะเป็นชาวเมืองนครศรีธรรมราช แต่ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ท่านกลับเกิดที่ตำบลบ่อทราย อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา เมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๔๖๓ เนื่องจากพ่อรับราชการ และต้องย้ายไปเป็นพระท่ามะรง เมืองสงขลา กระทั่งท่านเกษียณอายุ ราชการด้วยตำแหน่งพระท่ามะรงพิเศษ ที่เมืองสงขลาเช่นนี้เช่นกัน

เนื่องจากพ่อและแม่เป็นผู้เลื่อมใสในพระพุทธศาสนาอย่างมาก จะตักบาตรทุกเช้า และทุกวันพระท่านจะเข้าวัดไปฟังเทศน์ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ เมื่อเล็กจึงตามเข้าไปเล่นในลานวัด พ่อแม่ก็มักนำนิทาน ธรรมที่พระท่านเทศน์มาแล้วให้ลูกฟังเพื่อชี้ให้เห็นดีและชั่วอยู่เสมอ

รอมย์ยามาตย์โต หลวงวิจิตรถนอมธรรม
(เป็น ติณสูลานนท์) ต้นตระกูล "ติณสูลานนท์"

นางวิจิตร ถนอมธรรม (แม่ของ)

(จากขวาไปซ้าย) อูบ เดช อยัน สมนึก สมบุญ เปรม และวีระณรงค์ (พี่เลี้ยงผู้)

ครอบครัวเป็นเป้าหมายแรกของชีวิต ที่จะวางรากฐานของความคิดจิตใจของคนเรา นี่จึงเป็นเหมือนฐานรากที่ส่งผลให้ท่านดำเนินชีวิตต่อมาด้วยความซื่อสัตย์สุจริต และเต็มเปี่ยมด้วยสำนึกแห่งความกตัญญูรู้คุณ

หากครอบครัวทำหน้าที่ขัดเกลาจิตใจ โรงเรียนจึงทำหน้าที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ เริ่มต้นชีวิตแห่งการเรียนรู้ที่โรงเรียนมหาวิทยาลัย สงขลา ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ จนสำเร็จชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ คือช่วงปี พ.ศ. ๒๔๖๙ จนถึงปี พ.ศ. ๒๔๗๘

(แถวยืนจากซ้าย) เปรม สมนึก ชูบ
(แถวนั่งจากซ้าย) ชัยน สังวาลย์ อุบล

ท่านมีความผูกพันกับโรงเรียนแห่งแรกของท่านมาก ทุกครั้งที่มีโอกาสเดินทางไปจังหวัดสงขลา ท่านจะระลึกถึงสถานที่อยู่สองแห่งแห่งหนึ่งคือวัดดอนรัก ซึ่งเป็นที่เก็บอัฐิของพ่อและแม่ผู้ให้กำเนิด อีกแห่งหนึ่งก็คือ โรงเรียนมหาวิทยาลัย สงขลาแห่งนี้เอง

พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ เคยกล่าวถึงความรู้สึกของท่านต่อโรงเรียนแห่งแรกนี้ เอาไว้ตอนหนึ่งว่า

“ตั้งแต่เราเป็นเด็กๆ ได้อาศัยเรียนหนังสืออยู่ที่นี้ ได้อาศัยบุญคุณของครูที่สอนหนังสือให้เราจนเติบโตขึ้นมา สามารถมีความรู้ไปประกอบอาชีพได้ เพราะฉะนั้นถ้าพูดถึงบุญคุณของโรงเรียนมหาฯ ที่มีอยู่แล้วก็ใหญ่หลวงมาก เกินที่จะบรรยายให้ทราบได้ว่ามีความรู้สึก

เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน

นึกคิดอย่างไร รู้อย่างเดียวว่าถ้าไม่มีโรงเรียนมหาฯ แล้ว เราก็อาจจะไม่เป็นคนอย่างที่เป็นอย่างปัจจุบันนี้ หรืออาจจะเป็นคนที่ไม่ดี เป็นคนที่ไม่ดีไม่มีประโยชน์ต่อสังคม เป็นคนที่น่ารังเกียจ แต่เมื่อโรงเรียนมหาฯ ได้ปั้นให้เป็นคนดี และสามารถมีความรู้ สามารถประกอบอาชีพได้ เพราะฉะนั้นก็ไม่มีปัญหาที่เราจะถือว่า โรงเรียนนี้ คือ พ่อแม่ทางวิชาการของเราตั้งแต่เกิดมา”

เมื่อจบชั้นมัธยม ๖ ชีวิตของพลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ก็เริ่มพบกับการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ เพราะพี่ชุป พี่ชายคนโตซึ่งเข้ามาเรียนหนังสือในกรุงเทพฯ ก่อนแล้ว ได้กลับไปเยี่ยมบ้าน และบอกกับพ่อว่า อยากให้น้องชายที่เพิ่งจบชั้นมัธยม ๖ คนนี้ ได้เข้าไปเรียนหนังสือต่อที่กรุงเทพฯ เพราะเมืองหลวงมีโอกาสที่ดีกว่ามากมายสำหรับเรื่องการศึกษาศึกษา มีโอกาสจะเรียนต่อในสถาบันชั้นสูงได้

รองอำมาตย์โทหลวงวินิจทัศนทกรรม เป็นผู้ที่เห็นประโยชน์ของการศึกษาอย่างสูงยิ่ง ท่านเห็นการศึกษาเสมือนหนึ่งมรดกอันล้ำค่าที่จะให้ลูกทุกคนมีติดตัวเอาไว้

“...บริเวณบ้านของเรามีเนื้อที่ประมาณ ๑๓๐ ตารางวา ที่หน้าบ้านมีต้นมะขามใหญ่อยู่ต้นหนึ่ง สร้างตามสมัยนิยมสมัยนั้น เป็นบ้านชั้นเดียว ใต้ถุนสูงทรงปั้นหยา ตัวบ้านเป็นไม้ หลังคาเป็นกระเบื้องแผ่นเล็กๆ สีแดง แต่เสาก่อด้วยอิฐสีแดง ฉาบปูน มีมากถึง ๒๐ ต้น ตัวบ้านเป็นไม้ทาสีเหลืองอ่อน พ่อภูมิใจมาก ที่บ้านหลังนี้สร้างขึ้นมาจากหยาดเหงื่อและความสามารถ แต่พ่อก็ขายไปเพื่อให้ลูกได้เรียนหนังสือ

พ่อผมขายทุกสิ่งทุกอย่าง จนหมดสิ้น ไม่มีเหลือแม้แต่ที่ดินสักตารางนิ้วเดียว ทรัพย์สินที่พ่อแม่เก็บหอมรอมริบมาตั้งแต่หนุ่มสาว แต่สิ่งหนึ่งที่พ่อไม่ยอมขาย คือ การศึกษาเพื่ออนาคตของลูก”

ไม่เพียงแต่เห็นภาพของพ่อผู้หนึ่งที่ยอมสละสิ่งที่ตัวเองภาคภูมิใจ แม้ว่าสิ่งนั้นจะได้สร้างขึ้นมาจากชีวิตทั้งชีวิตของตัวเองก็ไม่เสียดาย เพื่อแลกกับความก้าวหน้าของลูกแล้ว เหตุการณ์นี้ได้ช่วยย้ำคำเปรียบเทียบกับที่ว่า “พ่อแม่เหมือนเทียนที่ละลายตัวเองเพื่อให้แสงสว่างแก่ลูก” เป็นจริงยิ่งขึ้นไปอีก

หลวงวิจิตรถนอมธรรม จึงเห็นดีเห็นงามกับลูกชายคนโต และสนับสนุนให้ลูกชายคนที่ ๖ ได้เข้ามาเรียนในกรุงเทพฯ

แต่อุปสรรคทางจิตใจก็เกิดขึ้นกับพลเอก เปรม ติณสูลานนท์ อย่างหนักหน่วงเพราะ

“...แต่แม่คัดค้าน ไม่อยากให้ผมเข้ากรุงเทพฯ ทั้งนี้เพราะแม่กับผมสนิทกันมาก แม่ไม่อยากให้ผมอยู่ห่าง...

...แม่กับผมไม่เคยจากกัน ตั้งแต่ผมเกิดมา เราไม่เคยอยู่ห่างไกลกันเลย”

แต่ในที่สุด เพื่อเห็นแก่ความก้าวหน้าในชีวิตของลูก ผู้เป็นแม่จึงยอมตัดใจล้ากลืนความทุกข์โศกอันเกิดจากความอาลัยรักจากการพลัดพรากนั้นเสีย ความรักความผูกพันของแม่กับลูกคู่นี้เป็นดังสายใยเส้นหนึ่งของชีวิต

“วันที่ผมเดินทางเข้ากรุงเทพฯ กับพี่ชูป มีกระเป๋าเสื้อผ้าอยู่ใบเดียว มาขึ้นรถไฟที่สถานีหาดใหญ่...

...แม่มาส่งที่หาดใหญ่

ก่อนจะขึ้นม้าเหล็ก

แม่เข้ามากอดผม

แม่ร้องไห้

เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน

ผมก็ร้องไห้
เราร้องให้กันทั้งคู่
เสียงหวูดรถไฟดังขึ้นเหมือนกับหัวใจเราจะขาด...
...ผมยืนอยู่ที่หน้าต่างโบกี้ชั้น ๓ น้ำตายังมีรอยคราบที่แฉก
ผมโบกมืออำลาแม่ที่ยืนอยู่บนชานชาลา
แม่พยายามโบกมือตอบ
แต่ดูเหมือนจะไม่มีเรี่ยวแรงเอาเสียเลย
รถไฟค่อยๆ ใช้ความเร็วขึ้นตามลำดับ
ภาพของแม่ค่อยๆ เล็กลงๆ แล้วหายลับไปจากสายตา...”

ถ้าโลกนี้สร้างขึ้นด้วยความรัก หรือความรักสร้างสรรพสิ่ง
ทั้งมวลแล้ว ความรักจึงไม่เพียงให้กำเนิดชีวิต แต่ได้สร้างชีวิต เป็น
เส้นใยให้ชีวิตได้ยึดโยงอยู่ในครรลองและดำเนินไปในสิ่งที่ตั้งงามด้วย
จงพิจารณาถึงความรักของแม่ลูกคู่นี้ดูเถิด

ในที่สุด พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ก็ได้เข้ามาเรียนต่อในชั้น
มัธยมปีที่ ๗ - ๘ แผนกวิทยาศาสตร์ที่โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย
ได้หมายเลขประจำตัว ๗๕๘๗ เข้าเรียนเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๗๘ จบออกไป
เมื่อสิ้นปีการศึกษา ๒๔๘๐

ท่านเปรียบโรงเรียนสวนกุหลาบฯ เป็นพ่อแม่ทางวิชาการ
แห่งที่ ๒ ของท่าน

“เรียนที่สวนกุหลาบฯ
เรียนกันอย่างคร่ำเคร่ง

ครูที่นี่ล้วนแต่มีคุณภาพสูง มีความสามารถมากเมื่อเทียบกับ
โรงเรียนสวนกุหลาบฯ มีครูฝรั่งสอนหลายคน ตั้งแต่อาจารย์ใหญ่ ครูสอน

วิชาภาษาอังกฤษ ครูสอนคณิตศาสตร์ ครูอาจารย์ทั้งไทยและฝรั่ง
ท่านจริงจังที่จะสอนพวกเราให้เป็นคนดีและได้รับความรู้แท้จริง

ครูบางคนเพียงกระแอมไอ

นักเรียนจะชนหัวลูกเกรียว

เช่น หลวงเสขสุนทร และครูฟู เป็นต้น”

อาจารย์หลวงเสขสุนทรเป็นผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ฝ่ายปกครอง
และเป็นอาจารย์ที่นักเรียนเล็กและโตกลัวเกรงกันมาก ทำให้นักเรียน
สวณกุหลาบฯ สมัยนั้นเป็นที่ยอมรับกันว่ามีระเบียบวินัยดีที่สุดใน

ในตอนเช้า ท่านจะมายืนอยู่ที่หน้าประตูทางเข้าโรงเรียน
หากเห็นนักเรียนคนใดแต่งกายไม่เรียบร้อยจะทำโทษเขียนสองสามที
ในตอนเย็นเวลาเลิกเรียนก็จะมายืนที่หน้าประตูอีก ถ้าคนใดแต่งกาย
ไม่เรียบร้อย ไม่สวมถุงเท้ารองเท้ากลับบ้าน หรือเสื้อผ้าเลอะเทอะด้วย
น้ำหมึก ท่านก็จะทำโทษให้แต่งกายเสียใหม่ ถึงจะกลับบ้านได้

อาจารย์หลวงเสขสุนทรมีส่วนสำคัญอย่างมาก ที่ทำให้เด็ก
สวณกุหลาบฯ สมัยนั้นมีวินัย เป็นคนตรงต่อเวลา และมีความซื่อสัตย์

พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ เป็นคนโชคดีในการเล่าเรียน เพราะ
มีโอกาสได้เข้ารับการศึกษาจากสถาบันการศึกษาที่ล้วนแต่มีชื่อเสียง
โด่งดังในสมัยนั้น สถาบันเหล่านี้มีส่วนในการหล่อหลอมให้ท่านเป็น
คนมีระเบียบวินัย เข้มแข็งเด็ดขาด ทว่าอ่อนโยนและนุ่มนวล อันเป็น
บุคลิกที่มีลักษณะเด่นตลอดเวลาต่อมา

แม้ท่านจะโชคดีที่มีพ่อแม่เห็นคุณค่าในเรื่องการศึกษา ส่งเสริม
จนท่านได้เข้ามาเรียนในโรงเรียนที่มีชื่อเสียงของประเทศอย่างสวณ-

เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน

กุหลาบวิทยาลัย แต่ความมีโชคของท่านตั้งวางอยู่บนความอึดคัต ผิดเคืองยิ่ง

“...ตอนที่ผมเรียนอยู่ที่สวนกุหลาบฯ พ่อส่งเงินมาให้ใช้เดือนละ ๑๐ บาท

ตอนนั้นพ่อไม่มีรายได้อะไรแล้ว

นอกจากเงินบำนาญ

ที่ซุบซึ่งทำงานแล้วก็แบ่งให้ใช้บ้าง พี่ชายก็แบ่งให้ใช้บ้าง เพราะเป็นนักเรียนประจำ มีอาหารการกินพร้อมอยู่แล้ว

สมัยนั้น เงิน ๑๐ บาทก็มากแล้วนะ ผมใช้ไม่หมด

และผมก็ไม่ได้เที่ยวเตร่

เพื่อนๆ ผม ที่สวนกุหลาบฯ ล้วนแต่คนดีทั้งนั้น...”

ดังนั้น แม้ความไฝ่ฝันของท่านที่มีมาแต่เด็ก ว่าอยากเป็นหมอเมื่อโตขึ้น เพื่อจะได้ช่วยรักษาคนที่ป่วยไข้ให้พ้นจากความทุกข์ทรมานเป็นอันต้องเลือนรางไป อันเนื่องจากทุนรอนของทางบ้านนั่นเอง ถึงแม้คราวที่แม่เจ็บหนัก ความไฝ่ฝันเดิมนี้อาจจะผุดขึ้นมาบงกชใจอีกครั้งหนึ่งก็ตามที่ ต้องตัดใจ ยอมรับสภาพความเป็นจริงว่า ฐานะทางบ้านยากจน การเรียนแพทย์นั้นต้องใช้เงินมากเหลือเกิน

นับเป็นจุดหักเหอันหนึ่งในชีวิตของท่าน แม้ว่าวงการแพทย์ของเมืองไทยไม่มีโอกาสได้มีนายแพทย์ที่ชื่อเปรม ติณสูลานนท์ ก็ตาม

“...สติปัญญาผมอาจจะเรียนได้

แต่ไม่มีเงินที่จะเรียน

บุญเกิดเพื่อนรักเพื่อนสนิทของผมจึงแนะนำไปเข้าโรงเรียนนายร้อย หลังจากที่ผมจบมัธยม ๘ ปี พ.ศ. ๒๔๘๑ แต่ก็เป็นที่การศึกษา ๒๔๘๐ จึงตัดสินใจไปสอบเข้าที่นั่น

ตอนแรกผมไม่ได้สนใจมาก่อนว่านักเรียนนายร้อยเป็นอย่างไร และไม่รู้ว่าจะโรงเรียนนายร้อยอยู่ที่ไหนด้วยซ้ำ”

เมื่อท่านไปสมัครสอบเข้าโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าฯ ซึ่งสมัยนั้นเรียกว่า โรงเรียนเทคนิคทหารบก และสอบได้ ได้เป็นนักเรียนเทคนิคทหารบกอย่างสมบูรณ์เมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๘๑ นับเป็นรุ่นที่ ๕ มีเพื่อนร่วมรุ่นทั้งหมด ๕๕ นาย

ความมุ่งหวังหรือความปรารถนาของคนเรา หากขาดองค์ประกอบที่จะสนับสนุนส่งเสริมแล้ว เราก็ต้องปรับให้เหมาะสมกับสภาพของตัวเอง ไม่ดันทุรัง หรือทอดถอย แต่กลับมุ่งมั่นและเพียรพยายามไปบนเส้นทางตามความเป็นจริงของตัวเอง ก็สามารถประสบผลสำเร็จในชีวิตได้

โรงเรียนเทคนิคทหารบกจัดตั้งและเปิดรับสมัครนักเรียนรุ่นแรกเมื่อ พ.ศ. ๒๔๗๗ ทั้งนี้เนื่องจากทางราชการในสมัยนั้น ได้เล็งเห็นความสำคัญของวิทยาการสมัยใหม่ว่าได้เข้ามาเกี่ยวข้องกับการทหารเป็นอันมากเช่น ในเหล่าทหารปืนใหญ่ เหล่าทหารช่าง และเหล่าทหารช่างแสง เป็นต้น

สำหรับหลักสูตร “โรงเรียนเทคนิคทหารบก” นั้น กำเนิดขึ้นตามข้อบังคับสำหรับทหาร ว่าด้วยการจัดระเบียบและกำหนดหน้าที่กระทรวงกลาโหม ที่ปรับการจัดใหม่หลังเกิดเหตุการณ์กบฏพระองค์เจ้าบรมเดช โดยมีสถานะเป็นหน่วยขึ้นตรงหน่วยหนึ่งของกรมยุทธศึกษาทหารบก

ในเวลานั้น กรมยุทธศึกษาทหารบก มีหน่วยขึ้นตรงอยู่ ๖ หน่วย ประกอบด้วย โรงเรียนนายร้อยทหารบก โรงเรียนเทคนิค-

เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน

ทหารบก โรงเรียนเสนาธิการทหารบก แผนกวิชาทหาร แผนกวิชาสามัญ
และแผนกอนุศาสนาจารย์

ระหว่างคำปฏิญาณตนของนักเรียนนายร้อยรุ่นเดียวกัน
ตั้งกระทู้ต่อพระบรมรูปพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว
รัชกาลที่ ๕ ซึ่งเป็นผู้ให้กำเนิดสถาบันการศึกษาแห่งนี้ ว่า

“ข้าพระพุทธเจ้าจักรักษามรดกของพระองค์ท่านไว้ด้วยชีวิต”

นักเรียนนายร้อยเปรม ดิณสุลานนท์ ถึงกับรำพึงกับตนเองว่า

“ชีวิตผมเริ่มบทใหม่แล้ว”

เมื่อครั้งเรียนที่สวนกุหลาบฯ
ระเบียบวินัยที่นั่นเข้มงวดมากแล้ว
สำหรับเด็กวัยขนาดนั้น แต่เมื่อมา
เรียนนายร้อย เมื่อจบออกไปจะ
ต้องไปเป็นทหารป้องกันประเทศ
การฝึกและระเบียบวินัยจึงเข้มงวด
มากกว่าหลายเท่าตัว

“...ตื่น ๖ โมงเช้า แล้วก็วิ่ง
วิ่งเสร็จ ๗ โมงก็เข้าฝึกฝนตนเอง
หลังกินข้าวเช้า พอ ๘ โมงก็เรียน

หนังสือ เรียนไปจนถึงเที่ยง พอบ่ายโมงเรียนอีก แทบไม่ได้หยุดเลย
แต่ที่แปลก ที่ทนได้ ร่างกายยังสมบูรณ์ ไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อย...”

นอกจากชีวิตประจำวันจะเปลี่ยนแปลงแตกต่างไปจากเดิม
จนหมดแล้ว วัฒนธรรมของการเรียนที่นี่ นักเรียนนายร้อยทุกคน ต่าง

ก็มีเป้าหมายว่าเมื่อจบไปแล้ว ปรารถนาที่จะออกไปรับราชการทหารในเหล่าใด

“ผมตั้งความหวังไว้ว่าจะได้อะไรมักจะไม่ได้ เช่น ตอนเล็กอยากเรียนแพทย์ก็ไม่ได้เรียน

ที่ไม่ได้ตั้งใจไว้กลับได้รับ เข้าโรงเรียนนายร้อยตอนแรกๆ ไม่ได้ตั้งใจเป็นทหารม้ากลับได้เป็น ผมอยากจะเป็นทหารปืนใหญ่ และตอนปลายปี ๓ เลือกเหล่าได้ด้วยซ้ำ

รุ่นผมเลือกทหารปืนใหญ่กันทุกคน เพราะตอนนั้นใครๆ ก็อยากจะเป็นเช่น จอมพล ป. พิบูลสงคราม เพราะท่านเป็นนายทหารปืนใหญ่ ผมได้ไปฝึกปืนใหญ่แล้วคือปืนแบบ ๖๓ เป็นปืนภูเขาฝึกอยู่ตั้งนาน”

ขณะเรียนหลักสูตรเทชนนิกทหารบกได้ปีที่ ๓ ชีวิตก็ต้องเปลี่ยนไปอีก คราวนี้สงครามระเบิดขึ้นทุกสิ่งทุกอย่างเปลี่ยนแปลงไปจากชีวิตปกติหมดสิ้น สงครามอินโดจีน พ.ศ. ๒๔๘๔ ภายใต้การนำของจอมพล ป. พิบูลสงคราม ได้ยื่นข้อเรียกร้องขอคืนแดนคืนจากฝรั่งเศส

นักเรียนนายร้อยปีที่ ๓ ชื่อเปรม ตินสุลานนท์ ได้รับคำสั่งให้เดินทางเข้าปอยเปต อันเป็นแนวหน้าของการรบด้านอรัญประเทศ

เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน

“...โรงเรียนจัดพวกผม ๑๗ คน ให้มาสังกัดกรมรถรบ

ผมได้รับการแต่งตั้งเป็นผู้บังคับหมวดต่างๆ ที่ไผ่ยูนิฟอร์มของนักเรียนนายร้อย มีทหารในบังคับบัญชาเป็นทหารกองหนุนทั้งหมดที่ระดมเข้ามาเมื่อกรณีพิพาทอินโดจีนกับฝรั่งเศสคุกรุ่นขึ้น ในหน่วยนอกจากผมแล้ว ยังมีรองผู้บังคับหมวดอีกคน และผู้บังคับหมู่อีก ๒ คน เท่านั้นที่เป็นทหารประจำการ

ตอนนั้นผมอายุ ๒๑ ปีเท่านั้น...”

ท่านได้เรียนทฤษฎีและวิชาการต่างๆ ทางทหารในห้องเรียนเพียง ๓ ปี เมื่อชาติมีภารกิจ นักเรียนนายร้อยทั้งหลายก็กระโจนออกสู่สนามรบ ไปเรียนรู้ภาคปฏิบัติในสงครามที่เป็นจริงทันที อย่างเต็มใจและอย่างภาคภูมิใจ

นับเป็นนายทหารรุ่นพิเศษ ที่ได้รับการติดตาม และรับกระบอกกลางสนามรบ ท่ามกลางเสียงปืนและระเบิดที่คุกคามหมายชีวิตทุกเวลานาที

ทำหน้าที่รับใช้ชาติในสมรภูมิอินโดจีนได้เพียง ๓ เดือน การรบก็ยุติ แต่ก็มาใช้ชีวิตเป็นผู้หมวดหนุ่มได้ไม่นาน สงครามก็ตั้งเค้าทะมึนขึ้นมาอีกรอบหนึ่ง

คราวนี้เป็นสงครามเอเซียบูรพาหรือสงครามโลกครั้งที่สอง

ร้อยตรี เปรม ตินสุลานนท์ ซึ่งเพิ่งผ่านการรบในสงครามอินโดจีนมาได้เพียง ๘ เดือน ได้รับแต่งตั้งให้เป็นผู้บังคับหมวด สังกัดกองทัพอากาศ ซึ่งมีหลวงเสรีเริงฤทธิ์ เป็นแม่ทัพ ตั้งกองบัญชาการกองทัพออยู่ที่เมืองลำปาง แต่ตัวผู้หมวดหนุ่มได้รับคำสั่งให้นำกำลังเข้าไปในเชียงตุง

คราวนี้ท่านอยู่ในสนามรบนานถึง ๔ ปี

“การรบครั้งนี้ขาดแคลนมาก ทั้งอาหารและยา ไม่ใช่แต่เดิมไป ด้วยความยากลำบากจากภูมิประเทศเท่านั้น ยาไม่มี ทุกคนต้องช่วยตนเอง การแจกจ่ายยาแทบจะเป็นไปไม่ได้ นานๆ ถึงจะมีแจกกันสักครั้ง ผมเป็นผู้หมวดก็พยายามหาทุนไว้ ขอมอบบ้าง ซื้อด้วยเงินตนเองบ้าง เก็บเอาไว้ให้ทหารได้บังคับบัญชา ซึ่งเราจะต้องรับผิดชอบ

ผมเห็นทหารของผมเป็นมาลาเรียตายไปต่อหน้าต่อตา เพราะไม่มียารักษา การส่งจดหมายติดต่อทางแนวหลังก็ลำบาก”

หลังสงครามโลกครั้งที่ ๒ สิ้นสุดลง สหรัฐอเมริกาเข้ามาให้ความช่วยเหลือกองทัพไทยให้มีการปรับปรุงทุกด้านอย่างขนานใหญ่ ส่วนหนึ่งของการปรับปรุงกองทัพ ได้แก่การจัดส่งนายทหารจากกองทัพไทยไปศึกษายกระดับยุทธวิธีต่างๆ เพื่อนำวิทยาการและแนวความคิดใหม่ๆ กลับมาใช้กับกองทัพไทย

ท่านก็สอบได้ทุนไปเรียนในโรงเรียนยานเกราะของกองทัพบก สหรัฐฯ ที่ฟอร์ท นอกซ์ มลรัฐเคนตักกี ท่านศึกษาอยู่ที่โรงเรียนแห่งนี้เป็นเวลาเกือบปี จึงเดินทางกลับประเทศไทย เมื่อต้นปี พ.ศ. ๒๔๙๗ ทางกองทัพไทยจึงบรรจุให้ท่านเป็นอาจารย์ในแผนกวิชายุทธวิธีกองการศึกษา โรงเรียนยานเกราะ ซึ่งอยู่ที่เกียกกาย กรุงเทพฯ

ผู้บังคับบัญชาเห็นความสามารถและความตั้งใจรับราชการของท่าน แม้เป็นอาจารย์สอนอยู่ท่านก็ได้รับแต่งตั้งให้เป็นผู้บังคับกองพันทหารม้าที่ ๕ กรมทหารม้าที่ ๒ ควบไปกับเป็นอาจารย์แผนกวิชาทหารของกองการศึกษา โรงเรียนยานเกราะ กองพลน้อยทหารม้า

เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน

เมื่อครั้งที่ท่านสอบได้ทุนไปเรียนโรงเรียนยานเกราะที่สหรัฐอเมริกา ท่านมียศเป็นพันตรี เมื่อกลับมาเป็นอาจารย์ที่กองการศึกษาชั้น ได้รับยศเป็นพันโท และหลังจากได้รับตำแหน่งผู้บังคับกองพันทหารม้าที่ ๕ กรมทหารม้าที่ ๒ อีกเพียงปีเดียว พันโท เปรม ตินสุลานนท์ ก็ได้เลื่อนยศเป็นพันเอก และได้รับตำแหน่งเป็นรองผู้บัญชาการโรงเรียนทหารม้ายานเกราะ เมื่อวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๐๑

ครั้นเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๐๗ ได้รับตำแหน่งเป็นรองผู้บัญชาการศูนย์การทหารม้า และต้องย้ายไปจังหวัดสระบุรี

ท่านก้าวขึ้นสู่ตำแหน่งสูงสุดในเหล่าทหารม้าเมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๑๑ เมื่อมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้เป็นผู้บัญชาการศูนย์การทหารม้า ในตำแหน่งพลตรี ขณะนั้นท่านอายุได้ ๔๘ ปี

ชีวิตของพลตรี เปรม ตินสุลานนท์ ผูกพันอยู่กับสงครามมา ๒ ครั้งเมื่อสมัยท่านยังเป็นนักเรียนนายทหาร ครั้นดำรงตำแหน่งสูงสุดในเหล่าม้า สงครามก็เพรียกหาท่านอีก แต่คราวนี้เป็นสงครามของคนไทยที่มีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน

ท่านเข้าดำรงตำแหน่งรองแม่ทัพภาคที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๑๖ ขณะอายุได้ ๕๓ ปี จากผู้บัญชาการศูนย์การทหารม้า ท่านเข้าสู่สมรภูมิอีกครั้งหนึ่ง ต่างกันแต่เพียงว่า ครั้งนี้ไม่ใช่ผู้รับคำสั่ง แต่เป็นผู้ออกคำสั่งและวางแผนยุทธการ

ด้วยการทุ่มเทชีวิตจิตใจเข้าทำงานรับใช้ชาติ คลุกคลีกับชีวิตของประชาชนชาวอีสาน จนทำให้ท่านคิดแผนยุทธศาสตร์มวลชนขึ้นมา โดยการใช้การเมืองนำการทหาร ทำให้ได้รับชัยชนะไม่เพียงแต่ในภาคอีสานเท่านั้น แต่เป็นคุณูปการอันใหญ่หลวงไปทั่วประเทศ เพราะ

เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน

ภายหลังยุทธศาสตร์มวลชนนี้ ได้กลายเป็นคำสั่งนายกรัฐมนตรีที่ ๖๖/๒๓ เอาชนะพรรคคอมมิวนิสต์ได้อย่างเด็ดขาดในปี พ.ศ. ๒๕๒๔ นั้นเอง

ท่านได้เลื่อนยศเป็นพลโท และได้รับตำแหน่งเป็นแม่ทัพภาคที่ ๒ แต่ครั้งวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๒๐ พลโท เปรม ติณสูลานนท์ แม่ทัพภาคที่ ๒ ก็ต้องจากตำแหน่งที่ท่านรักที่สุดอีกครั้งหนึ่ง ท่ามกลางความอาลัยรักของพี่น้องชาวอีสาน เมื่อได้รับพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยผู้บัญชาการทหารบก และได้รับพระราชทานยศเป็นพลเอก

ก้าวสู่ทำเนียบ

เมื่อท่านเดินทางมาจากจังหวัดนครราชสีมาเพื่อมารับตำแหน่งผู้ช่วยผู้บัญชาการทหารบก เข้าพักที่บ้านสวนรื่นได้ไม่กี่วัน ชื่อของพลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ก็ไปปรากฏอยู่ในรายชื่อของคณะปฏิวัติยึดอำนาจการปกครอง เมื่อวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๒๐ เช่นเดียวกับคราวปฏิรูป เมื่อวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๑๙

การปฏิวัติครั้งนี้ ทำให้พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ก้าวเข้าสู่วังวนทางการเมืองครั้งแรก โดยเจ้าตัวไม่เคยคาดคิดมาก่อน

“ตอนที่พลเรือเอก สงัดฯ เป็นหัวหน้าคณะปฏิวัติ ผมก็เป็นส่วนหนึ่งของคณะปฏิวัติเหมือนกัน เพราะว่าเป็นแม่ทัพ เขาก็ฟอร์มรัฐบาลกัน พี่เกรียงเป็นนายกฯ พี่เกรียงก็เที่ยวหาคนโน้นคนนี้ ตอนนั้นรัฐบาลเป็นอย่างไรก็ได้เพราะรัฐธรรมนูญเปิดกว้าง จะเอาใครมาจากไหนก็ได้ คณะปฏิวัติประชุมกันแทบทุกวัน พี่เกรียงก็รายงานว่ เดียวนี้หารัฐมนตรีได้เท่านี้คน กระทรวงนั้นกระทรวงนี้

เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน

ที่ยังขาดอีกคนเดี๋ยวคือ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ผมกับพลเอก ยศฯ (พลเอก ยศ เทพหัสดิน ณ อยุธยา) เป็นเพื่อนชอบพอกัน ก็ช่วยกันหา ผมไปดูว่าใครดีนะที่จะเป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ที่ยังขาดอีกคนหนึ่ง ไปหาอยู่ตั้งนาน ก็ไม่ได้สักที เพราะผมไม่ค่อยรู้จักใคร

ถามว่าใครเหมาะที่จะเป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยบ้าง ก็ไม่มี ในที่สุดพี่เกรียงก็เรียกผมเข้าไป บอกว่าหาได้แล้วล่ะ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยที่ขาดอยู่ ผมก็ถามพี่เกรียงว่าใคร เขาก็บอกคุณนี่แหละ

ผมก็โดนเป็น แล้วตอนนั้นผมเป็นผู้ช่วยผู้บัญชาการทหารบก ผมก็บอก ผมเป็นไม่ได้หรอกพี่เกรียง ผมเป็นผู้ช่วยฯ แล้วพี่เสริมท่านก็อยู่ เขาก็บอกไม่เอา จะเอาเปรมนี่แหละ ผมก็บอกพี่เกรียงว่า ถ้าอย่างนี้ผมต้องขออนุญาตพี่เสริมก่อนนะ ถ้าพี่เกรียงจะเอาผม

ผมก็โทรศัพท์ไปเรียนพี่เสริมว่า วันนี้พี่เกรียงจะเอาผมเป็นรัฐมนตรีช่วยมหาดไทย แล้วพี่เสริมจะอนุญาตไหม พี่เสริมบอกว่า เอ้า เปรมไปเป็น...”

และช่วงเวลาเพียงปีเดียว คือปีถัดมา ท่านก็ก้าวขึ้นสู่ตำแหน่งสูงสุดของกองทัพบก เมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๒๑ ได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ดำรงตำแหน่งเป็นผู้บัญชาการทหารบก

ในรัฐบาลพลเอก เกรียงศักดิ์ ๒ ผู้บัญชาการทหารบกนาม พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ จากรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ก็เข้ามารับตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมแทน แต่เนื่องจาก

รัฐบาลไม่มีฐานของพรรคการเมืองสนับสนุน เมื่อบริหารราชการบ้านเมืองไปได้เพียงแค่ระยะเวลาเพียงไม่กี่เดือน ก็ถูกฝ่ายค้านยื่นญัตติเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจ

หลังการอภิปรายแม้จะได้รับการโหวตไว้วางใจ แต่รัฐมนตรีบางท่านจำเป็นต้องลาออก พลเอก เกียวกศักดิ์ ชมะนันทน์ จึงต้องปรับคณะรัฐมนตรีใหม่ แต่พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ยังดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมอยู่เช่นเดิม

การปรับคณะรัฐมนตรีครั้งนี้กลับทำให้รัฐบาลพลเอก เกียวกศักดิ์ ๓ อยู่ในอาการทรุดหนักลงไปอีก พร้อมกับที่จุดสนใจกลับมาอยู่ที่ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ประชาชนให้ความสนใจท่าน รวมทั้งบรรดานักการเมือง และโดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มนายทหารหนุ่ม ที่เรียกกันว่า “ยังเติร์ก” ซึ่งมีบทบาทสูงมากในกองทัพขณะนั้น

ในที่สุดพลเอก เกียวกศักดิ์ ชมะนันทน์ ก็ประกาศลาออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรี กลางสภาผู้แทนราษฎร ทางทหารกลุ่ม “ยังเติร์ก” ก็เคลื่อนไหวสนับสนุนให้พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ เป็นนายกรัฐมนตรี ทางพรรคการเมือง มีตัวแทนจากพรรคใหญ่เกือบทุกพรรค เข้ามาแสดงเจตจำนงที่จะให้พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ เป็นนายกรัฐมนตรี

แม้ท่านจะยืนยันกรานว่า “ผมไม่อยากเป็น” และ “ผมไม่พร้อมที่จะเป็น” ก็ตาม ที่สุดท้ายท่านก็ต้องรับตำแหน่งนายกรัฐมนตรีคนที่ ๑๖ ของประเทศ และจัดตั้งรัฐบาลชุดที่ ๔๒ ของประเทศไทยขึ้น

คำกล่าวปราศรัยของพลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ในคราวเข้ารับตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงลักษณะสำคัญในตัวท่านเป็นอย่างดี ความตอนหนึ่งมีว่า

เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน

“...ผมขอขอบคุณพี่น้องประชาชนอีกครั้งหนึ่ง ที่ได้ให้ความไว้วางใจและสนับสนุนผมให้มาเป็นผู้นำคณะรัฐบาล ผมขอสำนึกและจดจำในความปรารถนาดีและความอบอุ่นที่พี่น้องประชาชนได้ให้แก่ผมตลอดไปไม่รู้ลืม กับขอสัญญาว่า ผมและรัฐมนตรีทุกคนจะตั้งใจทำงานอย่างเต็มกำลังความสามารถ ด้วยความสุจริต เทียงธรรม โดยถือประโยชน์สุขของพี่น้องประชาชนเป็นหลักสำคัญ...

...พี่น้องประชาชนคงตระหนักดีเหมือนกับผมว่า สภาพการณ์ทางเศรษฐกิจ การเมืองและสังคมที่เราทุกคนได้เผชิญมา และกำลังเผชิญอยู่ในขณะนี้มาจากหลายด้าน และประดังเข้ามาพร้อมๆ กัน ปัญหาบางอย่างที่สำคัญก็เป็นปัญหาที่เรื้อรังมานานจนพอกพูนทับถม และทำให้การแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นใหม่ๆ เป็นไปได้โดยยาก ในเรื่องนี้ผมใคร่เรียนขอรับรองว่า เราจะต้องร่วมมือช่วยกันโดยถือว่าปัญหาของชาติเรานั้นมิใช่เป็นปัญหาของรัฐบาลหรือของกลุ่มคนกลุ่มหนึ่งใดโดยเฉพาะ หากเป็นปัญหาของพวกเราทุกคนที่จะต้องช่วยกันคิด ช่วยกันแก้ จึงจะสามารถผ่อนหนักให้เป็นเบา และขจัดปัดเป่าไปได้ในที่สุด

ปัญหาต่างๆ เหล่านี้ ถ้ากล่าวโดยละเอียดก็จะใช้เวลานาน ผมอยากจะสรุปเพียงสั้นๆ ว่า ปัญหาหลักของชาติที่จะต้องคิดแก้ไขอย่างจริงจังและรีบด่วน คือปัญหาความยากจน ความขาดแคลน แร่นแค้นของพี่น้องประชาชนชาวไทย ซึ่งเป็นคนส่วนใหญ่ของประเทศ ถ้าเราทุกฝ่ายต่างยอมรับในปัญหาความยากจนและความขาดแคลนนี้แล้ว นโยบายของรัฐบาล แนวทาง มาตรการ ตลอดจนการปฏิบัติงานของข้าราชการ และการดำเนินชีวิตของพี่น้องทุกคนก็ควรจะมุ่งไปสู่การแก้ปัญหาให้เป็นที่ลงร่วมกัน ถ้าเป็นเช่นนั้นได้ ผมเชื่อมั่นว่าเราจะสามารถฟันฝ่าอุปสรรคต่างๆ ไปได้ด้วยดี...”

นายกรัฐมนตรี พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ได้ตั้งปณิธานไว้ ๓ ประการ เพื่อให้คณะรัฐมนตรีของท่านร่วมกันยึดมั่น

“ตอนที่เรามาเป็นรัฐบาลร่วมกันใหม่ๆ นั้น เราได้พูดจากันด้วยความซื่ออกซื่อใจอย่างดีว่า เราจะทำงานร่วมกันอย่างไร เราได้ตั้งปณิธานไว้ ๓ ประการ คือ

๑. เราจะทำงานด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต เห็นแก่ส่วนรวม ไม่เห็นแก่พรรค ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัว

๒. เราจะเน้นเรื่องการแก้ไขปัญหาของคนยากคนจน

๓. เราจะสมัครสมานสามัคคีเพื่อให้รัฐบาลมีเสถียรภาพมั่นคง เพื่อจะได้กรีธาไปสู่ระบอบประชาธิปไตยที่สมบูรณ์มามอบให้แก่ประชาชน”

เมื่อเวลาที่พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ไปตรวจเยี่ยมหน่วยราชการต่างๆ ท่านมักจะให้คำกล่าวเตือน หรือบันทึกในสมุดเยี่ยมอยู่บ่อยครั้ง ซึ่งนับเป็นปรัชญาในการทำงานของตัวท่านเองด้วยเช่นกัน นั่นก็คือ

“โปรดระลึกและจดจำไว้เสมอว่า หน้าที่ของข้าราชการนั้น คือ “การให้” เราจะรับได้อย่างเดียวเท่านั้น คือรับ “ความทุกข์ยาก” ของราษฎร แล้วนำมาคิดปรับปรุงแก้ไข”

นอกจากความยากจนของพี่น้องประชาชนที่นายกรัฐมนตรี พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ถือว่าเป็นปัญหาอันดับหนึ่งของชาติแล้ว สิ่งที่ท่านผูกพันและเป็นห่วงอย่างยิ่งอีกเรื่องหนึ่งก็คือ ปัญหาเด็กและเยาวชน

เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน

“...รัฐบาลมีความเชื่อมั่นว่า ความมั่นคงปลอดภัยของชาติ โดยเฉพาะทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมืองนั้น จะดำรงอยู่ได้ด้วย คุณภาพและสมรรถภาพของเยาวชนของชาติ ด้วยเหตุนี้รัฐบาลนี้จึงมีความปรารถนาอย่างยิ่งที่จะเห็นเด็กไทยเป็นผู้มีระเบียบวินัยอันดี มีความซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ตั้ง รู้จักประหยัดและมีคุณธรรมเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวทางใจอันมั่นคง หรือกล่าวโดยสรุปก็คือ จะต้อง “มีวินัย ใจซื่อสัตย์ รู้ประหยัด เคร่งครัดคุณธรรม” นั่นเอง...”

อีกตอนหนึ่งที่สะท้อนถึงความห่วงใย และปรารถนาจะให้เด็กและเยาวชนไทย ได้ยึดถือปฏิบัติ

“...คุณสมบัติที่เด็กไทยควรประพฤติปฏิบัติก็คือ ความเคร่งครัดในคุณธรรม คุณธรรมหรือจริยธรรมอันดีงามนั้นมีปรากฏอยู่ในคำสั่งสอนของพุทธศาสนา ได้แก่ ความกตัญญูและความละเอียดรอบคอบ ความมีสติสัมปชัญญะ ความอดทน ความเมตตากรุณา ความเสียสละ ความโอบอ้อมอารี ความเชื่อเพื่อแม่ผู้ ความกตัญญูต่อบิดา ความซื่อสัตย์สุจริต ความสามัคคี ความไม่ประมาท และความจงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตย เป็นต้น

ผมว่าเด็กไทยทุกคน ไม่ว่าจะนับถือศาสนาใด ย่อมมีความรู้ความเข้าใจอยู่แล้ว ขอเพียงแต่ให้มีการปฏิบัติอย่างเคร่งครัดจริงจังเท่านั้น ก็จะช่วยให้ประเทศของเราหลุดหน้าไปอย่างไม่หยุดยั้ง แต่ถ้าสังคมใดหรือชาติใดมีแต่บุคคลที่ไร้คุณธรรม สังคมนั้นหรือชาตินั้นย่อมจะตั้งมั่นอยู่ไม่ได้”

และอีกตอนหนึ่งที่สะท้อนถึงความคิดของท่านที่เห็นคุณค่าของเยาวชน

“เยาวชนเป็นทรัพยากรบุคคลที่สำคัญ ซึ่งมีส่วนในการสร้าง-
สรรค์และเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศทั้งในปัจจุบันและอนาคต
รัฐบาลจึงได้มีนโยบายมุ่งส่งเสริมพัฒนาให้เยาวชนของเรา มีความ
สมบูรณ์พร้อมทั้งร่างกายและจิตใจ มีประสิทธิภาพ มีศักยภาพสูงทั้ง
ทางด้านสติปัญญาและความสามารถพิเศษเพื่อสามารถช่วยเหลือตนเอง
ครอบครัว และสร้างความเจริญก้าวหน้าให้แก่ประเทศของเราต่อไป”

แม้จะเริ่มต้นการเป็นนายกรัฐมนตรี ด้วยความที่ “ผมไม่พร้อม
ที่จะเป็น” ก็ตาม ที่สุดแล้วสถานการณ์ต่างๆ ก็ทำให้ท่านต้องอยู่เป็น
ผู้นำรัฐบาลยาวนานถึง ๘ ปี

ในที่สุดหลังการเลือกตั้งทั่วไปเมื่อวันที่ ๒๔ กรกฎาคม พ.ศ.
๒๕๓๑ พรรคการเมืองที่เคยร่วมรัฐบาลเปรม ๕ กับท่านมา ได้รับการ
เลือกตั้งเข้ามา และเมื่อรวมกันแล้วก็เป็นเสียงข้างมากในสภาอีก

ตอนค่ำวันที่ ๒๗ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๓๑ บรรดาหัวหน้า
พรรคและเลขาธิการพรรคการเมืองรวม ๕ พรรค ได้มาพบพลเอก
เปรม ตินสุลานนท์ ที่บ้านสี่เสาเทเวศร์ แล้วพร้อมใจกันขอให้ท่าน
รับเป็นนายกรัฐมนตรีอีกครั้งหนึ่ง

พลเอก เปรม ตินสุลานนท์ จึงกล่าวว่า “ขอขอบคุณ ได้
ตัดสินใจแล้วว่า ผมขอขอ ไม่ขอรับตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ขอให้
ช่วยประคับประคองประชาธิปไตยกันต่อไปด้วย”

ท่านได้กล่าวอำลาประชาชนชาวไทยทั้งประเทศ ผ่านทางวิทยุ
และโทรทัศน์ ในค่ำวันที่ ๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๓๑ เวลา ๒๐.๓๐ น.
มีถ้อยคำดังต่อไปนี้

เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน

“พี่น้องประชาชนชาวไทยที่รักทั้งหลาย เนื่องจากมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าโปรดกระหม่อม แต่งตั้งนายกรัฐมนตรีคนใหม่แล้ว ผมขอถือโอกาสมาพบพูดจากับพี่น้องที่รักทั้งหลาย ก่อนที่จะหมดภาระหน้าที่ในฐานะหัวหน้ารัฐบาลชุดปัจจุบัน

พี่น้องที่รักทั้งหลายครับ ตลอดระยะเวลา ๘ ปี ๕ เดือน ที่ผมได้รับพระมหากรุณาธิคุณโปรดเกล้าโปรดกระหม่อม ให้เข้ามารับผิดชอบในตำแหน่งนายกรัฐมนตรีนั้น

ผมขอเรียนกับพี่น้องด้วยความบริสุทธิ์ใจว่า

ผมมีปณิธานแน่วแน่ที่จะทำการบริหารราชการแผ่นดินด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต บริสุทธิ์และยุติธรรม โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศชาติเป็นสำคัญ ไม่หวังว่าจะอยู่นาน หรือมากน้อยเพียงใด

รัฐบาลที่มีผมเป็นหัวหน้าคณะ ไม่ว่าจะเป็ชชุดไหน จะต้องเป็นรัฐบาลของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ที่มีความตั้งใจจริงในการแก้ไขปัญหาต่างๆ ภายในชาติ เพื่อยังผลดีและความถูกต้องไปสู่ประชาชนให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ไม่ว่าจะเป็ปัญหาด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง หรือปัญหาที่มีผลกระทบกระเทือนต่อความมั่นคงของชาติด้านต่างๆ โดยไม่คำนึงถึงผลประโยชน์ของพรรค ของพวกพ้อง หรือกลุ่มผลประโยชน์ใดทั้งสิ้น

โดยส่วนตัวผมเองแล้ว ผมเจียมตัวและเจียมใจอยู่เสมอ

ไม่เคยมีความทะเยอทะยานทางการเมือง และไม่เคยมักใหญ่ใฝ่สูงที่จะเป็นนายกรัฐมนตรี

การเป็นนายกรัฐมนตรีนั้น ไม่สนุกและเหนื่อย แต่เมื่อต้องเข้ามาทำหน้าที่แล้ว ผมก็พร้อมที่จะเหนื่อยและทำงานอย่างเต็มที่ พร้อมที่จะเผชิญปัญหาต่างๆ ทุกอย่างด้วยความกล้าหาญและอดทน

พี่น้องที่รักทั้งหลายครับ ๘ ปีเศษที่ผ่านมาเนี่ย พวกเราที่ได้ร่วมกันมาในคณะรัฐบาลชุดต่างๆ ที่มีผมเป็นนายกรัฐมนตรี ได้ร่วมทำงานกันมาอย่างไม่เห็นแก่ความเหน็ดเหนื่อย ทุกคนมีส่วนช่วยเหลืออย่างสำคัญ และเป็นกำลังใจแก่ผมเป็นอย่างมาก

นับตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๒๓ ที่ผมได้เข้ามาดำรงตำแหน่งเป็นนายกรัฐมนตรีนั้น ประเทศของเรากำลังอยู่ในช่วงระยะเวลาที่ต้องเผชิญกับปัญหาวิกฤติต่างๆ ทั้งจากภายในและจากต่างประเทศ ไม่ว่าจะเป็นปัญหาเรื่องเศรษฐกิจ เช่น ปัญหาวิกฤติการณ์น้ำมัน ปัญหาการขาดดุลการค้า และการเงินของประเทศ ตลอดจนความจำกัดของโครงสร้างทางเศรษฐกิจต่างๆ และปัญหาสังคมหรือการเมือง รวมทั้งปัญหาความมั่นคงภายในที่เกิดจากการทำการก่อการร้ายของคอมมิวนิสต์ ซึ่งประเด็นเข้ามาพร้อมๆ กันทุกด้าน ส่งผลกระทบรุนแรงต่อความเป็นอยู่ของประชาชน

พวกเราทุกคนในคณะรัฐบาล ได้ใช้ความพยายามอย่างเต็มกำลังความสามารถเพื่อแก้ไขปัญหาวิกฤติต่างๆ เหล่านั้น ให้บรรเทาเบาบางลง ได้มีการแก้ไขปรับปรุงนโยบายและมาตรการหลายอย่างให้เหมาะสม จนสามารถฝ่าคลื่นลมและต่อสู้กับปัญหาต่างๆ มาได้ด้วยดีตามลำดับ แม้ในบางครั้งจะต้องประสบกับปัญหาขัดแย้งกันเอง หรือจะมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันบ้างในบางเรื่อง

แต่เมื่อทุกคนได้ยึดหลักความถูกต้องและชอบธรรมในการแก้ไขแล้ว ทุกสิ่งทุกอย่างก็ยุติลงได้ด้วยดีและมีความเข้าใจซึ่งกันและกัน

เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน

สำหรับประเทศของเราในช่วงนี้ กำลังอยู่ในระยะหัวเลี้ยว หัวต่อสำคัญของโอกาสและช่องทางในการพัฒนาประเทศ เฉพาะอย่างยิ่งทางด้านเศรษฐกิจที่ทุกฝ่ายเคยยึดอัดเคียดเคี้ยวร้อนใจกันมาพอสมควรในอดีตไม่กี่ปีที่ผ่านมา แต่ขณะนี้เราก็พอจะพูดกันได้ว่า

เราจะลำบากน้อยกว่าแต่ก่อน และกำลังก้าวออกไปข้างหน้าอย่างค่อนข้างมั่นใจ

แต่เราก็จะต้องไม่ลืมว่าคนส่วนใหญ่ของประเทศยังอยู่ในฐานะยากจนเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่อาศัยอยู่ในชนบท ผมมีโอกาสคลุกคลีสัมผัสกับชนบทมานานและมากพอสมควร จนรู้จักชีวิตของคนเหล่านี้ดีว่า ยังไม่อยู่ในสภาพที่พร้อมจะช่วยพัฒนาประเทศได้เหมือนคนกลุ่มอื่นๆ นับตั้งแต่ผมเข้าดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีเป็นต้นมา ก็ได้ทุ่มเทดำเนินการแก้ไขเรื่องนี้มาอย่างไม่ทอดทิ้ง โดยความร่วมมือและความเข้าใจปัญหาของเพื่อนร่วมงานที่เกี่ยวข้อง

ผมเองได้เคยกล่าวอยู่เสมอว่า ถ้าเราแก้ไขปัญหาคความยากจนได้ เราจะแก้ไขปัญหานอื่นๆ ของชาติได้ง่ายขึ้นมาก

จากการที่ผมได้เดินทางไปพบปะเยี่ยมเยียนชาวบ้านในชนบทห่างไกลเกือบทุกวันหยุดสุดสัปดาห์ ทำให้ผมสามารถพูดอย่างภาคภูมิใจได้ว่า

โครงการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการช่วยเหลือคนยากคนจนในชนบทที่ผมและรัฐบาลได้ดำเนินการไปนั้น บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายที่น่าพอใจในระดับหนึ่ง แม้ว่าจะยังมีบางปัญหาที่ยังแก้ไขไม่เสร็จ แต่ปัญหาพื้นฐานของคนในชนบทหลายอย่างขณะนี้ ก็ได้รับการดูแลแก้ไขให้ดีขึ้นมากแล้ว ไม่ว่าจะเป็นปัญหาสุขภาพอนามัย ปัญหาความรู้ขั้นพื้นฐาน ปัญหาการประกอบอาชีพ และเรื่องการเพิ่มพูนรายได้

ผมหวังเป็นอย่างยิ่งว่ารัฐบาลชุดใหม่ที่กำลังจะเข้ามาปฏิบัติหน้าที่ จะช่วยกันดำเนินการต่อไปอีก เพื่อให้ทุกคนพอกอยู่พอกกินให้ได้

พี่น้องที่รักทั้งหลายครับ

การทำงานของรัฐบาลหรือของใครก็ตาม ย่อมมีสิ่งสำคัญ ๒ สิ่งเกิดขึ้นเสมอคือคำชมเชยกับตำหนิ ทั้งสองสิ่งดังกล่าวนี้ จะมากจะน้อยจะหนักจะเบาขึ้นอยู่กับผู้มองที่มีวิจารณญาณและมีคุณธรรม ในการพิจารณาคำตำหนิต่างๆ นั้น ความจริงแล้วเป็นเรื่องที่ดี เพราะทำให้เราได้มองตัวเองบ้าง

ผมบอกกับเพื่อนร่วมงานเสมอว่า เราจะต้องไม่ถือเอาคำตำหนิ นั้นๆ มาทำให้เราเกิดความท้อถอยเหน็ดเหนื่อย ไม่อยากทำงาน เพราะไม่ทำให้เกิดประโยชน์ต่อชาติบ้านเมืองแต่อย่างใดทั้งสิ้น

เราทำทุกวันนี้ไม่ใช่ทำเพื่อตัวเราเอง แต่เราทำเพื่อแผ่นดินที่เราอาศัยอยู่และอาศัยเกิดมาเป็นคน

เราเป็นหนี้แผ่นดินนี้อยู่

สิ่งที่ผมและรัฐบาลของผมได้พยายามกระทำมาตลอดระยะเวลาที่รับผิดชอบอยู่ก็เพื่อสิ่งต่างๆ เหล่านี้ เพื่อนำมาซึ่งความมั่นคงของประเทศและความผาสุกของประชาชนเป็นสำคัญ

ผมคิดว่าการบริหารงานของรัฐบาลที่ผ่านมาแล้วนี้ ได้สร้างสถานะแวดล้อมที่เกื้อกูลต่อการพัฒนาในทุกๆ ด้าน สามารถลดความไม่สงบทั้งหลายลงได้อย่างน่าพอใจ

แม้ปัญหาพื้นฐานต่างๆ จะยังไม่บรรลุผลสำเร็จโดยสมบูรณ์ขณะนี้ แต่ก็ได้วางรากฐานอันสำคัญไว้ และเฝ้าอำนวยความสะดวกให้การพัฒนาประเทศในทุกด้านได้ดำเนินไปอย่างราบรื่นและมั่นคง

เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน

ผมขอขอบพระคุณเพื่อนร่วมงานในคณะรัฐบาลชุดต่างๆ ที่เคยทำงานด้วยกันมากับผมทุกคน ขอขอบพระคุณพรรคการเมืองต่างๆ ที่ได้กรุณาไปเชิญผมให้เป็นนายกรัฐมนตรีต่อไปอีก

ผมได้เรียนหัวหน้าพรรคการเมืองเหล่านั้นไปว่า

ผมพอแล้ว

เพราะได้ทำงานมาเป็นระยะเวลาที่ยาวนานพอสมควร ได้มีโอกาสช่วยดูแลดำรงไว้ซึ่งระบอบประชาธิปไตย ได้มีส่วนช่วยพัฒนาการเมืองในระบอบประชาธิปไตยให้ยืนยาวสืบเนื่องมาตลอดระยะเวลาที่เข้ามาดำรงตำแหน่งหน้าที่ ได้มีโอกาสเข้าใจการเมือง รู้จักพรรคการเมือง รู้จักนักการเมือง ทั้งที่เคยร่วมงานกันมาและไม่เคยร่วมงานกันมาได้ดีพอสมควร พอจะพูดได้ว่า เป็นประสบการณ์ของชีวิตที่หาไม่ค่อยได้

จึงขอพอ และขอให้ช่วยกันดูแลและพัฒนาการเมืองในระบอบประชาธิปไตยของเราให้เจริญก้าวหน้ามั่นคงต่อไป

สำหรับเพื่อนข้าราชการทุกคนและทุกฝ่าย รวมทั้งภาคเอกชนที่เคยได้ร่วมงานกันมาด้วยความตั้งใจดีและหวังดี ก็ขอได้รับความขอบคุณเป็นอย่างสูงจากผมในที่นี่ด้วย

ขอจงประสบความสุขและความสำเร็จในชีวิตการงานทุกประการ
พี่น้องทั้งหลายครับ

สิ่งที่ผมจะไม่มีวันลืม คือพี่น้องประชาชนที่รักทุกคน ที่กรุณาให้ความร่วมมือในการทำงานของผมมาโดยตลอด

ผมขอขอบคุณในไมตรีจิต เอื้อเฟื้อเมตตาและกรุณาต่อผม ผมยังจำภาพเหล่านั้นได้ดีอยู่เสมอ ทุกสิ่งทุกอย่างจะอยู่ในความทรงจำ

อย่างมีความสุขในชีวิตของผมตลอดไปไม่รู้ลืม ขอให้ความดีที่ทุกคน
ได้กระทำและสั่งสมไว้จงตอบสนองแก่ทุกๆ คน ทุกเมื่อโดยทั่วกัน

ผมขอขอบคุณอีกครั้งหนึ่ง และขอลาไปก่อน

สวัสดิ์ครับ”

พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ก้าวลงจากเวทีการเมืองอย่าง
สง่างาม ทั้งที่ไม่ใช่นักการเมืองอาชีพ แต่เป็นนักการทหาร และนัก
ปกครอง ในวันที่ท่านพ้นจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรี คือวันที่ ๑๑
สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๓๑ นั้น สื่อมวลชนทุกแขนง ทั้งหนังสือพิมพ์ วิทยุ
และโทรทัศน์ ได้ร่วมกันจัดเลี้ยงเพื่อเป็นการอำลาให้กับท่าน ที่ตึก
สันติไมตรี ทำเนียบรัฐบาล

ตัวแทนสื่อมวลชนได้กล่าวแสดงความอาลัยต่อพลเอก เปรม
ติณสูลานนท์ ด้วยถ้อยคำที่กินใจอย่างมากถึงความรู้สึกของพวกเขา
และกล่าวแสดงความชื่นชมยินดีต่อผลงานที่ผ่านมาในการบริหาร
ราชการแผ่นดินของนายกรัฐมนตรีที่สามารถฟันฝ่าอุปสรรคต่างๆ จน
ทำให้ประเทศชาติบ้านเมืองรอดพ้นจากภัยอันตรายที่เคยประสบอยู่อย่าง
รุนแรง ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และการรักษาความมั่นคง
ทำให้บ้านเมืองและประชาชนบังเกิดความสงบสุขเรียบร้อย

และสิ่งสำคัญสิ่งหนึ่งที่สื่อมวลชนทุกแขนงในวันนั้นได้กล่าว
ยกย่องพลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ก็คือความเป็นผู้มีชีวิตที่ซื่อสัตย์สุจริต
ที่สุดคนหนึ่งในแผ่นดิน ซึ่งหาได้ยากมาก และสื่อมวลชนได้มอบของ
ที่ระลึกให้ชิ้นหนึ่งเป็นรูปปั้นกวนอู ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของเทพเจ้าแห่ง
ความสัตย์ซื่อที่บรรดาคณจันทั้งหลายเคารพกราบไหว้บูชาอยู่ทุกวันนี้

รับใช้ราชสำนัก

พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ผ่านการปฏิบัติงานตั้งแต่เริ่มรับราชการทหาร จนถึงตำแหน่งสูงสุดคือผู้บัญชาการทหารบก ก้าวสู่ชีวิตทางการเมืองเป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม และเป็นนายกรัฐมนตรียาวนานถึง ๘ ปี ๕ เดือน ได้ฝ่าฟันมรสุมทางการเมือง และต่อสู้กับความยากจนในชนบท

ท่านจึงกลายเป็นบุคคลของแผ่นดิน ที่ได้อุทิศแรงกายแรงใจ เพื่อผืนแผ่นดินและพี่น้องร่วมชาติ มีจิตใจเสียสละเพื่อส่วนรวม ร่วมแก้ปัญหาของส่วนรวม ผลแห่งคุณงามความดีที่ท่านได้กระทำมาตลอดชีวิตของท่าน จึงทำให้ท่านได้รับสิ่งตอบแทนที่มีคุณค่ายิ่ง นั่นคือ

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมแต่งตั้งให้ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ เป็นองคมนตรี และยังทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์อันเป็นโบราณมงคลนพรัตน์ราชวราภรณ์แก่ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ อีกด้วย โดยให้ไว้ ณ วันที่ ๒๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๓๑

และต่อมาในวันที่ ๒๙ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๓๑ ได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าโปรดกระหม่อม ประกาศยกย่อง พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ เป็นรัฐบุรุษ

ในบรรดาผู้นำของโลกที่ได้รับยกย่องว่าเป็นรัฐบุรุษนั้น ต่างมีคุณสมบัติแตกต่างกันไป แต่ทุกท่านล้วนมีคุณูปการต่อชาติบ้านเมืองของตน

พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ เป็นผู้นำประเทศที่ได้รับการยอมรับจากทุกกลุ่มชนในสังคมว่าเป็นผู้มีความสามารถ ประชาชนทุกหมู่เหล่ามีความนิยมนิยมขึ้นต่อการเป็นผู้นำของพลเอก เปรม ติณสูลานนท์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในความซื่อสัตย์ ลักษณะประนีประนอม และบุคลิกภาพที่ดีมาก

ชีวิตส่วนตัวของท่าน ได้ชื่อว่าเป็นบุคคลสมณะมักน้อย ซื่อสัตย์ และมีจิตใจมั่นคง อันเป็นที่ยอมรับกันทั่วไป

ท่านจึงเป็นบุคคลที่เหมาะสมยิ่งแล้วที่จะเป็นรัฐบุรุษ นับเป็นเกียรติประวัติอันสูงส่งของชีวิตท่าน และเป็นคุณเหลือเกินที่บ้านเมืองเรามี “รัฐบุรุษ” ผู้ยิ่งใหญ่ในวันนี้

เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ เป็นรัฐบุรุษ

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่นายกรัฐมนตรีนำความกราบบังคมทูลว่า พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ได้เคยรับราชการสนองพระเดชพระคุณในตำแหน่งที่สำคัญๆ ทั้งทางด้านทหาร และการบริหารราชการแผ่นดินมาแล้วหลายตำแหน่ง ครั้นสุดท้ายได้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีเป็นเวลานานถึง ๘ ปี ๕ เดือนเศษ ตลอดระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งต่างๆ เหล่านั้น พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ได้ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและจงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ จนเป็นที่ประจักษ์ในความปรีชาสามารถ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการพัฒนาเศรษฐกิจของชาติและความเป็นอยู่ของชาชนบทให้มั่นคง อันเป็นคุณประโยชน์แก่ประเทศชาติเป็นอเนกประการ

จึงมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ยกย่อง พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ไว้ในฐานะรัฐบุรุษ เพื่อเป็นเกียรติประวัติและตัวอย่างอันดีงามต่อไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๓๑ เป็นปีที่ ๔๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ
นายกรัฐมนตรี รับสนองพระบรมราชโองการ

เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน

ผลึกของชีวิต

ชีวิตอันเป็นแบบอย่าง
ที่มาแห่งอุดมการณ์
“เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน”

โรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏ โรงเรียนแห่งแรกในชีวิต แหล่งที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาการ

บางคนเกิดมาแล้วกำหนดเป้าหมายให้ตัวเองก้าวไปตามทิศทางนั้น เป้าหมายนั้นก็อาจมีความหมายว่าเป็นอุดมการณ์ของชีวิตคนคนนั้น เรียกว่าเป็นชีวิตที่มีอุดมการณ์กำกับเอาไว้ แต่บางคนไม่ได้คาดหมายว่าชีวิตจะก้าวไปสู่จุดหมายอย่างไร และระดับใด เพียงแต่ดำเนินไปตามขั้นตอนอย่างระมัดระวัง และทำได้ดีทุกจังหวะชีวิต ครั้นถึงนั้นปลายชีวิต กลับย้อนมองดู ปรากฏว่าชีวิตแต่ละช่วงได้สร้างคุณงามความดีให้กับส่วนรวม ให้กับผู้อื่น

ผู้อื่นสามารถจับต้องเอาแบบอย่างนั้นไปยึดถือปฏิบัติ นำไปสร้างคุณงามความดีต่อๆ ไป แล้วกลายเป็นแบบอย่างที่ดีงามให้กับอนุชนรุ่นหลังได้อีกด้วย

อย่างนี้เรียกว่าชีวิตอันเป็นแบบอย่าง

แบบอย่างของชีวิต นับว่ามีความจำเป็น เด็กและเยาวชนที่เติบโตมา แม้ว่าโดยธรรมชาติแล้ว ความเป็นอิสระและความหลากหลายจะเป็นสิ่งสำคัญของชีวิตก็ตาม แต่ในขั้นต้น แบบอย่างของชีวิตที่ดีงามก็สมควรให้เด็กได้ยึดถือบ้างเช่นกัน

โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย พ.ศ. ๒๔๙๐

สำหรับผู้เป็นเจ้าของแบบอย่างชีวิต ประสบการณ์และความรู้ที่ได้มาทั้งชีวิต ย่อมตกตะกอน เป็นก้อนเป็นองค์ความรู้ หากได้เผยแพร่องค์ความรู้ไปให้ผู้อื่นได้รู้ได้ปฏิบัติตาม องค์ความรู้นั้นจึงเป็นดังอุดมการณ์นั่นเอง

ชีวิตของ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ถือเป็นแบบอย่างที่ดีงามได้ทุกช่วงตอน นับแต่วัยเด็กที่ยังอยู่ในความดูแลของพ่อแม่ ท่านก็เป็นลูกที่ดี ด้วยการเชื่อฟังพ่อแม่ ให้ความรักต่อพ่อแม่ตอบแทนที่ท่านได้เลี้ยงดู

“...แม่ผมสอนให้ลูกๆ ช่วยตนเอง ให้มีการรับผิดชอบ ท่านจะมอบหมายงานให้ทำคนละอย่าง เมื่อเสร็จสิ้นจากการช่วยเหลืองานบ้าน

เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน

แล้วก็จะต้องทำการบ้าน อ่านหนังสือเพื่อเตรียมตัวสำหรับการไปโรงเรียนในวันรุ่งขึ้น...

...แม่จะคอยเตือนเมื่อถึงเวลาจะไปโรงเรียน เนื่องจากท่านมีลูกหลายคน ผมเป็นคนที่ ๖ ท่านจะคอยดูแลอยู่เสมอว่าลูกๆ ไปโรงเรียนกันหมดทุกคนหรือยัง”

เป็นเด็กมีหน้าที่เรียนหนังสือ ท่านก็รู้หน้าที่ และกระทำในบทบาทนั้นอย่างเคร่งครัด

“ในเรื่องการศึกษา ถ้าลูกคนใดต้องการจะทำอะไร แม่ไม่เคยขัดให้การสนับสนุนตลอด อย่างเช่น ผมอยากเรียนกลางคืนเพื่อเรียนเพิ่มเติมเหมือนอย่างโรงเรียนกวดวิชาสมัยนี้ ท่านก็อนุญาตให้ไปเรียน...”

เมื่อมาถึงกรุงเทพฯ และต้องไปสอบแข่งขันเพื่อเข้าเรียนที่โรงเรียนสวนกุหลาบ อันเป็นโรงเรียนที่มีชื่อเสียง คนที่เข้าเรียนได้ต้องเป็นคนที่เรียนหนังสือเก่งกันทั้งนั้น

“...สิ่งที่เป็นห่วงอีกอย่างหนึ่ง ผมจะสอบเข้าโรงเรียนในกรุงเทพฯ ได้หรือเปล่า เป็นที่รู้กันว่า เด็กบ้านนอกนั้น คุณภาพการศึกษาออกจะด้อยกว่าเด็กกรุงเทพฯ ซึ่งมีอุปกรณ์การเรียนที่ดีกว่ามากมาย แต่ถึงจะด้อยกว่า ผมจะต้องสู้ ไม่มีใครหรอกที่จะชนะ ถ้าหากไม่ต่อสู้ ถ้าหากไม่ขยันและไม่มานะอดทน...”

พอผมได้ยินคำว่า “สวนกุหลาบฯ” ผมตกใจ เพราะโรงเรียนนี้เป็นที่กล่าวขวัญกันว่า เป็นโรงเรียนที่มีชื่อเสียงโด่งดัง นักเรียนครูบาอาจารย์ล้วนแต่เก่งๆ นักเรียนสวนกุหลาบฯ สอบชิงทุนไปนอกได้มากทุกปี ใครก็อยากเข้าสวนกุหลาบฯ กันทั้งนั้น เราต้องไปแข่งกับคน

มีความสามารถ ซึ่งส่วนใหญ่แล้วเป็นเด็กกรุงเทพฯ คงเก่งกว่าเราที่เป็นเด็กบ้านนอก...

เมื่อผมสมัครสอบแล้ว...ผมมูมานะดูหนังสือเป็นการใหญ่... ต้องสอบเข้าให้ได้ แม้ว่าผู้เข้าสอบล้วนแต่เรียนเก่งทั้งนั้นก็ตาม...ทำไมเราจะสอบเข้าไม่ได้

ผมตั้งใจสอบอย่างเต็มที่ ไม่ใช่เพื่อความภูมิใจของตัวเองเท่านั้น แม่ พ่อ และพี่ๆ หรือแม้แต่ครูเกล้าก็คงจะภูมิใจด้วย”

ในที่สุดท่านก็สอบเข้าเรียนในโรงเรียนสวนกุหลาบฯ ได้ และเมื่อเรียนจบแล้วท่านปรารถนาที่จะเรียนต่อแพทยศาสตร์ แต่ที่บ้านไม่มีเงิน ท่านก็ไม่ได้ฟุ่มเฟือยเสร์วโคก ตีอกชกหัว แล้วกล่าวโทษพ่อแม่ให้ท่านได้เสียใจแต่อย่างใด ท่านหันเหไปเรียนทหารตามที่เพื่อนแนะนำ เพราะเรียนโดยไม่ต้องเสียค่าเล่าเรียนนั่นเอง

เมื่อเป็นทหาร ท่านก็เป็นทหารที่ดีที่สุด มีวินัย มีความประพฤติดี ก้าวขึ้นสู่ตำแหน่งสูงสุดในอาชีพทหาร นั่นก็คือผู้บัญชาการทหารบก ครั้นเหตุการณ์ชักนำให้เข้ารับใช้บ้านเมืองในบทบาททางการเมือง ท่านก็เป็นนักการเมืองที่ทำคุณประโยชน์ให้กับชาติอย่างใหญ่หลวง ได้เป็นนายกรัฐมนตรีในระบอบประชาธิปไตยยาวนานถึง ๘ ปีกับ ๕ เดือนเศษ

ได้รับโปรดเกล้าฯ ให้เป็นประธานองคมนตรีและรัฐบุรุษ อันเป็นเกียรติยศสูงสุดของชีวิต

หนทางชีวิตอันยาวไกลจากลูกชายของพ่อดีเรือนจำเมืองสงขลา ก้าวขึ้นมาเป็นประธานองคมนตรีและรัฐบุรุษนั้น ท่านตระหนักอยู่เสมอว่า แผ่นดินนี้ให้โอกาสแก่ชีวิตท่านอย่างเหลือล้น ชีวิตที่เหลืออยู่จึงควร

เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน

ตอบแทนคุณแก่แผ่นดิน ด้วยความรู้ที่ท่านได้รับจากชีวิตของท่านเอง ท่านจึงพร่ำบอกแก่คนรุ่นหลังว่า ไม่เพียงแต่ชีวิตที่เหลืออยู่เท่านั้น แม้ชีวิตที่เพิ่งเกิดมา ก็ควรต้องมีสำนึกที่จะต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน ชีวิตนั้นจึงจะจำเริญ

นี่จึงเป็นที่มาของอุดมการณ์ของพลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ประธานองคมนตรีและรัฐบุรุษ ที่ว่า “เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน”

ประพฤติตนเป็นคนดี

ผลึกชีวิตของพลเอก เปรม ติณสูลานนท์ อีกประการหนึ่งก็คือ “ประพฤติตนเป็นคนดี” ที่จริงเรื่องนี้ก็เป็นส่วนหนึ่งของชีวิตที่เป็นแบบอย่าง แต่ที่หยิบออกมาพูดถึงเป็นการเฉพาะ ก็เพื่อจะย้ำให้เห็นว่าชีวิตที่ตั้งมั่นว่าจะประพฤติตนเป็นคนดีนั้น เป็นหลักยึดที่มั่นคงให้กับชีวิตคนเราได้ดีทีเดียว ถ้าเปรียบกับคนที่มีชีวิตโดยไม่มีหลักตั้งมั่นอะไร

การประพฤติตนเป็นคนดีของท่านนั้น น่าสนใจตรงที่เป้าหมายของการประพฤติดีนั้น ไม่ใช่เพื่อตัวท่านเอง แต่กลับเป็นเพื่อคนอื่น

อย่างเช่น เมื่อยามเป็นเด็ก ท่านเชื่อฟังคำสั่งสอนของแม่ เพราะท่านให้ความรักกับแม่ ท่านเกรงว่าแม่จะเหน็ดเหนื่อย เพราะมีลูกหลายคน หรือการที่ท่านเรียนหนังสือดี ก็เพื่อให้แม่กับครูได้ดีใจ กระทั่งมาสอบเข้าเรียนโรงเรียนสวนกุหลาบฯ ก็เพื่อให้พ่อแม่ พี่น้องและคนที่เคารพนับถือได้ภูมิใจด้วย

การประพฤติตนเป็นคนดี โดยมีเป้าหมายเพื่อให้คนอื่นเป็นที่รักของเราได้มีความสุขนั้น น่าจะเป็นวิธีการที่ดีและมีประโยชน์หลาย

ประการ ประโยชน์ที่คนอื่นจะมีความสุขในการประพฤติดีของเราแล้ว ตัวเราเองก็ได้ประโยชน์จากการกระทำเหล่านั้นด้วย ได้เรียนรู้ ได้ทักษะ จากความประพฤติเช่นนั้น และอีกประการหนึ่ง เราสามารถประพฤติ เช่นนั้นได้ใหม่อยู่เรื่อยๆ เพราะเมื่อเราเห็นพวกเขามีความสุขจากสิ่งที่ เราทำ เราก็มีกำลังใจที่จะทำอีก

เป็นวิธีการที่ดีก็เพราะว่า ไม่ใช่เป็นการประพฤติดีเพื่อตัว เราเอง เพราะถ้าทำเพื่อตนเองแล้ว พอทำเสร็จเราก็จะรอค่าชม หาก

เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน

ได้รับคำชมบอຍเข้าอาจทำให้เราหลงตัวเองได้ง่าย ตรงกันข้าม ถ้าได้คำติเตือนไม่มากครั้งนัก เราก็อาจท้อแท้ได้ง่ายๆ

เมื่อครั้งที่ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ได้รับแต่งตั้งเป็นผู้บัญชาการศูนย์การทหารม้า ท่านได้มีโอกาสใกล้ชิดกับครอบครัวของผู้ใต้บังคับบัญชา ท่านพบเห็นหัวหน้าครอบครัวบางคนไม่รับผิดชอบ ท่านก็เรียกมาว่ากล่าว แล้วท่านก็ทำตัวเป็นแบบอย่าง เพื่อให้คนเหล่านั้นกลับไปทำหน้าที่หัวหน้าครอบครัว ท่านให้ความรักความเมตตาพวกเขา เพื่อให้พวกเขาไปให้ความรักความเมตตาแก่ครอบครัวของเขาเอง

ระหว่างที่ปฏิบัติหน้าที่ราชการในตำแหน่งรองแม่ทัพภาคที่ ๒ กระทั่งเป็นแม่ทัพภาคที่ ๒ ท่านได้คลุกคลีใกล้ชิดกับประชาชนชาวอีสาน ได้ซาบซึ้งกับน้ำใจของชาวบ้าน ได้ตระหนักว่าความยากจนที่คุกคามชีวิตประชาชนนั้น เป็นภัยอันร้ายแรงของประเทศชาติ เมื่อท่านก้าวเข้ามามีบทบาททางการเมือง ความทุกข์ยากลำบากของประชาชนจึงกลายเป็นพลังให้ท่านฝ่าฟันมรสุมทางการเมืองมาได้ตลอดรอดฝั่ง

กล่าวได้ว่า สิ่งที่ทำให้ท่านยืนหยัดแก้ไขปัญหาชาติบ้านเมืองในฐานะนายกรัฐมนตรีนั้น ก็เพราะท่านคำนึงถึงประโยชน์ต่อผู้อื่นนั่นเอง

ยกย่องคนดี

พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ นอกจากจะประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างแก่ผู้อื่นแล้ว ท่านยังยกย่องผู้อื่น โดยเฉพาะหากคนคนนั้นเป็นคนดี

ท่านยึดมั่นพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เมื่อครั้งพระราชทานในงานชุมนุมลูกเสือแห่งชาติ ครั้งที่ ๖ ณ

เป็นประธานในพิธีประกาศเกียรติคุณและมอบโล่รางวัล “สำนึกทอง” แก่นักธุรกิจ

ค้ายลูกเสือวชิราวุธ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๑๒ ที่ต้องช่วยกันส่งเสริมและยกย่องคนดีเป็นที่ตั้ง

และเมื่อครั้งที่นายทหารกลุ่มหนึ่ง มีความตั้งใจที่จะรวบรวมเรื่องราวต่างๆ ของบ้านเมือง ในช่วงชีวิตของพลเอก เปรม ติณสูลานนท์ เพื่อให้คนรุ่นหลังได้มีโอกาสศึกษา ท่านก็ได้ให้ความเห็นชอบโดยชี้แนวทางให้แก่พวกเขาไว้ว่า

เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน

๑. ข้อมูลต้องถูกต้องและมีหลักฐานเพื่อใช้อ้างอิงภายหลังได้
๒. จะต้องไม่กระทบกระเทือนถึงใครทั้งสิ้น และ
๓. ผู้ที่กระทำความดีต้องยกย่องให้ปรากฏ

หมายถึงในเหตุการณ์ต่างๆ หากมีบุคคลใด กระทำสิ่งใดอันเป็นเรื่องดีงามนั้น ต้องยกย่องเขา ชื่นชมเขา เป็นการให้กำลังใจแก่คนดีนั่นเอง

หรือสมัยที่พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยผู้บัญชาการทหารบก พร้อมกับเป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ได้ให้สัมภาษณ์หนังสือสยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์ มีความตอนหนึ่งเกี่ยวกับการยกย่องคนดี ท่านให้แง่คิดในเรื่องนี้เอาไว้ที่น่าสนใจยิ่ง

“...ส่วนเรื่องเกียรติ เป็นเรื่องง่ายแต่ที่สำคัญนะคุณ คือคนเราถ้าไม่มีเกียรติแล้ว ผมว่ามันหมดทุกอย่างนะ มันไม่รู้จะเป็นคนไปทำไม พุดกันอย่างหยาบๆ นะ ถ้าเป็นคนไม่มีเกียรติแล้ว ผมว่าไปเป็นอย่างอื่นเสียดีกว่า เป็นคนก็ไม่มีประโยชน์

ถ้าคุณไหว้ผม ไหว้ผมแล้วบอกว่า เพราะผมเป็นรัฐมนตรี ผมก็ไม่เห็นว่าจะรู้สึกดีใจอะไร แต่ถ้าคุณไหว้ผมแล้ว ผมเป็นใครก็ไม่รู้ แต่เพราะผมเป็นคนดี ผมก็พอใจยิ่งกว่าเป็นรัฐมนตรีเสียอีก

ดังนั้น ผมจึงอยากให้คุณได้รู้จักว่าคนไหนดีก็ควรจะยกย่องเขา ไม่ใช่ยกย่องเขาเพราะเขามีฐานะสูง ...แต่ถ้าคนเรามีเกียรติแล้ว ก็ต้องรู้จักรักษาเกียรติ รู้จักรักษาเกียรติก็เพราะเขาทำแต่ความดี เมื่อคนทำความดี ประเทศชาติก็มีแต่คนดีเพิ่มขึ้นทุกวัน มันก็ดี

ในทางตรงกันข้าม ถ้าคนไหนที่ไม่ดี คุณก็บอกว่า ไซ้คนนั้นไม่ต้องยาไปไหว้เลย มีเงินมีทองก็ช่างปะไร อย่าไปคบค้าสมาคมด้วย

“อย่างนี้คนชั่วก็จะรู้ว่าเรานี่ต้องอยู่สังคมกับคนชั่ว มาอยู่สังคมกับคนดีไม่ได้ ง่ายไหม...”

เป็นคนกล้า

ความเป็นคนกล้าของพลเอก เปรม ติณสูลานนท์ แสดงออกตั้งแต่ยังเป็นนักเรียนนายร้อยปีที่ ๓ เมื่อมีคำสั่งให้นักเรียนนายร้อยไปทำการรบในสมรภูมิตอินโดจีน ในกรณีพิพาทอินโดจีนกับฝรั่งเศส ท่านเข้าสู่สนามรบ และไปประจำในแนวหน้าที่ปอยเปตทันที

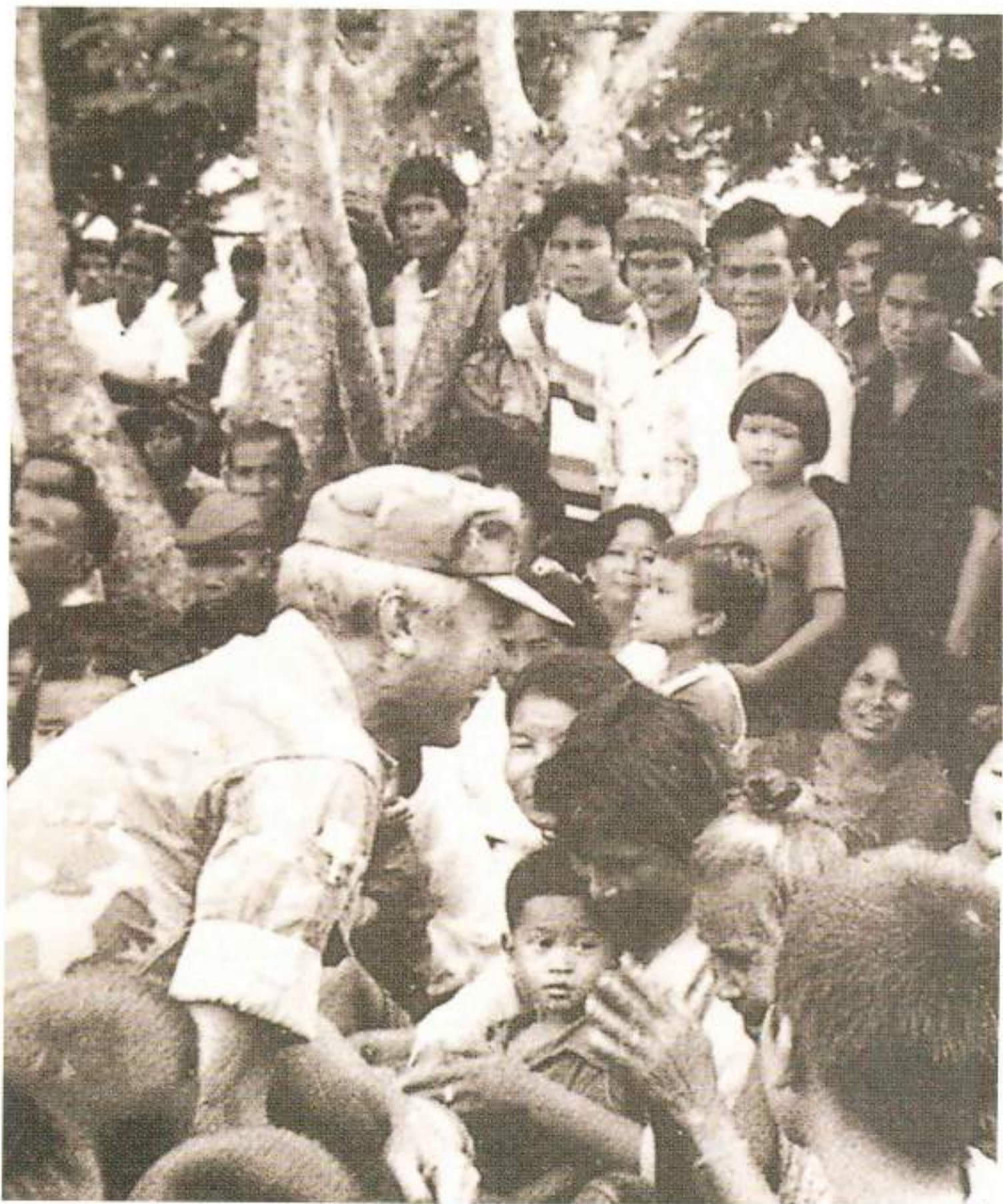
“หน่วยของเราได้รับคำสั่งให้เคลื่อนไปสู่แนวหน้า เดินทางโดยขบวนรถไฟจากกรุงเทพฯ มีประชาชนมาส่งแน่นขนัดตลอดเส้นทาง จนถึงสถานีรถไฟอรัญประเทศ มีคนมาต้อนรับอย่างมากมาย

แม้ว่าข้างหน้าคือความตาย แต่หาได้ทำให้พวกเราพรั่นพรึงแม้แต่น้อย”

หรือเมื่อครั้งที่ท่านต้องเข้าสนามรบในสงครามแย่งชิงประชาชนที่คนไทยกับคนไทยต้องสู้รบกันเอง อันเนื่องจากความคิดอุดมการณ์ที่ต่างกัน อีสานในครั้งนั้นไฟสงครามกำลังลุกกลาม พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ได้รับโปรดเกล้าฯ ให้ไปดำรงตำแหน่งรองแม่ทัพภาคที่ ๒ รับผิดชอบภาคอีสาน ๑๗ จังหวัด

กองบัญชาการกองทัพภาคที่ ๒ ตั้งอยู่ที่จังหวัดนครราชสีมา ส่วนที่สกลนครเป็นกองบัญชาการส่วนหน้าของกองทัพภาคที่ ๒ รวมทั้งเป็นที่ตั้งกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในภาค ๒ ด้วย ซึ่งท่านจะต้องรับผิดชอบในฐานะรองแม่ทัพ สกลนครสมัยนั้นเหมือนอยู่กลางสมรภูมิทีเดียว เพราะเป็นการสู้รบแบบกองโจร ไม่มีแนวหน้า แนวหลัง ไม่รู้ว่าศัตรูเป็นใคร และพร้อมที่จะถูกโจมตีได้ทุกเวลา

เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน

เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน

เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน

“ผมได้รับคำสั่งเป็นรองแม่ทัพ ผมก็ไปอยู่ส่วนหน้าที่สกลนคร
เลย...

...ตอนนั้น เขาจัดรองแม่ทัพอยู่ส่วนหลัง หรือที่โคราชไว้
คนเดียว ส่วนรองอีก ๒ คน อยู่ส่วนหน้า ส่วนแม่ทัพท่านก็ไปๆ มาๆ
ผมไปอยู่ส่วนหน้าตลอด และเป็นความตั้งใจของผมด้วยว่า ผมจะไม่
กลับกรุงเทพฯ”

“ผมไปถึงสกลนครรับตำแหน่งวันแรก คือวันที่ ๒ พฤศจิกายน
๒๕๑๖ พอวันรุ่งขึ้นวันที่ ๓ ทหารของผมถูกซุ่มโจมตีตายไปที่เดียว
๒๓ คน ขนาดโรงศพที่นั่นไม่พอใส่ เป็นสองวันแรกที่ผมได้พบ ผมคิด
ไม่ออกว่า จะทำอย่างไรถึงจะแก้ปัญหานี้ได้ เพราะไปตอนแรกยังไม่รู้
อะไรมากนัก...

...มีบ่อยครั้งที่ทหารผมเสียชีวิต บ่อยมากด้วยทั้ง ๑๗ จังหวัด
บางทีตอนเช้ายังคุยกันอยู่ดีๆ พอบ่ายก็ต้องไปรับศพแกมา มันสะเทือน
ใจมากพอสมควร เด็กที่เสียชีวิตเขาเป็นเด็กที่เสียสละจริงๆ

...สมัยนั้นที่สกลนคร เราเดินไปเราก็ไม่รู้ว่าเป็นคนไหนเป็น ผกค.
คนไหนไม่ใช่ เป็นพวกเราหรือศัตรู เราอาจโดน ผกค. ลอบยิงหรือเสียบ
เอาเมื่อไหร่ก็ได้ ยิ่งไปตามอำเภอต่างๆ ยิ่งไม่รู้ว่าเป็นใครเป็นใคร”

ประหยัด เรียบง่าย

ลักษณะเด่นในชีวิตของประธานองคมนตรีและรัฐบุรุษ พลเอก
เปรม ติณสูลานนท์ อีกประการหนึ่งก็คือ ความประหยัด เรียบง่าย
ลองอ่านทัศนะของท่านต่อเรื่องในแต่ละคนถ้าประหยัดแล้ว อะไรจะ
เกิดขึ้นกับชาติบ้านเมือง

เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน

เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน

ชีวิตที่งดงามและเรียบง่าย

“ถ้าช่วยกันประหยัด ประเทศชาติก็จะประหยัดไปด้วย เราก็มีเงินเหลือที่จะไปใช้จ่ายได้หลายวัน ถูกไหม ถ้าเราใช้อย่างฟุ่มเฟือยวันเดียวก็หมดแล้ว ไม่มีประโยชน์อะไร ให้คนรู้จักประหยัด ประหยัด กระแสไฟฟ้า ไฟฟ้าจะได้ราคาถูกลง ประหยัดการใช้จ่าย รายได้ของเราจะได้เป็นประโยชน์ให้แก่ครอบครัวมากยิ่งขึ้น...”

เมื่อผู้สื่อข่าวหนังสือสยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์ ถามท่านถึงเรื่องการประหยัด ขณะที่คนจนส่วนมากก็ประหยัดกันอยู่แล้ว แล้วคนรวยจะมีวิธีรณรงค์อย่างไร ให้เขารู้จักประหยัด ท่านก็ตอบว่า

“ไม่ยากอะไร รณรงค์โดยวิธีว่า สมมติว่าการเที่ยวเตร่นี้ คนรวยก็สามารถเที่ยวเตร่ได้ทุกวัน แต่ก็ขอให้เขาตัดลงบ้าง อาทิเคยหนึ่งเที่ยวเตร่สักวัน นอกนั้นทำงานอยู่บ้านกับลูกเมีย ไม่จำเป็นต้องเอารถไปโน่นไปนี่ ไปเที่ยวคลับ ไปกินอาหาร Restaurant (ภัตตาคาร) ทุกวัน ไม่จำเป็นก็ขอให้กินที่บ้านเสียบ้าง อาทิเคยหนึ่งพักผ่อนสักครั้งหนึ่ง อันนี้ก็ประหยัดไปได้เยอะ รถราก็ไม่ติด น้ำมันก็ไม่เปลือง

อย่างผมเหมือนกัน ที่จริงผมมีฐานะที่จะเที่ยวทุกวันก็ได้ แต่ว่าผมไม่เที่ยวหรอก เพราะผมรู้ว่าการทำอย่างนั้นไม่ดี ไม่เป็นการประหยัด เป็นตัวอย่างที่ไม่ดี ผมจะไปพักผ่อนก็เฉพาะวันที่ผมว่าง...”

ในงานเลี้ยงรับรองนายกรัฐมนตรี พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ แห่งหนึ่ง เมื่อเสร็จภารกิจจากอาหารค่ำ ขณะที่แขกร่วมโต๊ะกับนายกรัฐมนตรีเริ่มรวบข้อล้อม พนักงานสาวก็เข้ามาคุกเข่าเพื่อจะเสิร์ฟกาแฟ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ก็กระซิบถามว่า กาแฟอะไร พนักงานสาวตอบว่า มอคคา ท่านถึงกับถามเข้าว่า ทำไมไม่ใช้กาแฟเขาของ

พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ เป็นผู้ใหญ่ในบ้านเมืองนี้ท่านหนึ่งที่ยึดพระราชดำริ หรือพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน

เป็นเข็มมุ่งในการดำเนินชีวิต แม้ในเรื่องการประหยัคมัธยัสถ์ ท่านยังได้
อัญเชิญพระราชดำรัสของในหลวง ที่ให้ไว้ใน การเสด็จออกมหาสมาคม
ในงานพระราชพิธีเฉลิมพระชนมพรรษา เมื่อวันศุกร์ที่ ๕ ธันวาคม
๒๕๒๙ ความตอนหนึ่งในพระราชดำรัสมีว่า

“ทุกวันนี้ ประเทศไทยยังมีทรัพยากรพร้อมมูล ทั้งทรัพยากร
ธรรมชาติ และทรัพยากรบุคคล เราสามารถนำมาใช้เสริมสร้างความ
อุดมสมบูรณ์ และเสถียรภาพอันถาวรของบ้านเมืองได้เป็นอย่างดี

ข้อสำคัญเราต้องรู้จักใช้ทรัพยากรนั้นอย่างฉลาด

คือไม่นำมาทุ่มเทให้สิ้นเปลืองไป โดยไร้ประโยชน์หรือได้
ประโยชน์ไม่คุ้มค่า หากแต่ระมัดระวังใช้ด้วยความประหยัด รอบคอบ
ประกอบด้วยความคิดพิจารณาตามหลักวิชา เหตุผลและความถูกต้อง
เหมาะสม โดยมุ่งถึงประโยชน์แท้จริงที่จะเกิดแก่ประเทศชาติทั้งใน
ปัจจุบันและในอนาคตอันยืนยาว”

ในการประชุมคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๒๙
พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ถึงกับกล่าวในที่ประชุมว่า

“รัฐบาลจะต้องรับพระราชดำรัสนี้ใส่เกล้าฯ และนำไปพิจารณา
หาหนทางปฏิบัติให้ดีที่สุด และให้กระทรวงที่เกี่ยวข้องตระหนักต่อเรื่อง
นี้ด้วย”

เป็นผู้ให้

ชีวิตการทำงานของท่านอุทิศเวลาของตัวเองที่จะพักผ่อนหรือ
หาความสุข มาทุ่มเทให้กับการทำงานจนหมดสิ้น

ผู้ใกล้ชิดของท่านผู้หนึ่งให้ความเห็นต่อการทำงานของพลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ว่า

“ท่านไม่ยอมให้เสียเวลาราชการเลย ท่านไม่ยอมเอาเวลาราชการมาใช้ในทางประโยชน์ส่วนตัว เมื่อท่านเคร่งครัดแบบนี้จึงทำให้ลูกน้องต้องปฏิบัติตาม

ท่านได้เริ่มแบบฉบับว่า ถ้าเป็นเรื่องราชการก็ต้องเป็นเรื่องราชการ ต้องว่ากันตรงไปตรงมา ไม่ให้มีครหา อะไรที่เป็นผลประโยชน์ต่อราชการก็ต้องเข้ากับราชการ การก่อสร้างต้องถูกต้อง ซึ่งทำให้ลูกน้องต้องนับถือและเกรงใจท่าน ท่านเป็นตัวอย่างที่ดีว่า ท่านไม่ยอมเบียดบังเอาผลประโยชน์ที่มันควรจะเข้ามาอยู่กับหน่วยมาอยู่กับส่วนตัวในเรื่องส่วนตัว ท่านก็มีสติปัญญาที่จะทำของท่านเองได้ จึงเป็นที่เลื่องลือกันว่าท่านตรงไปตรงมา”

นอกจากจะให้เวลากับราชการแล้ว พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ยังเมื่อแม่ความรักให้กับผู้ใต้บังคับบัญชา ดังความตอนหนึ่งที่มีบันทึกไว้ในหนังสือ “ชีวิตและความภูมิใจของ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์” ว่า

“หลังจากปี พ.ศ. ๒๕๐๐ ความรักอันมั่นคงและเต็มไปด้วยความเสียสละของ พันโท เปรม ติณสูลานนท์ อาจารย์วิชาทหารโรงเรียนยานเกราะและผู้บังคับกองพันทหารม้าที่ ๕ กรมทหารม้าที่ ๒ ขยายกว้างขึ้น

เขาให้ความรักแก่งานในหน้าที่อย่างเอาเป็นเอาตาย แพ้รขยายความรักต่อผู้ใต้บังคับบัญชาอย่างทั่วถึง ไม่ใช่แต่เท่านั้น บรรดาลูกๆ ทหารที่พ่อไม่เอาใจใส่ เขาพยายามดักเตือนแนะนำให้อยู่ในแนวทางของพ่อที่ดี และระยะหลัง ความรักของเขาแพร่ขยายไปถึงประชาชนที่ยากไร้และได้รับความอยุติธรรม

เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน

ความรักอันมั่นคงแน่นหนาเหมือนกับภูเขา แพร่กระจายไปยังลูกน้องทั่วถ้วนทุกคน และยังขยายไปถึงครอบครัว โดยเฉพาะเด็กเหมือนกับสมัยที่เขายังอยู่บางกระบือ ถ้าหากทหารคนใดไม่เอาใจใส่ลูกเต้า เขาจะเรียกมาตักเตือนด้วยความหวังดี...”

ผู้ได้บังคับบัญชาต่างก็พร้อมใจกันเรียกท่านว่า “ป้า” กันถ้วนหน้า สรรพนามที่คนเรียกท่านว่า “ป้าเปรม” ก็เกิดที่ศูนย์การทหารม้านี้เอง

ชื่อดี สุจริต

เสียสละและจงรักภักดี

ใน “อาร์มภบท” ของหนังสือ “รัฐบุรุษชื่อเปรม” บรรยายความรู้สึกที่มีต่อพลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ไว้ว่า

“ตลอดระยะเวลาที่ได้มีโอกาสปฏิบัติงานใกล้ชิดกับท่าน ทั้งด้าน “การทหาร” และ “การบริหารราชการแผ่นดิน” ทำให้ตระหนักดีถึงคุณลักษณะของตัวท่านว่าเป็นผู้ที่มีความเสียสละอันยิ่งใหญ่ อุทิศชีวิตเพื่อส่วนรวมและประเทศชาติอย่างแท้จริง มีความซื่อสัตย์สุจริต ยึดมั่นในชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีความจงรักภักดีและเทิดทูนพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ตลอดจนพระบรมวงศานุวงศ์ฯ อย่างสูงยิ่ง”

เมื่อครั้งที่พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ได้ตอบคำถามแก่ผู้สื่อข่าวมากมายหลายเรื่อง แต่เมื่ออยู่ตอนหนึ่งท่านได้พูดถึงความรู้สึกของท่านต่อสถาบันหลักของชาติว่า

“เราต้องยอมรับว่าราชวงศ์จักรีรักษาบ้านเมืองมาตั้งแต่ประวัติศาสตร์ สำหรับพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวองค์ปัจจุบัน ท่านได้สละทุกอย่าง เหน็ดเหนื่อย เพื่อจะทำให้เกิดความร่มเย็นในบ้านเมืองของเรา ผมขอเรียนยืนยันว่า ในความคิดของพระองค์ท่านคิดแต่เรื่องของคนอื่น เรื่องของพระองค์เองผมไม่คิดว่าจะคิด เท่าที่ผมเฝ้าสังเกตดูพระองค์ท่านนึกแต่เรื่องของคนอื่นตลอดเวลา...”

เมื่อคราวรับตำแหน่งนายกรัฐมนตรีครั้งแรก แล้วเข้าไปแถลงนโยบายในสภา พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ถูกนักการเมืองพูดก่อกวนวาทกรรมในสภา ท่านถึงกับเปรยความรู้สึกว่า

เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน

“ชีวิตของการเป็นนายกรัฐมนตรี นับเป็นชีวิตที่แปลกประหลาด พิสดารสำหรับผมเอากัน อย่างไรก็ตาม เมื่อเข้ามารับตำแหน่งนี้แล้ว ก็จะต้องทำต่อไปให้ดีที่สุด โดยเอาพระบารมีเป็นที่พึ่ง และจะต้องได้รับความร่วมมือจากทุกๆ ฝ่ายด้วย”

จะเห็นว่า ไม่เพียงแต่จงรักภักดีเท่านั้น ยามอึดอัดขัดข้อง ก็ยึดเอาพระบารมีเป็นที่พึ่ง อีกอย่างหนึ่งในเรื่องของการเสียสละนั้น แม้ชีวิต ท่านก็ยินดีจะสละให้เพื่อรักษาชาติบ้านเมือง เมื่อคราวที่

ตัวแทนทหาร ตำรวจ เข้ายกฉัตรถวายพรในวันขึ้นปีใหม่ ๒๕๓๐ นั้น ท่านกล่าวตอบตัวแทนเหล่านั้น ความตอนหนึ่งมีว่า

“...ในวันนี้เป็นวันที่มีความอบอุ่นที่สุดอีกวันหนึ่ง ทุกคนคงทราบดีที่พูดเช่นนั้น เพราะได้มายืนร่วมกันอย่างนี้หลายครั้งหลายหนแล้ว มีความอบอุ่นและมั่นใจเสมอทุกครั้งที่ได้มาพบกับทุกคนที่มีความมุ่งมั่นที่จะรักษาบ้านเมืองไว้ให้ได้ แม้จะต้องยอมเสียสละสิ่งที่คุณรักที่สุด คือ ชีวิตก็ตาม”

ในโอกาสเดียวกันนี้ ท่านได้พูดถึงสิ่งที่ยึดมั่นสูงสุดว่า

“...ทุกคนได้ปฏิญาณกันทุกปี จะต้องทำอะไรบ้าง จะต้องรักษาสถาบันพระมหากษัตริย์ ชาติ บ้านเมือง ทุกคนรู้ดีที่บ้านเมืองนั้น ถ้าไม่มีสถาบันพระมหากษัตริย์คงไม่มีชาติบ้านเมือง

ใครเขาจะเข้าใจอย่างไรก็ตาม เป็นเรื่องของเขา แต่เรื่องของเราเป็นเรื่องที่จะต้องยึดมั่นในเรื่องนี้...

...ในโอกาสนี้ขออัญเชิญพระบารมีปกเกล้าปกกระหม่อมของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ และสิ่งศักดิ์สิทธิ์สิ่งหนึ่งสิ่งใดในการธำรงชาติบ้านเมืองไว้ได้โปรดคุ้มครองบรรดาพวกเราให้มีความรัก ความกลมเกลียวสามัคคีเพื่อให้เกิดพลังมหาศาล ในอันที่จะผดุงชาติบ้านเมืองให้มั่นคง ให้พี่น้องชาวไทยของเรามีความร่มเย็นเป็นสุข...”

เราพบการแสดงความจริงรักภักดีของพลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ที่มีต่อองค์พระมหากษัตริย์ได้มากมาย แม้แต่ในนโยบายที่จะใช้บริหารประเทศ

เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน

“...ท่านประธานองคมนตรี ท่านองคมนตรีเปรม ก็เป็นผู้ที่เป็นผู้ใหญ่ ผู้ที่พร้อมที่จะให้คำแนะนำ ปรีกษาหรือกันด้วยความเป็นกลาง ด้วยความรักชาติ เพื่อสร้างสรรค์ประเทศให้เข้าสู่ทางของความวัฒนา ขอฝากให้ช่วยกันสร้างชาติ”

กระแสพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว วันพุธที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๓๕ เวลา ๒๑.๓๐ น. ณ พระตำหนักจิตรลดารโหฐาน พระราชวังดุสิต

เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน

“นโยบายที่เราแถลงต่อสภาไปแล้วนั้น ถ้ามองกันให้ลึกซึ้งแล้ว จะเห็นว่า สำคัญของนโยบายทุกข้อทุกประการเน้นถึงเรื่อง ผลประโยชน์ของชาติบ้านเมืองเป็นสำคัญ

เน้นถึงเรื่องการเงินทุนและรักษาไว้ซึ่งสถาบันชาติ ราชบัลลังก์ สิ่งเหล่านี้ที่พวกเรายึดถือมาเป็นหลักในการบริหารตลอดมา ผมมั่นใจว่า คนไทยทุกคนเชื่ออย่างไม่มีข้อสงสัยว่า ชาติของเราจะไม่มีสถาบัน พระมหากษัตริย์ไม่ได้

สถาบันพระมหากษัตริย์เป็นส่วนสำคัญที่สุดที่ทำให้ชาติ บ้านเมืองของเรามีสิ่งยึดเหนี่ยวร่วมกัน มีความรักความสามัคคีกัน และมีความจงรักภักดีเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์มาโดยตลอด และจะเป็นอย่างนี้ตลอดไป”

ในปาฐกถาพิเศษ เรื่อง “สนองพระราชปณิธาน” ของพลเอก เปรม ติณสูลานนท์ กล่าวในวาระครบรอบ ๗ ปี มูลนิธิรัฐบุรุษ และ พิธีมอบรางวัลประกวดบทความ “เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน” เมื่อวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๔๓ มีความบางตอนว่า

“...ต่อไปนี้ ก็มาถึงตอนสำคัญยิ่ง กล่าวคือ แล้วเราจะมี หลักเกณฑ์ มีมาตรการอย่างไร จึงสนองพระราชปณิธานได้สำเร็จ คำตอบกว้างๆ แต่ครอบคลุมทุกอย่าง คือ เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณ แผ่นดิน

หากพวกเรายอมรับคำตอบนี้ ก็หมายความว่า เราเป็นคนดีของ แผ่นดิน คนดีของแผ่นดินย่อมจะทำแต่ในสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อแผ่นดิน คนดีของแผ่นดินย่อมจะซาบซึ้งในพระบรมราโชวาท พระราชดำรัส และ พระราชดำริ ศรัทธา เทิดทูน ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน

ฉะนั้น จะไม่มีสิ่งใดเป็นที่สงสัยเลย คนดีของแผ่นดินจะสนองพระราชปณิธานด้วยความสมัครใจ เต็มใจ พร้อมเพรียงกัน ยั่งยืนตลอดไป”

อีกตอนหนึ่ง ความว่า

“...ผู้มีเกียรติครับ ผมมั่นใจว่าถ้าคนไทยทั้งมวล ไม่ว่าจะมั่งมีหรือยากจน ไม่ว่าจะยึดมั่นในศาสนาใด รับพระบรมราชาบาท พระราชดำรัส และพระราชดำริ ทั้งหมดทั้งสิ้นของพระองค์ท่านใส่เกล้าฯ ไปปฏิบัติอย่างจริงจัง จริงใจ โดยเชื่อมั่นในพระมหากษัตริย์คุณที่ทรงคิดเพื่อพระราชทานให้แก่พวกเรา เชื่อมั่นในกิจการต่างๆ ที่ทรงประพฤติปฏิบัติเป็นตัวอย่าง ไม่ต้องทั้งหมด แม้เพียงครึ่งเดียว ชาติบ้านเมืองของเราก็จะสงบสุขร่มเย็น

คนไทยจะค่อยๆ นายจน คนไทยจะไม่ทะเลาะกันเอง คนไทยจะไม่ฉ้อราษฎร์บังหลวง คนไทยจะร่วมมือกันพัฒนาชาติบ้านเมืองด้วยความรัก สามัคคี คนไทยจะทำแต่สิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติ และมีความสุขโดยทั่วหน้ากัน...”

และตอนสุดท้ายของบทปาฐกถา มีว่า

“...เพราะฉะนั้น จึงใคร่ขอเชิญชวนคนไทยทั้งมวล “โปรดชื่อสัตย์ สุจริต เสียสละ และจงรักภักดีต่อแผ่นดิน พึงตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน” ด้วยการน้อมนำพระบรมราชาบาท พระราชดำรัส และพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ไปประพฤติปฏิบัติตามให้ครบถ้วนสมบูรณ์และตลอดไป จะได้ชื่อว่าเราได้สนองพระราชปณิธานของพระผู้ทรงมีพระคุณล้นเหลือเพื่อแผ่นดิน จะได้ชื่อว่า เราเป็นคนไทยที่มีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่สุดที่จะรักษาผืนแผ่นดินไทยไว้ให้ลูกหลานเราจริง...”

และในปาฐกถาพิเศษ เรื่อง “สังคมศาสตร์กับชีวิตที่พอเพียง : ปัจจุบัน - อนาคต” กล่าว ณ หอประชุมสารนิเทศ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๔๓ มีความตอนหนึ่งว่า

“...แต่ละพระราชภารกิจก็ล้วนแล้วแต่มีที่มาที่ไป มีความหมาย มีประโยชน์และมีหลักให้คิดอย่างลึกซึ้ง แต่ถ้าประมวลเอามาบรรยายโดยย่อแล้ว ผมคิดว่า พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงเป็นแบบอย่างของผู้นำที่ตั้งอยู่บนความเพียร ความมีสติ ความพอดี และความพอเพียงอย่างต่อเนื่องมาโดยตลอด...”

อ่อนน้อมถ่อมตน

นักกีฬากระโดดสูงหรือกระโดดไกล หากย่อตัวให้ต่ำมากเพียงใด ก็ย่อมจะกระโดดได้ไกลหรือสูงยิ่งเพียงนั้น เช่นเดียวกับรวงข้าวที่โค้งโค้งปลายรวงห้อยต่ำ ย่อมหมายถึงรวงนั้นข้าวเต็มเมล็ด ผิดกับรวงข้าวจำพวกที่ตั้งเดี๋ยขึ้นฟ้า ย่อมเป็นข้าวเมล็ดลีบหรือข้าวไม่มีเมล็ดใน

การดำรงชีวิตของคนเรา การอ่อนน้อมถ่อมตน เป็นศิลปะในการดำเนินชีวิต คนเรารับรู้ในทางเหตุผล แต่ปฏิบัติจริงๆ ก็ไม่ใช่ง่ายนักสำหรับหลายคน

พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ มีคุณลักษณะอันนี้โดดเด่นยิ่งนัก แม้แต่การเรียนหนังสือได้ดีของท่าน ท่านก็ยกให้เป็นผลงานของคนอื่น

“การที่ผมเรียนดี ไม่ใช่ผมเอาใจใส่อย่างเดียว แต่ขึ้นอยู่กับครูและแม่ด้วย...แม่ผมมีส่วนสำคัญที่ทำให้ผมเรียนดีและก้าวขึ้นมาถึงขนาดนี้”

เมื่อคราวที่ได้รับตำแหน่งรองแม่ทัพภาคที่ ๒ จนกระทั่งได้รับตำแหน่งแม่ทัพภาคที่นั้น ท่านทำงานอยู่ท่ามกลางชาวบ้านอีสาน ได้ร่วม

เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน

สุขร่วมทุกข์กับพวกเขา ครั้นได้รับโปรดเกล้าฯ ให้มาเป็นรองผู้บัญชาการทหารบก ท่านก็เข้าไปล่ำลาชาวบ้าน ขอบอกขอบใจเขาที่ให้ความร่วมมือในการทำงานกับท่าน และยกย่องชาวบ้านว่า ใช้งานสำเร็จลุล่วงไปด้วยดีนั้น เป็นเพราะชาวบ้านนั่นเอง

“ที่ผมพยายามทำมากที่สุดก็คือ ไปพบเพื่อบอกกับชาวบ้าน ให้เขารู้ว่า ผมจะไม่อยู่แล้ว เท่าที่สามารถจะบอกได้ พวกกลุ่มพลังต่างๆ ก็จะไปล่ำลาเขา ไปขอบคุณเขา ไปบอกให้เขารู้ว่าที่ผมสามารถทำงานได้สำเร็จในระดับหนึ่งนั้น ก็เพราะว่าชาวบ้านเขาเข้าใจ และเขาร่วมใจ และให้ความจริงใจกับเรา...

...อยากจะไปขอบคุณว่า งานที่สำเร็จนี้มันไม่ใช่ผม ไม่ใช่ เพราะกองทัพภาคที่ ๒ ไม่ใช่เพราะจังหวัดต่างๆ แต่เป็นเพราะตัวเขาเองที่ทำให้เกิดความสำเร็จขึ้นมา”

ท่าทีที่อ่อนน้อมถ่อมตน ยกความดีงามให้คนอื่นเสมอนี้ ไม่เพียงแต่จะทำให้ประชาชนยกย่องนับถือท่านเท่านั้น ผู้ใต้บังคับบัญชา หรือผู้บังคับบัญชาก็ให้ความรัก และยกย่องท่านด้วย

ความตอนหนึ่งในหนังสือชื่อ “รัฐบุรุษชื่อเปรม” บันทึกเอาไว้ว่า

“พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ท่านเป็นผู้ที่ถ่อมตนอยู่เสมอว่า ไม่ได้มีความรู้ทางด้านเศรษฐกิจมากไปกว่าทางด้านการทหาร

แต่ท่านกลับได้รับการยกย่องอย่างสูงว่าเป็นนายกรัฐมนตรีที่บริหารงานเศรษฐกิจได้ดีที่สุดทีเดียว สามารถวางรากฐานระยะยาวให้กับประเทศ

ทำให้เศรษฐกิจของไทยขยายตัว และเจริญก้าวหน้าขึ้นจนเป็นที่ยอมรับจากต่างประเทศ...”

เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน

เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน

ระหว่างที่ดำรงตำแหน่งผู้นำประเทศนั้น พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ พบกับมรสุมของการก่อรัฐประหารถึงสองครั้ง ภายหลังจากเหตุการณ์สงบลง ท่านได้กล่าวในแถลงการณ์พบประชาชน ด้วยความอ่อนน้อมถ่อมตน มีความตอหนึ่งว่า

“ตั้งแต่เป็นนายกรัฐมนตรีมา ผมไม่เคยกล้าจะอวดอ้างตนว่า เป็นผู้มีความสามารถแก้ปัญหาหรือขจัดอุปสรรคของบ้านเมืองได้แต่เพียงลำพัง

ตรงกันข้าม ได้ชี้แจงครั้งแล้วครั้งเล่าว่า ปัญหาและอุปสรรคในการบริหารนั้นกว้างขวาง ลึกซึ้งและไพศาล จะผ่านพ้นหรือกำจัดได้ก็ต้องด้วยการรวมสติกำลังปัญญาของคนไทยทั่วประเทศ...”

กตัญญูรู้คุณ

ตลอดเวลาที่ผ่านไป แม้หน้าที่การงานจะมากมายหนักหนาเพียงใด แต่ยามที่ได้กลับไปจังหวัดสงขลา

“ถ้าผมไปสงขลา สิ่งที่ผมนึกถึงอยู่เสมอก็คงจะมีสองอย่าง อย่างหนึ่งก็นึกถึงพ่อแม่ผู้ให้กำเนิดเรา เดียวนี้ท่านอยู่วัดได้หรือวัดดอนรักที่เก็บอัฐิท่าน

อย่างที่สองก็คือ โรงเรียนที่เราเคยเรียนหนังสือ บุญคุณของโรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏใหญ่หลวงนัก เกินที่จะบรรยายได้”

ในขณะที่ท่านอยู่กลางสมรภูมิ ท่านสำนึกว่าขณะนี้ท่านกำลังรับใช้ชาติบ้านเมือง ท่านตระหนักอยู่เสมอว่า แผ่นดินนี้ให้โอกาสแก่ชีวิตของท่าน

“แม้จะอยู่ในช่วงเวลาที่จะเป็นศพได้ทุกขณะ...

แต่ตอนนั้นผมรู้สึกในทางดีมากกว่าในทางที่ไม่ดี คือรู้สึกที่เราได้มีโอกาสทำเพื่อชาติบ้านเมือง ไม่รู้สึกว่ามันร้ายกาจอะไร”

ในโอกาสวันขึ้นปีใหม่ ๒๕๓๐ เมื่อตัวแทนนายทหาร ตำรวจ เข้าอวยพรแก่ท่าน พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ได้กล่าวกับบรรดาตัวแทนเหล่านั้น ความตอนหนึ่งว่า

เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน

ผู้สื่อข่าวสายการเมืองมอบดอกไม้เนื่องในวันคล้ายวันเกิด

“...ผมภูมิใจอย่างยิ่งที่ผมเกิดมาเป็นทหารเหมือนกับนายทหาร
และนายตำรวจทั้งหลาย

ผมมั่นใจว่าทุกคนมีความภาคภูมิใจอย่างเดียวกัน พวกเราทุกคน
จึงพยายามทำในสิ่งที่พวกเราเห็นว่าจะต้องทำ

เราจะไม่ละเลยในการกระทำที่เราเห็นว่าเป็นหน้าที่ของเรา

และเราไม่กระทำในสิ่งทีก่อให้เกิดความเดือดร้อนต่อชาติบ้านเมือง เพราะว่าเป็นหน้าที่ของเรา...

เพียงให้ทุกคนยึดมั่นในพระมหากษัตริย์คุณของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ และยึดมั่นต่อการทดแทนบุญคุณแผ่นดินที่ทุกคนอาศัย”

เมื่อครั้งที่ท่านวางมือไม่ขอรับตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ซึ่งบรรดาหัวหน้าพรรคการเมืองที่ได้เสียงข้างมากและเตรียมจัดตั้งรัฐบาลได้มาขอร้องท่าน ในวาระเช่นนั้น ท่านได้กล่าวคำอำลาพี่น้องประชาชน มีข้อความที่สร้างความประทับใจให้กับผู้มีโอกาสได้รับฟัง ดังความตอนหนึ่งว่า

“...เราทำทุกวันนี้ ไม่ใช่ทำเพื่อตัวเราเอง แต่เราทำเพื่อแผ่นดินที่เราอาศัยอยู่และอาศัยเกิดมาเป็นคน เราเป็นหนี้แผ่นดินนี้อยู่...”

หล่อหลอมมาเป็นสำนักแห่ง

การตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน

ท่านเจ้าคุณพระยาอนุนามานราชธน ได้ชี้ให้เห็นว่า คนเรานั้นเกิดมาและมีชีวิตรอดเหลืออยู่ได้นานก็เพราะด้วยการต่อสู้ ๓ ด้าน คือ เพื่อเอาชนะธรรมชาติ เอาชนะคนด้วยกัน และเอาชนะตัวเอง

ข้อสังเกตนี้มีความสำคัญต่อการนำมาใช้เป็นเครื่องวัดวิถีชีวิตของพลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ประธานองคมนตรีและรัฐบุรุษ เพราะหากเราถือว่า คนเราดำรงอยู่เพื่อการต่อสู้ในเรื่องสามด้านนี้แล้ว ทั้งสามด้านก็ไม่น่าจะแยกออกจากกันโดยเด็ดขาด แต่น่าจะส่งทอดต่อเชื่อมกัน ไล้เรียงไปตั้งแต่ การต่อสู้ด้วยสัญชาตญาณเพื่อความอยู่รอด

เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน

เป็นการต่อสู้เพื่อเอาชนะธรรมชาติ เมื่อรอดชีวิตจากภัยพิบัติทางธรรมชาติแล้ว มนุษย์ก็ต้องอยู่รวมกลุ่มเป็นชุมชน ก็ต้องการการยอมรับในหมู่มนุษย์ด้วยกัน ต้องเอาชนะกัน พัฒนามาตั้งแต่ยุคดึกดำบรรพ์ที่เอาชนะกันด้วยพลังกำลัง มาจนถึงทุกวันนี้ เป็นการเอาชนะกันด้วยสมอง ด้วยความรู้ความคิด และด้วยความดี

แต่ท้ายที่สุดมนุษย์ก็ต้องหันกลับมาเพื่อที่จะเรียนรู้จักตัวเอง
จึงเข้าสู่กระบวนการเพื่อเอาชนะตัวเอง ได้มากได้น้อยอย่างไร ก็เกิด
หลักคิด วิธีคิดที่นำมาให้ชีวิตตัวเองได้ก้าวตาม เพื่อไปสู่ชีวิตที่ดั่งงาม
ไปสู่ความสุขที่ยั่งยืนของชีวิต

พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าฯ

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว โปรดเกล้าฯ ให้แม่ทัพกองทัพภาคที่ ๒ ตามเสด็จ เยี่ยมเยียนราษฎร ทหารในสนามรบ ในช่วงวิกฤติ และเมื่อครั้งดำรงตำแหน่ง นายกรัฐมนตรี “วันเสียงป็นดับ” พ.ศ. ๒๕๒๖

หลักคิดบางอย่างเมื่อทดลองนำมาปฏิบัติแล้ว เกิดผลดีทำให้ผู้ปฏิบัติได้รับความสุขความเจริญในชีวิต แล้วส่วนรวมที่เป็นชุมชนเป็นเมือง เป็นประเทศพลอยได้รับผลดีจากการปฏิบัติของคนเพียงคนหนึ่งเท่านั้น

เมื่อเห็นประโยชน์ที่เกิดขึ้นว่า เพียงคนเดียวที่นำหลักคิดมาปฏิบัติ บ้านเมืองยังได้ประโยชน์มากมายถึงเพียงนี้ ถ้าทำกันหลายๆคน บ้านเมืองก็คงจะรุ่งเรืองไม่ใช่น้อย

ถ้ากล่าวถึงชีวิตคนหนึ่งอย่าง พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ประธานองคมนตรีและรัฐบุรุษ วิถีชีวิตของท่านที่ดำเนินมาแต่ละช่วงแต่ละระยะ บ้างมีวิธีคิดและหลักคิดกำกับ บ้างชีวิตก็ดำเนินไปก่อนแล้ว เกิดเป็นหลักคิดตามมา

ครั้งเมื่อท่านหันกลับมองย้อนไป หลักคิดต่างๆ ล้วนเอื้อประโยชน์ให้กับชีวิตของท่านเองทั้งสิ้น ไม่ว่าจะการประพฤติตนเป็นคนดี เป็นลูกที่เชื่อฟังพ่อแม่ ก็เป็นการตอบแทนบุญคุณที่พ่อแม่ให้ความรักเลี้ยงดู ชีวิตก็เป็นสุขปราศจากเภทภัย

การประพฤติตนเป็นคนดีเพื่อให้พ่อแม่ ครูอาจารย์มีความสุข ตัวของท่านเองก็ได้รับอันานิสงส์ ได้ความเมตตาเอ็นดูจากผู้ใหญ่

การยกย่องให้เกียรติคน ก็ทำให้เป็นที่รักใคร่ชอบพอในหมู่เพื่อนฝูง ฯลฯ

ทั้งหมดทั้งสิ้นนี้ รวมกันตกเป็นตะกอนในความคิดของท่านว่า ชีวิตของท่านสามารถก้าวพ้นการต่อสู้ทั้งสามด้านนั้นมาได้ก็เพราะทรัพยากรต่างๆ ของแผ่นดินนี้เลี้ยงดูท่านมา เราต่างเป็นหนี้แผ่นดิน ภาระแห่งชีวิตจึงควรต้อง “เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน”

เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน

ผลที่บังเกิดขึ้นแล้ว

มูลนิธิรัฐบุรุษ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ได้กำเนิดเมื่อ ปี พ.ศ. ๒๕๓๖ ด้วยวัตถุประสงค์หลักเพื่อส่งเสริมคุณธรรมความดี ซื่อสัตย์ สุจริต เสียสละ และจงรักภักดี ซึ่งคำทั้ง ๔ นี้ได้ใช้เป็นคำขวัญของมูลนิธิฯ ด้วย

นอกจากนี้ มูลนิธิฯ ก็ได้รณรงค์ให้เกิดสำนึก “เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน” พร้อมทั้งส่งเสริมวัฒนธรรมไทย ภาษาไทย ขนบธรรมเนียมประเพณี และร่วมพัฒนาชนบทยากไร้ แก้ไขความยากจน ตามแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง โดยโครงการเกษตรอนุรักษ์ เพื่อส่งเสริมอาชีพ ส่งเสริมการศึกษา ส่งเสริมสุขภาพ พัฒนาคุณภาพชีวิตให้ช่วยตนเองได้ ขยายไปทุกภาค ในความดูแลของกองทัพบก และกองทัพภาคต่างๆ รวมทั้งการส่งเสริมประชาชนในภาวะวิกฤติ เช่น อุทกภัย อัคคีภัย เป็นต้น

เมื่อวันอันเป็นวาระสำคัญของชาติมาถึง มูลนิธิฯ ก็ได้จัดกิจกรรมเพื่อถวายเป็นความจงรักภักดี และสนองพระราชปณิธานอันยังผลให้ประชาชนได้อยู่เย็นเป็นสุข มีการพัฒนาชีวิต สร้างคุณค่าของความ เป็นไทย จึงได้มีโครงการเฉลิมพระเกียรติ เช่น โครงการ “หอสมุดกาญจนาภิเษก” ตามภาคต่างๆ โดยเฉพาะภาคใต้ที่สงขลา เมื่อสร้างเสร็จได้มอบให้กรมศิลปากรดูแล

ครั้งมหามงคลดิถีพระชนมพรรษาครบ ๖ รอบ เมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๒ และเฉลิมพระเกียรติ ๑๐๐ ปีสมเด็จย่า พ.ศ. ๒๕๔๓ ได้จัดสร้าง “ศูนย์สุขภาพผู้สูงอายุ” ขึ้น ตามภาคต่างๆ เช่น ภาคใต้ที่จังหวัด

สงขลา เปิดเมื่อวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๔๓ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่จังหวัดนครราชสีมา เปิดเมื่อวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๔๔ ภาคเหนือ กำลังลงมือก่อสร้างที่จังหวัดพิษณุโลก และเปิดเครือข่ายที่จังหวัดยะลา เมื่อวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๔๔ พร้อมกันนี้ได้ขยายเครือข่ายไปยัง ภาคกลางที่จังหวัดสมุทรสงคราม ภาคตะวันตกที่จังหวัดกาญจนบุรี และภาคตะวันออกที่จังหวัดชลบุรี

โดยมีโครงการวิจัยสุขภาพผู้สูงอายุกับการพัฒนาบุคลากร เพื่อบริการประชาชนด้วย

“มูลนิธิรัฐบุรุษ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์” ได้ร่วมโดยเสด็จพระราชกุศลในการสร้างตึก ภปร. ตึก สก. ของสภาอากาศไทย จัดสร้างสวนสาธารณะเพื่อชุมชนและจัดงานพัฒนาในวันเฉลิมพระชนมพรรษา เดือนธันวาคมและสิงหาคมของทุกปี

ในการเผยแพร่วัฒนธรรมไทย ภาษาไทย การเฉลิมพระเกียรติ และการเผยแพร่ภาพ ประกวดบทความ “ชื่อสัตย์ สุจริต เสียสละ และจงรักภักดี” ได้ดำเนินการสอดคล้องกันไป โดยขณะนี้พิมพ์หนังสือเผยแพร่ไปแล้ว ๓๒ เรื่อง รวม ๔๐๐,๐๐๐ เล่ม

วันหนึ่ง นายแพทย์แดนชัย เปรมนนท์ ผู้อำนวยการโรงพยาบาลสิงหนคร จังหวัดสงขลา ได้นำหนังสือชีวประวัติของพลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ซึ่งสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา จัดทำขึ้นเพื่อใช้เป็นหนังสืออ่านนอกเวลา มาขออนุญาตจัดพิมพ์ เพื่อนำไปแจกจ่ายให้กับประชาชนในจังหวัดสงขลา ศาสตราจารย์ นายแพทย์ ประสพ รัตนากร ในฐานะประธานมูลนิธิรัฐบุรุษ มีความคิดเห็นว่า ควรจะพิมพ์เผยแพร่ไปทั่วประเทศ โดยให้มูลนิธิรัฐบุรุษเป็นผู้ดำเนินการ และทางกระทรวงศึกษาธิการแนะนำให้ เป็นหนังสืออ่านนอกเวลา

เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน

ประกอบกับในโอกาสครบรอบอายุ ๘๐ ปีของพลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ทางมูลนิธิรัฐบุรุษใคร่จะทำหนังสือเพื่อเป็นการเฉลิมฉลองวาระดังกล่าวอยู่แล้ว จึงได้นำความคิดของนายแพทย์แดนชัย เปรมนนท์ มารวมเข้าด้วยกัน ทำให้มูลนิธิ ตัดสินใจจัดพิมพ์หนังสือ ขึ้นมาถึง ๓ เล่ม

เล่มที่หนึ่ง เป็นการรวบรวมงานของ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ในมูลนิธิฯ นับแต่ก่อตั้งมูลนิธิฯ (แรกตั้งเมื่อท่านอายุครบ ๖ รอบ หรือ ๗๒ ปี) มาจนถึงอายุได้ ๘๐ ปี เล่มนี้ ศาสตราจารย์ นายแพทย์ ประสพ รัตนากร เป็นผู้รวบรวมขึ้นมา

เล่มที่สอง ชื่อ “พลเอก เปรม ทหารของชาติ” เป็นเรื่องชีวิตทางทหารของท่าน ซึ่งเป็นตัวอย่างของทหารที่เสียสละและจงรักภักดี เล่มนี้ได้มอบให้ทางกองทัพบกเป็นผู้จัดทำ

เล่มที่สาม พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ มีความคิดว่าควรไปสัมภาษณ์นักเรียนนักศึกษาที่ท่านให้ทุนไปเรียน ซึ่งบางคนจบการศึกษาแล้วได้เข้าไปทำงานเป็นกำลังสำคัญในหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาคเอกชนและภาครัฐการ ถ้ามองถึงความคิดความรู้สึกของพวกเขาเหล่านี้ว่า คิดจะตอบแทนบุญคุณแผ่นดินอย่างไรบ้าง หนังสือเล่มนี้ได้มอบให้กองบัญชาการทหารสูงสุดรับไปดำเนินการ

มูลนิธิรัฐบุรุษจึงได้ดำเนินการให้มีการประกวดบทความเรื่อง “เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน” ผู้มีสิทธิ์ส่งบทความเข้าประกวด แบ่งเป็นประเภทต่างๆ ทั้งนักเรียน นิสิต - นักศึกษา และประชาชนทั่วไป แล้วทำการมอบรางวัลให้แก่ผู้ชนะเลิศลำดับต่างๆ ในวันคล้ายวันเกิดของพลเอก เปรม ติณสูลานนท์ โดยมีการมอบรางวัลไปเมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๔๓

ต่อมา ฯพณฯ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ประธานองคมนตรี และรัฐบุรุษ ประธานกิตติมศักดิ์ มูลนิธิฯ ได้เริ่มรณรงค์โครงการ “เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน” ในที่ประชุมมูลนิธิรัฐบุรุษ มีมติเป็นเอกฉันท์ให้จัดทำหนังสือ “เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน” โดยสะท้อนความคิดของผู้เขียนบทความประเภทต่างๆ และความรู้สึกของผู้ที่ได้รับทุนศึกษาเล่าเรียน ว่าพวกเขามีสำนึกต่อการตอบแทนบุญคุณแผ่นดินอย่างไรบ้าง

ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างเฉพาะส่วนสำคัญของบทความที่ได้รับรางวัลชนะเลิศประเภทและระดับต่างๆ ของนักเรียนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษา จนถึงประชาชนทั่วไป ซึ่งอยู่ในกลุ่ม “ความคิด”

กลุ่มความคิด

ระดับประถมศึกษา

๑. จงรักภักดี

เป็นบทความของเด็กหญิงปัฐวี ศิลาทอง จากโรงเรียน วัดเลา กรุงเทพฯ ได้รับรางวัลรองชนะเลิศอันดับที่ ๓ ภายใต้หัวข้อเรื่อง “เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน” บทความชิ้นนี้มีแกนเรื่องเด่นอยู่ที่ “ความจงรักภักดี” และจะประพาดิตนเพื่อแสดงความจงรักภักดีอย่างไร

เธอเริ่มต้นบทความชิ้นนี้ว่า เมื่อคราวที่มีงานฉลอง ๗๒ พรรษามหาราช นั้น ครูได้นำกระดาษแผ่นหนึ่งซึ่งเป็นพระบรมฉายาลักษณ์ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว กระดาษมีช่องว่างอยู่ด้านล่างให้นักเรียนเขียนว่า ชีวิตนี้เราจะทำดีอะไรถวายในหลวง

เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน

เธอมีความรู้สึกที่ดีขึ้นมาทันทีว่าจะเขียนสิ่งที่อยากจะทำให้พระองค์ท่าน เพราะพระองค์ท่านเป็นที่รักของราษฎรทั้งแผ่นดิน เมื่อทำอะไรถวายพระองค์ท่าน ก็เหมือนทำให้แผ่นดินนั่นเอง

บทความยังพูดถึงคุณประโยชน์มากมายของแผ่นดินไทยที่เลี้ยงดูคนไทย หากจะตอบแทนคุณแผ่นดิน แต่ละคนก็คงจะกระทำได้ต่างๆ กัน ตามฐานะ ตามความสามารถ แต่สำหรับเธอแล้ว สิ่งที่จะตอบแทนบุญคุณของแผ่นดิน นั่นก็คือ

“...สำหรับเด็กเล็กๆ อย่างข้าพเจ้า การกระทำที่จะตอบแทนบุญคุณแผ่นดินได้เป็นอย่างดีก็คือ การตั้งใจศึกษาเล่าเรียนและประพฤติตนเป็นคนดีตามพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ซึ่งทรงเป็นตัวแทนของแผ่นดิน เพราะการศึกษาเล่าเรียนจะทำให้เยาวชนของชาติเป็นคนเก่ง สามารถนำความรู้ไปพัฒนาประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้าและทัดเทียมสากลได้...”

๒. รับใช้ชาติ

บทความชิ้นนี้เป็นของเด็กชายณัฐพล พรหมทอง นักเรียนโรงเรียนดอนเจดีย์ จังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งได้รับรางวัลรองชนะเลิศอันดับที่ ๔ ใช้การรับใช้ชาติ เป็นการตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน

ด้วยพื้นฐานที่มีพ่อเป็นนายทหารแห่งกองทัพบกและเคยออกสนามรบมาแล้ว ประกอบกับโรงเรียนตั้งอยู่ในพื้นที่ที่เคยเป็นสมรภูมิยุทธหัตถีระหว่างสมเด็จพระนเรศวรมหาราชกับสมเด็จพระมหาอุปราช แห่งกรุงหงสาวดีในอดีต เมื่อครั้งปี พ.ศ. ๒๑๓๕

ทำให้เด็กชายณัฐพล พรหมทอง มองเห็นว่า

เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน

“เกียรติยศอันสูงสุดของลูกผู้ชายไทย คือ รับผิดชอบต่อชาติด้วยการเป็นทหาร นั่นคือหน้าที่ของชายไทยที่จะต้องตอบแทนคุณแผ่นดิน เกิดด้วยการเป็นทหาร ข้าพเจ้าเห็นบางคนหนีทหาร บางคนเสียใจที่ถูกส่งเข้ารับราชการทหาร ข้าพเจ้ารู้สึกอดสูเสียจริงๆ เสียขายที่เกิดขึ้นเป็นคนไทย...

ข้าพเจ้าขอเชิญชวนชาวไทยทุกคน ร่วมกันน้อมรำลึกถึงพระคุณของบรรพชนและวีรชนที่ได้เสียสละ อุทิศชีวิต และจิตใจเพื่อความอยู่รอดปลอดภัยของชาติบ้านเมืองตลอดมา จงภูมิใจในประวัติศาสตร์ชาติไทย หันมาสำนึกคิดถึงว่า เราเกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดินอย่างไร ช่วยกันรณรงค์คตินี้ให้แพร่หลายในสังคมไทย ตามเจตนารมณ์ของ ฯพณฯ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ให้คงอยู่ต่อไป”

๓. เสียสละ

“ฉันภูมิใจที่ได้รับคำสั่งสอนจากพ่อกับแม่ว่า ฉันเกิดมาเพื่อทำให้โลกนี้สวยงาม น่าอยู่ รู้จักเสียสละ เพื่อส่วนรวม เพื่อประเทศชาติของเรา ฉันทำได้อย่างแน่นอน...”

นี่เป็นส่วนหนึ่งของความรู้สึกนึกคิดของเด็กหญิงเดือนวิสาข์ ชลศิริ นักเรียนโรงเรียนเพ็ญสมิทธ์ กรุงเทพฯ ที่ปรากฏอยู่ในบทความ “เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน” ซึ่งบทความของเธอได้รับรางวัลรองชนะเลิศ

และอีกตอนหนึ่งที่เธอขยายความมาจากความหมายของเพลงชาติได้อย่างชัดเจน ต่อเรื่องการเสียสละ เป็นการตอบแทนบุญคุณแผ่นดินว่า

เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน

“...ความหมายของเพลงชาติไทยที่เราเรียนมาตั้งแต่ชั้น ป. ๑ ก็คือ ประเทศไทยเป็นที่อยู่ของคนไทย เรารักษาแผ่นดินของเราไว้ได้จนถึงทุกวันนี้ เพราะคนไทยทั้งชาติมีความสามัคคี รักสงบ ไม่เกรงกลัวใคร รักความเป็นเอกราช ไม่ยอมให้ใครมาย่ำยี เราสละแม้เลือดเนื้อและชีวิตเพื่อให้แผ่นดินของชาติไทยคงอยู่ รุ่งเรืองและมีชัยชนะตลอดไป”

๔. รักสามัคคี

เด็กหญิงปัฐวี ศิลาทอง นักเรียนโรงเรียนวัดเลา กรุงเทพฯ เขียนบทความ “เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน” ซึ่งได้รับรางวัลรองชนะเลิศอันดับที่ ๓ นั้น นอกจากเธอจะให้ความจงรักภักดีเป็นการตอบแทนบุญคุณของแผ่นดินแล้ว เธอยังใช้ “การรู้รักสามัคคี” เป็นการตอบแทนบุญคุณแผ่นดินอีกด้วย เนื้อหาส่วนหนึ่งในบทความของเธอกล่าวถึงเรื่องนี้เอาไว้ว่า

“...ส่วนการประพฤติตนเป็นคนดีนั้น จะทำให้สังคมสงบสุข แผ่นดินไทยก็จะสงบสุขไปด้วย การประพฤติตนเป็นคนดีตามพระบรมราชาวาหนั้นหลายคนคงจำได้ดีถึงคุณธรรมต่างๆ เช่น ความขยันหมั่นเพียร ความเมตตากรุณา ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ฯลฯ และโดยเฉพาะ “การรู้รักสามัคคี” นั้น เป็นสิ่งสำคัญต่อแผ่นดินเป็นอย่างมาก”

๕. มือสะอาด พอเพียง

การใช้แกนเรื่องว่า “มือสะอาด” เป็นการตอบแทนคุณแผ่นดินนี้เป็นบทความของเด็กหญิงไปยดา นนทโกวิท นักเรียนโรงเรียนวัดพลับพลาชัย กรุงเทพฯ ซึ่งบทความภายใต้หัวเรื่องว่า “เกิดมา

ต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน” ของเธอได้รับรางวัลชนะเลิศในระดับ
ประถมศึกษา

เธอพูดถึง “มือสะอาด” ก็เป็นการตอบแทนชาติได้เหมือน
กันว่า

“ฉันภูมิใจในวัฒนธรรมประเพณีที่งดงาม ฉันรักวัฒนธรรม
ไทยมาก เพราะฉันตระหนักเสมอว่าการรักษาวัฒนธรรมคือการรักชาติ
ฉันยังปฏิบัติตามวัฒนธรรมที่บรรพบุรุษถ่ายทอดเสมอ ฉันเข้าแถว
ตามลำดับก่อนหลังเมื่อซื้ออาหารที่โรงเรียน เมื่อซื้อของที่ร้านสหกรณ์
ของโรงเรียน ฉันเคารพบนอบต่อผู้ใหญ่เสมอมา ฉันตรงต่อเวลาเสมอ
ฉันส่งงานครูตามกำหนด ฉันแบ่งเวลาในการเรียนการเล่น ฉันเป็นคน
รักษาคำพูด พูดอะไรไว้ก็จะทำตามที่ทำ พูด ทำให้เพื่อนๆ อยากมาร่วมงาน
กับฉันเสมอ ฉันสุภาพอ่อนโยน ฉันมีความซื่อสัตย์สุจริต ฉันคิดไปถึง
จริยธรรมของท่าน พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ท่านได้ชื่อว่าเป็นนายก
รัฐมนตรีที่สุภาพเรียบร้อย และเป็นนายกรัฐมนตรีที่มีมือสะอาด ฉันคิดถึง
งานของท่านที่ได้ต่อต้านการทำรัฐประหารหลายครั้งหลายครา และ
ได้ทำให้คอมมิวนิสต์สูญสิ้นไปจากแผ่นดินไทย โดยใช้ประกาศนโยบาย
๖๖/๒๓ คือนโยบายที่ให้ผู้หลงผิดหวนกลับมาพัฒนาชาติไทย ทำให้
ชาติไทยเกิดความสามัคคี เกิดความมั่นคง ถึงแม้ฉันจะทำไม่ได้ของท่าน
แต่ฉันก็จะพยายามทำในสิ่งที่เด็กอย่างฉันพอจะทำได้ อย่างน้อยในบ้าน
ในโรงเรียนของฉัน ก็มีความรักสามัคคีเกิดขึ้น ถ้าส่วนน้อยมีความสามัคคี
ย่อมขยายผลไปยังระดับชาติได้ เท่ากับพวกเราได้ตอบแทนบุญคุณ
แผ่นดินกันแล้ว...”

ส่วนความหมายของคำว่า “พอเพียง” เป็นของเด็กหญิง
เดือนวิสาข์ ชลศิริ นักเรียนโรงเรียนเพ็ญสมิทธ์ บทความของเธอได้รับ

เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน

รางวัลรองชนะเลิศ เธอนำพระราชดำรัสว่าด้วยเศรษฐกิจพอเพียงของ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว มาเป็นแกนของการรักชาติ ความใน ส่วนนี้ เธอเริ่มต้นว่า

“พระมหากษัตริย์ แสดงถึง พระมหากษัตริย์ที่เป็นศูนย์รวม น้ำใจของคนไทยทั้งชาติ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ทรงเป็นกษัตริย์พระองค์เดียวของโลกที่ทรงงานหนัก จนเป็นที่ยอมรับ ไปทั่วโลก ถึงคุณความดีที่พระองค์ทรงทุ่มเทเวลาส่วนพระองค์ เพื่อชาว ไทยทุกคนจะได้มีความสุขสมบูรณ์ในชีวิต ในยามที่บ้านเมืองประสบ ปัญหาต่างๆ ทรงสละทรัพย์ สละเวลา สละแรงกาย แรงใจ เพื่อคิดช่วย เหลือคนไทย ไม่ว่าจะอยู่ส่วนใดของประเทศ เพื่อให้พสกนิกรชาวไทย บนแผ่นดินไทยได้ร่มเย็น เป็นสุข ไม่อดอยาก มีชีวิตที่ดีด้วย พระราช- ดำรัสที่ต้องการให้ชาวนำไปปฏิบัติว่า จงใช้ชีวิตอย่างพอเพียง เป็น หลักในการดำเนินชีวิต นั่นก็คือ **“ขยัน ประหยัด ซื่อสัตย์ อดทน อดออม ถนอมน้ำใจ”** เมื่อเราเป็นคนไทยอยู่ใต้ร่มเงาของพระองค์ เราควรต้องยึดถือและปฏิบัติ เพื่อให้ประเทศชาติของเราร่มเย็น เป็นสุข และครอบครัวของฉันก็ได้ปฏิบัติตามพระองค์ นั่นก็คือ

ฉันจะทำหน้าที่ของตัวเองด้วยความขยัน ไม่ทอดทิ้งความ ยากลำบาก เมื่อเป็นนักเรียนก็ต้องตั้งใจเรียน แม้วิชาเรียนจะยากขนาด ไหนก็ตาม ฉันจะประหยัดกิน ประหยัดใช้ รู้จักใช้ทรัพยากรของชาติให้ เกิดประโยชน์สูงสุด ครอบครัวของฉันมีที่ดินอยู่ผืนหนึ่งไว้สำหรับปลูก ผักผลไม้ เลี้ยงไก่ เลี้ยงปลาไว้รับประทานเอง ไม่ต้องซื้อหาให้เปลืองเงิน เพราะผืนแผ่นดินไทยขึ้นชื่อว่าอุดมสมบูรณ์ ในน้ำมีปลา ในนามีข้าว ฉันไม่ใช้ของที่ฟุ่มเฟือย เพื่อไม่ให้มีการทำลายทรัพยากรทางธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมโดยไม่จำเป็น ฉันจะซื่อสัตย์ต่อตนเอง ทำการงานของ

เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน

ตนโดยสุจริตไม่คดโกงใคร (เป็นรัฐบาลก็ต้องไม่คอร์รัปชัน เป็นแม่ค้า - พ่อค้า ก็ต้องไม่หลอกหลวงใครเพื่อให้ขายของได้ เป็นครูก็ต้องสอน ลูกศิษย์ให้เป็นคนดีของชาติ เป็นนักข่าวก็ต้องทำข่าวที่ตีมีสาระต่อคนใน ชาติมีประโยชน์ต่อแผ่นดิน) ไม่เอาของของคนอื่นมาเป็นของตนเองโดยไม่ได้รับอนุญาต ไม่เบียดเบียนใครให้ได้รับความเดือดร้อน ฉันจะอดทน ไม่ทอดถอนใจต่ออุปสรรคใดๆ จะอดทนรอและพยายามหาทางแก้ไขให้ สำเร็จโดยไม่บ่น ยามนี้ชาติประสบปัญหา ฉันก็จะอดทนรอ เพื่อให้ ชาติพ้นภัย ฉันจะอดออมเงินที่ได้เป็นค่าขนมเมื่อไว้ใช้ช่วยเหลือตนเอง ช่วยเหลือครอบครัว และช่วยชาติในยามจำเป็น เราเพียงแต่ช่วยใน ส่วนที่เราได้อยู่มาก เช่น ชวนกันสละทรัพย์ส่วนเกินเพื่อร่วมกันช่วยชาติ ยามจำเป็น ฉันจะถนอมน้ำใจคนรอบข้างของฉัน โดยไม่ชวนทะเลาะ อย่างไม่มีเหตุผล รับฟังความคิดเห็นของคนอื่นและของส่วนรวมโดย เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมและความสงบสุขเป็นสำคัญ มีความเป็น ประชาธิปไตยอยู่ภายใต้กฎหมายรัฐธรรมนูญ

ในเมื่อเราเกิดมาเป็นคนไทย เกิดอยู่บนผืนแผ่นดินที่เปรียบ เสมือนแม่ของเรา เราจึงต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดินบ้านเกิดของเรา เพื่อให้แผ่นดินของเราคงอยู่ เจริญรุ่งเรือง สงบสุข เป็นเอกราชไม่อยู่ใต้ การปกครองของชาติใด มีภาษาและวัฒนธรรมประเพณีเป็นของเราเอง เพื่อให้สิ่งเหล่านี้ยังคงอยู่สู่คนรุ่นหลัง ดังเพลงชาติไทยของเรา ดังคำ สั่งสอนของพระพุทธเจ้า และดังพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ภายใต้อบอบประชาธิปไตยตลอดไป”

๖. ไม่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด

แกนเรื่องของหัวข้อนี้นับว่าทันสมัยและสอดคล้องกับ ปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมขณะนี้อย่างยิ่ง นั่นก็คือการหลีกเลี่ยงยาเสพติด

เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน

ได้ ก็เป็นเรื่องรักชาติได้เช่นกัน ทั้งนี้ก็เพราะยาเสพติดกำลังเป็นภัยพิบัติต่อบ้านเมืองเป็นอย่างยิ่ง

บทความนี้เป็นของเด็กหญิงปัฐวี ศิลาทอง นักเรียนโรงเรียนวัดเลา กรุงเทพฯ ซึ่งได้รับรางวัลรองชนะเลิศอันดับที่ ๓

“...และสิ่งที่ข้าพเจ้าอยากเน้นเป็นพิเศษสำหรับเยาวชนในชาติคือ เรื่องของยาเสพติด ข้าพเจ้าได้ให้สัญญาต่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวไว้ว่า ‘จะไม่มีวันเกี่ยวข้องกับยาเสพติดเป็นอันขาด’ เพราะนั่นเป็นสิ่งเลวร้ายที่จะทำลายชาติ ทำลายแผ่นดินให้ล่มจม ข้าพเจ้าจะร่วมป้องกันและต่อต้านยาเสพติด เพราะทุกวันนี้ปัญหาเรื่องยาเสพติดนั้นมีมาก ซึ่งเกิดจากบุคคลผู้ไม่รู้จักบุญคุณของแผ่นดิน ทำลายชีวิต ทำลายความมั่นคงของแผ่นดินได้อย่างไม่ละอาย ถ้าพวกเขามีจิตสำนึกถึงบุญคุณแผ่นดินสักนิดว่าที่เขาได้มีชีวิตอยู่ มีพ่อแม่แม่มีคนที่เขารักอยู่บนแผ่นดินนี้ พวกเขาจะหยุดทำลายแผ่นดินได้หรือยัง ขอพระเจ้าจงกลับใจพวกเขาด้วยเถอะ อย่าให้แผ่นดินนี้ต้องล่มสลายเพราะพิษภัยของคนกลุ่มนี้เลย...”

๗. ใช้ของไทยร่วมใจประหยัด

เด็กหญิงไปยดา นนทโกวิท นักเรียนโรงเรียนวัดพลับพลาชัย กรุงเทพฯ เขียนบทความ “เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน” ความตอนหนึ่งเธอใช้แทนเรื่อง “ใช้ของไทยร่วมใจประหยัด” เป็นการตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน บทความของเธอได้รับรางวัลชนะเลิศในประเภทนักเรียนระดับประถมศึกษา

“...สิ่งที่ฉันกำลังทำเป็นประจำคือ การประหยัดและการออม ฉันรู้จักใช้เงิน ไม่ฟุ่มเฟือย และเมื่อมีเงินเหลือจากค่าขนมแต่ละวัน ฉันนำเงินไปหยอดกระปุก เมื่อได้มากพอสมควร ฉันก็นำไปฝากธนาคาร

อย่างน้อยเงินอันน้อยนิดของฉัน ก็เป็นส่วนหนึ่งที่ธนาคารมีโอกาสนำไปให้ผู้ประกอบการกู้ยืมเพื่อลงทุนขยายกิจการ ช่วยให้มีการจ้างงาน และพัฒนาสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติอีกด้วย นอกจากนั้นฉันยังช่วยเศรษฐกิจของชาติ โดยการประหยัดไฟฟ้า ประหยัดน้ำทั้งที่บ้านและโรงเรียน นอกจากนี้ฉันและเพื่อนๆ หันมาช่วยซื้อสินค้าไทย พวกเราซื้อของใช้ในร้านสหกรณ์โรงเรียนเสมอ ฉันไม่เคยคิดอยากซื้อสินค้าจากต่างประเทศเลย มิฉะนั้นเราต้องมีดุลการค้าเสียเปรียบ การนิยมของไทยๆ จะทำให้เงินทองหมุนเวียนอยู่ในประเทศ ไม่รั่วไหลไปสู่ต่างประเทศ ฉันยังยึดถือคำขวัญของรัฐบาลที่ให้ไว้เสมอว่า **‘ไทยช่วยไทย กินของไทย ใช้ของไทย เทียวเมืองไทย ร่วมใจประหยัด’** ถ้าทุกคนยึดถือปฏิบัติก็ย่อมทำให้เศรษฐกิจของชาติไทยดีขึ้นอย่างรวดเร็ว และทำให้ชาติไทยรุ่งเรืองขึ้น นับว่าฉันได้ตอบแทนบุญคุณของแผ่นดินบ้างแล้ว”

ระดับมัธยมศึกษา และประกาศนียบัตรวิชาชีพ

๑. กตัญญู

นางสาววรรณุช มอญถนอม นักเรียนโรงเรียนวัดไร่ขิงวิทยา จังหวัดนครปฐม เขียนบทความ “เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน” ได้รับรางวัลรองชนะเลิศอันดับที่ ๒ ประเภทนักเรียนมัธยมศึกษา และปวช. ตอนหนึ่งของบทความ เธอใช้ความ “กตัญญู” เป็นการตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน เธอเปรียบเทียบได้อย่างงดงามว่า

“การตอบแทนบุญคุณของแผ่นดิน ข้าพเจ้าถือว่าเป็นคุณธรรมพื้นฐานของคนดี เป็นการปฏิบัติตามหลักธรรมคำสอนในทางพระพุทธศาสนา ได้แก่ ธรรมที่ว่าด้วย “กตัญญูกตเวทิตา” หมายถึง รู้จักบุญคุณของผู้มีอุปการะแล้วมีการตอบแทนคุณของท่าน ผืนแผ่นดิน

เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน

เป็นถิ่นที่เราอาศัยเกิด แก่ เจ็บ ตาย มีพระคุณต่อเราเสมือนบิดามารดา ข้าพเจ้าจึงมุ่งตอบแทนพระคุณบิดามารดา โดยตั้งใจขยันหมั่นเพียรศึกษา เพื่อนำความรู้ไปประกอบอาชีพ ช่วยบิดามารดาทำงานบ้านแบ่งเบาภาระ เคารพเชื่อฟังอยู่ในโอวาท ให้ความเอาใจใส่ ให้ความเห็นใจเข้าใจ และให้กำลังใจเมื่อท่านเจ็บป่วย

แผ่นดินไทยไม่มีชีวิตเหมือนบิดามารดา แต่โดยความเปรียบเทียบกับนักปราชญ์ท่านผู้รู้ทั้งหลาย ถือว่าผืนแผ่นดินประดุจพ่อแม่ที่ให้กำเนิดเป็นตัวเรา เพราะฉะนั้นการที่ข้าพเจ้าได้ทำความดีตอบแทนบุญคุณของแผ่นดิน จึงปฏิบัติตนเหมือนกับความกตัญญู กตเวทิต์ที่มีต่อบิดามารดา...”

๒. อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

เป็นที่ยอมรับกันทั่วไปแล้วว่า ธรรมชาติแวดล้อมมีส่วนสำคัญต่อความเป็นอยู่ของคนเราอย่างยิ่ง การรักษาสิ่งแวดล้อมให้ดำรงอยู่ได้จึงเท่ากับรักษาชีวิตด้วย นายวสุ ไชยตรี นักเรียนโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย กรุงเทพฯ ได้รับรางวัลรองชนะเลิศอันดับที่ ๓ ในประเภทนักเรียนมัธยมศึกษา และปวช. จากบทความ “เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน” ได้ใช้แกน “อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม” เป็นการตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน ความตอนหนึ่งมีว่า

“...พวกผมในฐานะเป็นเยาวชนคนรุ่นใหม่ จะร่วมกันอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม เพราะพวกผมมีจิตสำนึกและคุณธรรมเสมอ พวกเราทิ้งขยะในที่ที่จัดไว้สำหรับให้ทิ้ง และใช้วิธีทั้ง ๔ คือ Respond การหลีกเลี่ยง, Reuse การนำกลับมาใช้ใหม่, Repair การซ่อมแซม และ Recycle การใช้วัฏจักรสำหรับจัดการปัญหาขยะ ผมคิดว่าถ้าทุกอย่างเริ่มต้นจาก

เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน

จิตสำนึกที่ดีจากตัวเราเป็นที่หนึ่งที่จะต่อสองและสามไปเรื่อยๆ พัฒนาโลกให้นำอยู่ด้วยสมองและสองมือ ผมตระหนักดีว่า ‘โลกสวยด้วยมือเรา’ ‘แม่น้ำสะอาดปราศจากขยะ ต้องละการทิ้งไม่เลือกที่’ ‘รักตนรักชีวิตต้องคิดประหยัดน้ำ’ พวกเขาดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมไว้เป็นสมบัติมีค่าของแผ่นดิน ผมถือว่าผมได้ตอบแทนคุณแผ่นดินไปส่วนหนึ่งแล้ว”

๓. ความรู้คู่คุณธรรม

นางสาวสุภาพร จรัสศรี นักศึกษาศาสนาบัณฑิตเทคโนโลยีราชมนคล วิทยาเขตพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้รับรางวัลชนะเลิศ ประเภทระดับมัธยมศึกษา และปวช. เธอใช้แกน “ความรู้คู่คุณธรรม” เป็นการตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน

“ความรู้คู่คุณธรรม ทุกคนคงเคยได้ยินประโยคนี้ การที่จะปฏิบัติหน้าที่ของตนให้ดี บางครั้งอาจจะไม่ต้องใช้ความรู้เลย แต่สิ่งที่จำเป็นนั่นคือคุณธรรม ประเทศไทยมีพุทธศาสนาเป็นศาสนาประจำชาติ และยังให้เสรีภาพในการนับถือศาสนา ชาวไทยจึงมีศาสนาที่หลากหลาย แต่ละศาสนามีคำสอนที่แตกต่างกัน แต่ทุกศาสนามีจุดมุ่งหมายเหมือนกันคือสอนให้ทุกๆ คนเป็นคนดี นั่นหมายความว่า การเป็นคนดีเป็นสิ่งสำคัญและเป็นที่ต้องการของสังคม เมื่อความรู้ต้องใช้คู่กับความดีจึงจะเกิดประโยชน์ แล้วคนที่ใช้ความรู้คู่กับความดีมีมากแค่ไหน ในปัจจุบันผู้ที่มีความรู้มีอยู่มากมาย แต่คนที่มีความดีมีอยู่น้อยเหลือเกิน สิ่งที่ทำให้ผู้มีความรู้ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่อย่างซื่อตรงก็คือความเห็นแก่ตัว ไม่ว่าจะเห็นแก่ครอบครัว พวกพ้องหรือผลประโยชน์ ถ้าใช้ความเสียสละ ขจัดความเห็นแก่ตัวไปได้ การปฏิบัติงานในหน้าที่ย่อมมีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยเฉพาะผู้มีหน้าที่สำคัญอย่างการบริหารประเทศ ควรจะมี

เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน

ความเสียสละอย่างมากเพราะสิ่งที่ทุกท่านรับผิดชอบหมายถึงประเทศชาติ และปากท้องของประชาชนทุกคน ถ้ามีความเห็นแก่ตัวเพียงนิดเดียวก็ทำให้ประเทศล่มจมได้ทันที การที่ผู้บริหารประเทศเป็นตัวแทนประชาชน สิ่งหนึ่งที่จะต้องปฏิบัติก็คือการเป็นตัวอย่างที่ดีของประชาชน ใช้ความรู้ความสามารถที่มีปฏิบัติหน้าที่อย่างซื่อตรง พัฒนาประเทศให้ทุกคนได้อยู่ดีกินดี นั่นถือเป็นการทดแทนบุญคุณแผ่นดินอย่างมากทีเดียว”

๔. สังคหวัตถุ ๔

บทความที่ได้รับรางวัลรองชนะเลิศอันดับที่ ๑ นี้ ใช้หลักสังคหวัตถุ ๔ เป็นการตอบแทนคุณแผ่นดิน ซึ่งเป็นของนายประมุข จารีประสิทธิ์ นักเรียนโรงเรียนปทุมวิไล จังหวัดปทุมธานี ความตอนหนึ่งเขาเขียนว่า

“...มีสังคหวัตถุ ๔ คือรู้จักการให้ พุดจาสมานสามัคคี ประพฤติตนให้มีคุณค่า และทำตนเสมอต้นเสมอปลาย หากทุกคนทำได้ดี สุขสันต์ย่อมเกิดแก่แผ่นดิน...”

ระดับอุดมศึกษา และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

๑. เกื้อกูล

นายวิษณุ พุ่มสว่าง นักศึกษาสถาบันราชภัฏพระนคร กรุงเทพฯ ได้รับรางวัลชนะเลิศ ในประเภทระดับอุดมศึกษา และปวส. นอกจากจะขึ้นต้นบทความด้วยบทร้อยกรองที่ประทับใจแล้ว เขายังได้นำกระแสพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ที่ว่าด้วยความเกื้อกูลกันมาเป็นการตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน

“เกิด...เผ่าพันธุ์ พีชผล คน ป่า สัตว์
 มา...ร้อยรัดร่วมแผ่นดินถิ่นอาศัย
 ต้อง...รู้รักษาเสริมเพิ่มปัจจัย
 ตอบแทน...ในชาติสังคมสมแนวทาง
 บุญ...บังเกิดหากคนนั้นกตัญญู
 คุณ...เชิดชูคือ “ความดีที่สรรค์สร้าง”
 แผ่น...ภพผาสุกทุนเป็นศูนย์กลาง
 ดิน...กลบร่างยังแต่ชื่อคือ “รู้คุณ”

.....

...ให้สมกับหน้าที่ของ “พลเมืองดี” ที่ควรกระทำ ประการแรก คือการตอบแทนบุญคุณของชาติ เพราะชาติเป็นศูนย์รวมของสังคม และวัฒนธรรมแห่งมวลมนุษย การตอบแทนนั้นทำได้โดยการ พร้อมกายพร้อมใจกันปฏิบัติสรรพกิจการงานด้วยความสุจริต สามัคคี เกื้อกูลกัน และไม่ประมาท ดังจะเห็นได้จากกระแสพระราชดำรัสของ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ที่พระราชทาน ณ มหาสมาคม เมื่อปี พุทธศักราช ๒๕๑๘ ความว่า “...คนไทยมีชาติมีประเทศอันตั้งมั่นโดย อิสระและเสรีมาช้านานทำให้เราอยู่ร่วมกันได้เป็นปึกแผ่นด้วยความ ผาสุกสวัสดิ์ตลอดมา และสามารถสร้างสรรค์ความดีความเจริญต่างๆ เป็นต้น เช่น ศิลปะ วัฒนธรรม ไว้เป็นสมบัติของเราเองมากมาย แต่ในปัจจุบันนี้มีสภาพการณ์หลายอย่างที่ทั้งภายในและภายนอกประเทศ เป็นเหตุบีบบังคับคุกคามความมั่นคงปลอดภัย อิสรภาพของเรามากขึ้น ทุกวัน จำเป็นที่ทุกคนจะต้องต่อสู้ป้องกันเพื่อรักษาชาติ ประเทศ และความเป็นไทยไว้มิให้เสื่อมสลาย โดยพร้อมกายพร้อมใจกัน ตั้งมั่นอยู่

เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน

ในความสุจริต สามัคคี เกื้อกูลกัน และไม่ประมาท' ตลอดจนการไม่คิด
ขายชาติ ขายวัฒนธรรมให้แก่ชาติอื่น..."

๒. สร้างสรรค์ความดี

บทความนี้ได้รับรางวัลรองชนะเลิศอันดับที่ ๒ เป็นของ
นางสาวลลิตา ยืนเยื่อน นักศึกษาลดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขต
เทคนิคกรุงเทพฯ กรุงเทพฯ เธอได้นำบทกวีอันเป็นงานพระนิพนธ์
ของพระราชวรวงศ์เธอ กรมหมื่นพิทยาลงกรณ์ มาเริ่มต้น ว่า

“ไทยเอ๋ยเคยเพลิงยงปล้ำ ลงเพราะ
เพลิงวิวาทบาดทะเลาะ เบาะแว้ง
อย่าโกรธพิโรธเคราะห์ คราวโชค ร้ายเอ๋ย
พึงโทษความเห็ดแห่ง หันหน้ากรรมเวร

บทกวีจากพระนิพนธ์ เรื่อง “สามกรุง” ของ พระราชวร-
วงศ์เธอ กรมหมื่นพิทยาลงกรณ์ (น.ม.ส.) ดังกล่าวนี เป็นเครื่องเตือนสติ
คนไทยทั้งหลายให้รักชาติรักแผ่นดิน ด้วยการตั้งมั่นอยู่ในความสามัคคี
เนื่องจากในสมัยอยุธยาไทยเราเคยเสียกรุงถึงสองครั้งเพราะความ
เห็นแก่ตัว ขาดความสามัคคีและแก่งแย่งชิงดีชิงเด่นกันเอง แต่ใน
สมัยปัจจุบันไทยกำลังตกอยู่ในภาวะวิกฤติทางสังคมและเศรษฐกิจ
ท่ามกลางปัญหาเสียดิตที่แพร่ระบาดไปทั่วประเทศ ซึ่งมีแหล่งผลิต
มาจากชายแดนประเทศพม่า เสมือนหนึ่งไทยกำลังจะเสียกรุงครั้งที่ ๓
แก่พม่าเพราะเยาวชนไทยจำนวนมิใช่น้อยตกเป็นทาสยาเสียดิต และ
ไทยได้สูญเสียเอกราชทางเศรษฐกิจการเงินแก่กองทุนการเงินระหว่าง
ประเทศ (ไอ.เอ็ม.เอฟ.) อันเนื่องมาจากการดำเนินวิถีชีวิตของคนไทย
ที่เต็มไปด้วยความฟุ้งเฟ้อฟุ่มเฟือยเกินความพอดี โดยไม่คำนึงถึง
ประโยชน์และความอยู่รอดของชาติบ้านเมืองเป็นสำคัญ ดังนั้น ถึง

เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน

เวลาแล้วที่เราคนไทยทุกคนจักได้รวมพลังกันกอบกู้วิกฤติการณ์ของประเทศไทย ด้วยการ “สร้างสรรค์ความดี” ตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน ดำเนินตามรอยพระยุคลบาทของสมเด็จพระนเรศวรมหาราช และสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช ที่ทรงอุทิศพระองค์กอบกู้เอกราชของชาติไทยให้เราทุกคนมีแผ่นดินอยู่อย่างสุขสบายจนถึงทุกวันนี้...”

ระดับประชาชนทั่วไป

๑. อุดหนุนอดกลั้น

นางสาวสุรีย์พร สำราญรัตนศักดิ์ ชาวอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี บทความ “เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน” ของเธอได้รับรางวัลชนะเลิศ ในประเภทประชาชนทั่วไป เธอใช้แกนเรื่อง “ต่างคนต่างทำหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบ” เป็นการตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน แต่คนเราจะทำหน้าที่ของตัวเองอย่างรับผิดชอบได้ จะต้องมีความอดทนอดกลั้น ความต่อนหนึ่งมีว่า

“...ในฐานะสามีหรือภรรยาต่างต้องมีความซื่อสัตย์ต่อคู่ครองของตน รู้จักอดทน อดกลั้นและอดออมเพื่อครอบครัว ถ้อยที่ถ้อยอาศัยอย่าเอาแต่ใจตนเป็นใหญ่ รู้จักคำว่า ขอโทษและให้อภัย ก็จะทำให้ครองคู่อยู่กันได้นาน นอกจากนี้คู่สามีภรณาก็จะต้องรู้จักยินยอม ยืดหยุ่นและยกย่องซึ่งกันและกัน เพื่อเป็นขวัญและกำลังใจแก่ครอบครัว โดยถือหลักใจเย็นเหมือนฟ้า...”

...ถ้าทุกคนมีสำนึกในการรู้จักรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตนเป็นอย่างดีแล้ว ก็จะก่อให้เกิดความรัก ความสามัคคี ไม่มีการเอาวัดเอาเปรียบและคดโกง ทุกคนในแผ่นดินจะอยู่รวมกันอย่างสงบสุข

เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน

บ้านเมืองจะเจริญรุ่งเรืองสมเป็นแผ่นดินธรรมแผ่นดินทองของเราตลอดไป ซึ่งถือได้ว่าเราได้ตอบแทนบุญคุณแผ่นดินอย่างเต็มที่แล้ว”

๒. สัมมาอาชีพ

การที่คนคนหนึ่งดำรงตนอยู่ได้ด้วยการประกอบอาชีพอย่างสุจริต ก็นับว่าเป็นการตอบแทนบุญคุณแผ่นดินได้แล้ว นายจักรพันธ์ เพ็ชรภูมิ ชาวกิ่งอำเภอบึงนาราง จังหวัดพิจิตร บทความของเขาได้รับรางวัลรองชนะเลิศอันดับที่ ๑ เขาพูดถึงแกน “สัมมาอาชีพ” เอาไว้ว่า

“ฉันนำวิชาความรู้ที่ได้จากการศึกษาเล่าเรียนมาประกอบเป็นอาชีพที่สุจริต ยึดมั่นใน ‘สัมมาอาชีพ’ ไม่เบียดเบียนใคร และไม่เป็นโทษภัยแก่ส่วนรวม ฉันมีเงินออมสะสมไว้ทำนุบำรุงและพัฒนาผืนแผ่นดินที่ฉันรัก กับเพื่อนมนุษย์ในช่วงที่ฉันมีสุขภาพร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์ ฉันก็ยินดีที่จะบริจาคโลหิตส่วนหนึ่งให้สภากาชาดไทยอย่างสม่ำเสมอ และไม่ลังเลใจเลยที่ได้สละร่างกายเมื่อสิ้นลมหายใจ เพื่อบริจาคอวัยวะทุกส่วนที่พอจะเป็นประโยชน์ได้ให้กับคนที่ต้องการจะมีชีวิตอยู่รอดต่อไป...”

๓. แผ่นดินมีบุญคุณ

นางสิริรัตน์ เหลืองอ่อน ชาวอำเภอเมือง จังหวัดระยอง ใช้สำนึกตรงๆ ว่า แผ่นดินมีบุญคุณ บทความของเธอได้รับรางวัลรองชนะเลิศอันดับที่ ๒ ต่อไปนี้เป็นส่วนหนึ่งของบทความของเธอ

“...แผ่นดินไทย มีบุญคุณต่อตัวเรามากมาย เราจะต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดินอย่างไรนั้น ข้อนี้เราสามารถที่จะตอบแทนบุญคุณแผ่นดินได้อย่างกว้างขวาง กล่าวคือ ทำตนเป็นคนดี มีคุณธรรม

จริยธรรม รับผิดชอบ ซื่อสัตย์ ทำตนให้เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม โดยในทางเศรษฐกิจ เราต้องสนองพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ด้วยระบบเศรษฐกิจแบบพอเพียง ประหยัด รู้จักออมทรัพย์ นิยมไทย ปกป้องดูแลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เสียภาษีอากรแก่รัฐ ส่วนในทางสังคมการเมืองและวัฒนธรรม เราต้องเคารพและปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด ร่วมกันป้องกันการเกิดปัญหาสังคม เช่น ป้องกันการติดยาเสพติด ป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ สร้างสรรค์สถาบันครอบครัวให้อบอุ่น ปลุกฝังเยาวชนให้คำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวม ส่งเสริมสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นพระประมุข เคารพเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์ ส่งเสริมสนับสนุนการศึกษาในทุกด้าน อนุรักษ์สืบสานศิลปวัฒนธรรมและประเพณีอันดีงามอันเป็นมรดกของชาติ ส่วนในทางความมั่นคงของชาติ เราต้องทำหน้าที่รับใช้ชาติในการฝึกฝนกำลังพล เพื่อป้องกันประเทศชาติ ป้องกันการบ่อนทำลายความมั่นคงของผู้ไม่หวังดีต่อชาติบ้านเมือง ประการที่สำคัญคือ การปฏิบัติตนให้ดำเนินตามรอยพระยุคลบาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ที่ได้พระราชทานพระบรมราโชวาทในเรื่องต่างๆ ไว้มากมาย เป็นต้นว่า การพัฒนา ความเจริญ ความมั่นคง ความสามัคคี การเสียสละ ความอดทนพากเพียร ความสุจริตเที่ยงตรง การสร้างที่ดีกับสังคม และการร่วมกันสร้างพลังแผ่นดิน เป็นต้น...”

กลุ่มความรู้ลึก

ตั้งที่กล่าวมาบ้างแล้วว่า ฯพณฯ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ประธานองคมนตรี ได้เมตตาอนุเคราะห์เด็กนักเรียนที่ยากจนขาดแคลน

เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน

ทุนทรัพย์ ให้ได้รับทุนในการศึกษาระดับต่างๆ จำนวนมาก บุคคลเหล่านี้บ้างจบการศึกษาออกไปประกอบอาชีพ แต่ก็ยังมีอยู่เป็นจำนวนมากที่ยังอยู่ระหว่างการศึกษาล่าเรียน

คนเหล่านี้ต่างมีความซาบซึ้งในพระคุณของ ฯพณฯ พลเอกเปรม ติณสูลานนท์ ประธานองคมนตรี และได้นำความซาบซึ้งนั้นแปรเปลี่ยนเป็นสำนึกที่จะตอบแทนพระคุณของท่าน ด้วยการประพฤติตนเป็นคนดี และยึดมั่นในอุดมการณ์ว่า “เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน”

ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างที่พวกเขาได้แสดงความมุ่งมั่นตั้งใจที่มีอยู่อย่างหลากหลาย

ระดับประถมศึกษา

๑. เป็นลูกที่ดีของพ่อแม่ เป็นนักเรียนที่ดีของครู

เป็นความรู้สึกและตั้งใจของเด็กหญิงศิริพร คนไว กำลังศึกษาอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนบ้านนาหว้า ตำบลนาสะเม้ง อำเภอดอนตาล จังหวัดมุกดาหาร สำหรับทุนที่ได้รับจากพลเอก เปรม ติณสูลานนท์ เธอนำไปใช้

“รู้สึกดีใจเป็นอย่างมากที่ได้รับทุน สามารถนำเงินนี้ไปใช้จ่ายในการศึกษามากมาย นำไปซื้อหนังสือเรียนบางวิชา สมุดเรียน แต่ส่วนใหญ่จะใช้เป็นค่าอาหารกลางวัน วันละ ๕ - ๖ บาทในวันไปโรงเรียน ส่วนวันหยุดไม่ได้ใช้เงินนี้ เพราะต้องการประหยัดเงินไว้เพื่อการเรียนเท่านั้น นับว่าได้ช่วยลดรายจ่ายของพ่อแม่ลงได้มาก”

เธอมีความรู้สึกต่อ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ว่า

“ท่านเป็นนายกรัฐมนตรีและเป็นนายทหาร ท่านสุภาพใจดี
เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่คนรอบข้าง โดยเฉพาะกับเด็กยากจนตามชนบท
ทั่วประเทศไทย”

สำหรับคำถามว่า เธอจะตอบแทนบุญคุณแผ่นดินอย่างไร
เธอตอบอย่างซัดถ้อยซัดคำว่า

“จะตั้งใจเรียนให้ดีที่สุด และเป็นลูกที่ดีของพ่อแม่ เป็น
นักเรียนที่ดีของคุณครูให้สมกับที่ ฯพณฯ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์
ให้ทุนมา”

๒. ไม่หลงผิดติดยาเสพติด

เด็กหญิงจรรย์นันธ์ ไตรระถา กำลัง
ศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ โรงเรียนเซนต์โยเซฟ
ท่าแร่ จังหวัดสกลนคร ตั้งใจจะตอบแทนบุญคุณ
แผ่นดินว่า

“หนูจะทำตัวเป็นเด็กดีของคุณพ่อ
คุณแม่ และจะตั้งใจเรียนหนังสือ จะไม่หลงผิด
ติดยาเสพติด”

ด.ญ. จรรย์นันธ์ ไตรระถา

เมื่อได้รับทุนจาก พลเอก เปรม
ติณสูลานนท์ เธอรู้สึกที่ตัวเองเป็นคนโชคดี ดีใจ
และซาบซึ้งถึงพระคุณของท่าน เธอมีความรู้สึกที่

“หนูได้เห็น ฯพณฯ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ทางโทรทัศน์
ท่านเป็นบุคคลที่น่ายกย่องนับถือ และทำทางใจดี เหมาะสมแล้วที่ได้รับ
การแต่งตั้งให้เป็นรัฐบุรุษ และเป็นที่น่าถือของบุคคลทั้งต่างประเทศ
และในประเทศ หนูและครอบครัวของหนูก็มีความเคารพท่านมาก
หนูมีความซาบซึ้งและขอขอบคุณท่านมากที่มอบทุนการศึกษาให้แก่นหนู

เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน

และเด็กที่ด้อยโอกาสทั่วประเทศ เงินทุนการศึกษาที่ได้รับมานั้นเป็นประโยชน์ต่อหนูมาก หนูนำเงินนั้นมาซื้ออุปกรณ์ในการเรียน และนำไปเสียด่าเทอมรวมทั้งค่าใช้จ่ายต่างๆ ที่จำเป็น”

๓. ใฝ่ศึกษาหาความรู้

เป็นความรู้สึกของเด็กชายบรรณวิชญ์ นิลธวัช กำลังศึกษาอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนประเสริฐแก้วอุทิศ อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น เมื่อได้รับทุนนั้น เขามีความรู้สึกว่า

“มีความภูมิใจ ดีใจ จนยากจะหาสิ่งใดมาเปรียบเทียบได้ ในวันรับทุน รู้สึกตื่นเต้น ดีใจมากในชีวิต เพราะมีโอกาสได้รับทุนการศึกษาจาก ฯพณฯ ในครั้งนี้ ทุนที่ได้มาได้นำไปฝากไว้กับธนาคารออมสิน สาขาบ้านไผ่ นำดอกเบียหรือเงินต้นบ้างเป็นบางครั้ง มาใช้จ่ายเกี่ยวกับการเรียนการศึกษา กระผมถือว่าเงินนี้มีคุณค่าต่อการศึกษา มีประโยชน์และมีความสำคัญมาก

ด.ช. บรรณวิชญ์ นิลธวัช

การศึกษาคือกุญแจดอกสำคัญที่จะให้เยาวชนของชาติทุกคน หรือตัวของกระผมเอง ก้าวไปข้างหน้าอย่างมั่นคง มีความเชื่อมั่นในตนเอง การศึกษาทำให้ทุกคนสามารถมีชีวิตอยู่ในสังคมได้โดยไม่ต้องพึ่งพาคนอื่นในยามคับขัน เราสามารถใช้ความรู้ที่ได้มาตัดสินใจและแก้ปัญหา ให้ผ่านพ้นไปโดยปลอดภัย ไม่ใช่วิธีที่ผิดๆ เหมือนเยาวชนในยุคปัจจุบันที่พยายามทำร้ายตนเองและผู้อื่น ปัจจุบันปัญหาทางเศรษฐกิจ ปัญหาทางการเงิน เป็นอุปสรรคต่อชีวิตและครอบครัว บางคนอยู่ในครอบครัวที่ดี มีผู้ปกครอง สนับสนุนให้เรียน

ก็เรียนไม่สำเร็จ บางคนอยากเรียน ก็ไม่ได้เรียน เพราะความยากจน จึงเกิดปัญหาด้านการเรียน การศึกษา”

เด็กชายบรรณวิชญ์ นิลธวัช เล่าถึงความรู้สึกที่มีต่อ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ว่า

“ฯพณฯ เป็นบุคคลสำคัญของชาติ ช่วยสังคมไทยให้อยู่รอดปลอดภัย และตั้งมูลนิธิช่วยเหลือเยาวชนไทยให้ได้รับความอบอุ่นทั้งกายและใจ โดยท่านให้ความเมตตาด้านทุนการศึกษา แก่เด็กที่ด้อยโอกาสให้มีชีวิตไปสู่โลกที่กว้างไกล”

พร้อมกันนี้ ตั้งใจจะตอบแทนบุญคุณแผ่นดินว่า

“จะตั้งใจไปศึกษาหาความรู้และประสบการณ์ต่างๆ ด้วยความขยันหมั่นเพียร มีมานะ อดทน และอดออม สมกับที่ได้รับ ความเมตตาจาก ฯพณฯ ในการใช้จ่ายทุนทรัพย์จากกองทุนเพื่อการศึกษาที่ได้รับ กระผมจะพยายามใช้จ่ายในส่วนที่จำเป็นจริงๆ เพื่อให้เกิดประโยชน์ทางการศึกษาอย่างจริงจังต่อไป”

๔. พัฒนาบ้านเกิด

จิตสำนึกของเยาวชนที่มุ่งมั่นจะกลับไปพัฒนาบ้านเกิด เป็นสิ่งที่ควรยกย่อง ควรแก่การสรรเสริญยิ่ง เพราะเป็นความจำเป็นของสังคมในปัจจุบันที่ต้องการกำลังคน กำลังทรัพยากรต่างๆ เพื่อฟื้นฟูชุมชนและท้องถิ่นต่างๆ ให้เข้มแข็งขึ้นมาในทุกๆ ด้าน

ความคิดนี้เป็นของเด็กหญิงสุชาดา ประทุมวัลย์ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ โรงเรียนเทศบาล ๓ วัดศาลาลำดวน อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา เธอเป็นเด็กที่เรียนหนังสือดี มีความประพฤติดี จึงได้รับการคัดเลือกให้รับทุน เงินทุนที่ได้รับสามารถช่วยเหลือครอบครัว

เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน

ทำให้ประหยัดค่าใช้จ่าย เช่น เสื้อผ้าชุดนักเรียน และอุปกรณ์การศึกษาต่างๆ

เธอมีความรู้สึกต่อ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ว่า

“ดีใจที่ป้าเปรมฯ มอบทุนให้ และอยากจะขอขอบคุณ ท่านเป็นคนใจดี มีเมตตาต่อคนไทยทุกๆ คน เช่นท่านได้มอบทุนให้กับเด็กๆ ที่ยากจน ป้ายิ่งใหญ่มาก เหมือนกับเป็นพ่อคนหนึ่ง มีคนพูดถึงป้าเปรมฯ ว่าท่านเป็นคนใจดี มีเมตตา ท่านช่วยเหลือคนไทยทุกๆ คน ท่านยิ่งใหญ่ไม่มีใครเปรียบได้”

ความบันดาลใจที่อยากจะตอบแทนคุณแผ่นดินนั้น เด็กหญิง สุชาดา ประทุมวัลย์ ให้ความมุ่งมั่นตั้งใจว่า

“ตั้งใจเรียนหนังสือให้ดีขึ้น เมื่อกลับบ้านก็จะใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ช่วยแบ่งเบาภาระของพ่อแม่ และศึกษาสำเร็จแล้วก็จะนำความรู้ต่างๆ พัฒนาบ้านเกิดของตนเอง จบแล้วอยากเป็นหมอ”

๕. ไม่เบียดเบียนแผ่นดิน

“จะไม่เบียดเบียนแผ่นดิน จะเป็นคนดีของสังคม อยากเป็นหมอ เพราะถ้าเป็นหมอจะช่วยเหลือราษฎรที่ตกทุกข์ได้ยาก และได้รักษาคนไข้”

เป็นความตั้งใจจะตอบแทนบุญคุณแผ่นดินของเด็กหญิง ยุพนาถ แซ่ตั้ง นักเรียนชั้นประถมศึกษาของโรงเรียนเทศบาล ๔ (บ้านแหลมทราย) อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ได้นำเงินทุนที่ได้รับไปซื้อ

ด.ญ. สุชาดา
ประทุมวัลย์

ค.ญ. ยุพนาถ แซ่ตั้ง

หนังสือเรียน เลือผ่านักเรียน ตลอดจนถุงเท้า และรองเท้า

มีความรู้สึกต่อ ฯพณฯ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ว่า

“มีพระคุณเป็นอย่างมาก จะไม่ลืม
พระคุณ”

ระดับมัธยมศึกษา และประกาศนียบัตรวิชาชีพ

๑. เอื้ออาทรต่อคนรอบข้าง

เด็กชายอภิสิทธิ์ สุวรรณมณี นักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนกระแสดินฐีวิทยา
อำเภอกระแสดินธุ์ จังหวัดสงขลา เมื่อได้รับทุน
แล้ว นำเงินไปฝากธนาคารเพื่อเก็บไว้ซื้ออุปกรณ์
การเรียน ในการใช้จ่ายแต่ละครั้งจะมีคุณครู
เข้ามาดูแล หากครบปีแล้วเงินที่ฝากธนาคารยังมี
เหลือ ครูก็ให้เก็บสะสมต่อไปอีก มีความรู้สึกต่อ
พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ว่า

“ดีใจที่ได้รับทุนป่า ป่าเป็นคนดี
เป็นคนนำเคารพอย่างสูง รับทุนจากมือป่าที่
หอประชุมติณสูลานนท์ ความรู้สึกตอนได้รับทุน จะซาบซึ้งที่ได้รับจาก
มือท่าน รู้สึกรัก ฯพณฯ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ มาก เพราะช่วย
ให้จังหวัดสงขลา เจริญก้าวหน้าทั้งด้านเศรษฐกิจและวัฒนธรรม”

ค.ช. อภิสิทธิ์
สุวรรณมณี

เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน

มุ่งมันที่จะตอบแทนบุญคุณแผ่นดินว่า

“จะศึกษาเล่าเรียนให้เป็นคนดี จะสร้างประโยชน์ให้กับโรงเรียนที่ให้การศึกษา หากมีโอกาสจะตอบแทนบุญคุณของแผ่นดินก็จะทำตามคำกล่าวของ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ส่วนในเรื่องยาเสพติดก็อยากจะบอกเพื่อนๆ ว่า อย่าไปมั่วสุมเพราะมันเป็นอันตรายต่อชีวิตของตัวเอง ถ้าผมเห็นใครเสพยาเสพติดก็จะไปบอกชาวบ้านและตำรวจจับกุม ถ้าใครเสพแล้วโอกาสจะเลิกยากมาก มันเป็นสิ่งเลวร้ายมาก การเป็นคนดีของสังคม จะต้องทำให้ดี สัมพันธ์กับคนรอบข้าง มีความรักความเอื้ออาทรให้แกกัน”

๒. เสียสละ

เด็กชายวิชณูพร แดงทอง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนยโสธรพิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดยโสธร ได้รับทุนการศึกษา มูลนิธิรัฐบุรุษ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ เป็นทุนต่อเนื่อง เขากล่าวเมื่อตอนได้รับทุนว่า ชาบซึ่งในพระองค์ของพลเอก เปรม ติณสูลานนท์ เป็นอย่างยิ่ง จะนำเงินทุนดังกล่าวไปซื้ออุปกรณ์การเรียน เงินที่เหลือจากการใช้จ่ายดังกล่าว ได้จัดเก็บเป็นเงินสำรองเพื่อใช้ในการศึกษาอื่นๆ ซึ่งเป็นการลดภาระค่าใช้จ่ายของผู้ปกครองได้เป็นอย่างมาก

ด.ช. วิชณูพร แดงทอง

สำหรับความรู้สึกต่อพลเอก เปรม ติณสูลานนท์ นั้น เขากล่าวว่า

“ท่านได้รับการยกย่องเทิดทูนบูชาว่าเป็นปูชนียบุคคล คือรัฐบุรุษถือเป็นทรัพยากรบุคคลที่สำคัญยิ่งของประเทศไทย เป็นแบบ

อย่างอันดีงามของคนทั่วไป มีแต่คนกล่าวขานถึงคุณงามความดีของท่านมาโดยตลอด ไม่ว่าจะชนชั้นไหนก็รู้จักชื่อเสียงของท่าน เพราะท่านเป็นผู้นำพาชาติให้เจริญรุ่งเรืองในยุคที่ท่านเป็นนายกรัฐมนตรี ท่านนับว่าเป็นบุคคลที่น่าเลื่อมใสศรัทธาที่ได้ตั้งมูลนิธิเพื่อส่งเสริมการศึกษาของเด็กและเยาวชน เนื่องจากการศึกษาเป็นการพัฒนาบุคคลให้ได้รับความรู้และความสำนึกจักรักชาติ ศาสนาและพระมหากษัตริย์ รู้จักการประกอบสัมมาอาชีพในโอกาสต่อไป”

ความมุ่งมั่นตั้งใจที่จะตอบแทนบุญคุณแผ่นดินนั้น เด็กชาย วิษณุพร แดงทอง ให้คำมั่นสัญญากับตนเองว่า

“จะตั้งใจเล่าเรียนเต็มความสามารถและกำลังสมอง จะประพฤติตนเป็นเยาวชนที่ดีของชาติ เมื่อจบการศึกษาจะนำความรู้ คู่คุณธรรมที่ได้รับจากการศึกษาเล่าเรียนไปประกอบอาชีพที่เป็นประโยชน์ต่อชาติบ้านเมืองดังเช่น ฯพณฯ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ เจ้าของทุนที่เป็นแบบอย่างในการประพฤติปฏิบัติตนด้วยความเสียสละเต็มกำลังกาย กำลังใจ และกำลังสติปัญญา”

๓. จะตั้งกองทุนช่วยเหลือผู้อื่น

นายพูนธนะ บุญตระกูล อายุ ๑๙ ปี กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ โรงเรียนหาดใหญ่วิทยาลัย อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา พ่อเสียชีวิตแล้ว แม่มีอาชีพค้าขาย ชีวิตความเป็นอยู่โดยทั่วไปยากจน ช่วยแม่ล้างจาน ล้างแก้วน้ำ จัดร้านในตอนเช้า ได้ใช้ทุนเพื่อประโยชน์สูงสุดของการศึกษาที่ตนเองมุ่งหวังไว้ ต่อพลเอก เปรม ติณสูลานนท์ นั้น เขารู้สึกว่า

นายพูนธนะ
บุญตระกูล

เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน

“รู้สึกดีใจเป็นอย่างมากที่ท่านให้ทุนการศึกษา ทำให้เรามองท่านเหมือนท่านเป็นพ่อคนหนึ่งของเรา และรู้สึกเป็นกำลังใจให้เราสู้ต่อไป ตั้งใจเรียนเพื่อท่านและคุณแม่ นอกจากท่านจะเปรียบดั่งพ่อแล้วยังเป็นคนดี เป็นวีรบุรุษของชาติ ซึ่งทำให้ชาติไทยของเราเป็นชาติที่เจริญรุ่งเรือง”

เมื่อถามถึงการตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน นายพูนธนะ บุญตระกูล ก่อว่าว่า

“ในอนาคตเมื่อจบการศึกษาแล้ว จะพยายามช่วยเหลือสังคมโดยเฉพาะเด็กด้อยโอกาส ไม่ว่าจะเป็เด็กพิการหรือเด็กยากจนช่วยเหลือให้เขาได้มีความเป็นอยู่ที่ดี และที่สำคัญให้พวกเขาได้มีโอกาสได้ศึกษา และถ้าถึงจุดจุดหนึ่งที่เราพร้อมที่จะช่วยเหลือโดยการให้เงินตั้งกองทุน ให้เงินช่วยเหลือพวกเขาอย่างที่ว่าท่านได้ช่วยเหลือผม เด็กเหล่านี้จะเป็นอนาคตของชาติ โอกาสที่ถูกปิดกั้นของพวกเขา ถ้าถูกเปิดออกเขาจะกลายเป็นผู้ที่ทำประโยชน์ให้ประเทศชาติในอนาคตได้ต่อไป”

ระดับอุดมศึกษา และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

๑. เผยแพร่ความรู้และความดี

นางสาวอวยพร พรหมรัตน์พงศ์ เป็นชาวตำบลเขารูปช้าง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ขณะนี้กำลังศึกษาอยู่คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ได้รับทุนมาตั้งแต่เรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ติดต่อกันมา ๓ ปีแล้ว

“...ปลื้มมาก ไม่เคยคิดว่าจะได้รับความเมตตา มีความดีใจ น้ำตาไหล ป้าเป็นคนที่มีคนรักมาก ดังนั้น เมื่อได้นั่งท่ามกลางคนรับทุน ป้า นักร้อยๆ คน ซึ่งคนเหล่านั้นรักป้าจึงปลื้มมาก

เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน

น.ส. อวยพร
พรมรัตนพงศ์

ความยิ่งใหญ่ของบ้านั้น เมื่อเปรียบเทียบกับสิ่งที่มีค่าในชีวิตของหนูก็คือพ่อกับแม่ หนูก็เปรียบป่าเป็นพ่อกับแม่ของหนูเหมือนกัน เพราะถ้าไม่มีป่า หนูคิดว่าจุดที่จะเรียนต่อไปสูงๆ คงจะไม่มี เพราะหนูมีเงินน้อย ตอนแรกคิดจะลาออกมาทำงาน เพื่อช่วยพ่อแม่ส่งน้องเรียน แต่พอได้เงินตรงนี้มากก็ดีใจ เพราะได้เรียนต่อไปอีก”

เธอมีความรู้สึกต่อ ฯพณฯ พลเอกเปรม ติณสูลานนท์ ว่า

“ป่าเป็นแบบอย่าง มีเมตตา เอื้อเฟื้อต่อคนอื่น เป็นแบบอย่างที่ดีในการรับผิดชอบ ตรงต่อเวลา

ป่าเป็นคนสงขลา เป็นคนของแผ่นดิน สงขลาไม่มีป่า สงขลา คงไม่เป็นสงขลาที่มีความเจริญเช่นปัจจุบันนี้

ตัวอย่างที่คนรุ่นหลังควรเอาแบบอย่างป่าก็คือ ด้านความซื่อสัตย์ ความรับผิดชอบ ควรนำสิ่งที่ป่าคิด ป่าทำ มาพัฒนาชุมชนให้ดีขึ้น พัฒนาตนเองและสังคม”

สำหรับความตั้งใจจะตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน เธอตั้งใจว่า

“ถ้าตนเองมีโอกาสจบการศึกษาสูงๆ มุ่งานทำ จะนำความรู้ที่ได้มาพัฒนาชุมชนของเรา จะนำความคิดที่ตนเองมีอยู่มาบอกกล่าวให้คนอื่นรู้ว่า ความคิดนี้มันถูกต้อง นำไปใช้ประโยชน์ให้คนอื่นต่อไปด้วย

จะกลับมาพัฒนาบ้านของตนเองอย่างแน่นอน”

๒. เป็นบุคคลที่มีคุณภาพ

ความตั้งใจที่จะเป็นคนที่มีความหมาย
เป็นของนายวัฒนา พาพาน นักศึกษาชั้น ปวส.
ปีที่ ๓ แผนกช่างโยธา วิทยาลัยเทคนิคบุรีรัมย์
อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์

นายวัฒนา พาพาน

เมื่อได้รับคัดเลือกจากทางวิทยาลัย
เพื่อเข้ารับทุนนั้น เขาดีใจ และทุนที่ได้รับก็มาก
กว่ารายได้ของครอบครัวในแต่ละปี เขาจึงใช้เงิน
จำนวนนี้ให้เกิดประโยชน์อย่างเต็มที่ สมดังความตั้งใจของผู้ให้ทุน และ
เมื่อหักค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการศึกษาเล่าเรียน รวมทั้งค่าอาหารใน
แต่ละวันแล้ว ก็ยังเหลือเงินอีกจำนวนหนึ่งที่พอแบ่งให้พ่อแม่ได้ใช้จ่ายอีก
เขามีความรู้สึกต่อ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ว่า

“เป็นบุคคลที่ทำงานเพื่อสังคมอย่างแท้จริง ดังจะเห็นได้
จากท่านเสียสละเวลา แรงกาย แรงใจ ความสุขส่วนตัวและทรัพย์สิน
ส่วนตัวเพื่อสร้างคุณประโยชน์ให้แก่สังคมอย่างแท้จริงโดยหาที่เปรียบมิได้

เมื่อครั้งที่ท่านได้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ท่านได้ทุ่มเท
แรงกายแรงใจ และเวลาส่วนตัว เพื่อพัฒนาประเทศ ถึงแม้ว่าการทำงาน
ในส่วนนี้จะเป็นหน้าที่หลักของท่านก็จริง แต่ท่านก็ทำงานโดยมิได้คำนึง
ถึงความยากลำบากแม้แต่นิดเดียว โดยท่านได้พัฒนาประเทศชาติใน
ด้านต่างๆ อย่างมากมาย ซึ่งสร้างคุณประโยชน์ให้แก่ประเทศไทยอย่าง
เหลือคณานับ เป็นผลให้ประเทศไทยมีความเจริญก้าวหน้าและพัฒนา
ทัดเทียมนานาประเทศในหลายๆ ด้าน นั่นก็หมายถึงสิ่งที่บ่งบอกได้ถึง

เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน

คุณภาพของผู้บริหารประเทศว่ามีคุณภาพเพียงใด แสดงให้เห็นถึงความเสียสละและทุ่มเทแรงกายแรงใจต่อการพัฒนาประเทศอย่างแท้จริงเมื่อเทียบกับการเมืองปัจจุบันแล้ว แตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง”

ด้วยแบบอย่างที่ได้รับจาก ฯพณฯ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ทำให้นายวัฒนา พาพาน มีความตั้งใจจะตอบแทนบุญคุณแผ่นดินว่า

“จะตั้งใจศึกษาเล่าเรียน ให้สมกับที่ได้รับคัดเลือกให้เข้ารับทุนการศึกษา เพื่ออนาคตที่สดใสของตนเองและครอบครัว และอีกประการหนึ่งที่สำคัญเป็นอย่างยิ่งก็คือ เพื่อเป็นบุคลากรที่มีคุณภาพของสังคมไทยในวันข้างหน้า”

นายชุตักดี ศรีชวัญ

๓. เผยแพร่วัฒนธรรมท้องถิ่น

นายชุตักดี ศรีชวัญ นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตภาคใต้ ระดับ ปวช. ปี ๒ (ศิลปกรรม) เป็นชาวตำบลบ่อทราย อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา พ่อเสียชีวิตแล้วตั้งแต่เล็ก แม่แต่งงานใหม่ และทำร้านอาหาร เขาเองต้องหารายได้เสริมเพื่อช่วยครอบครัว ด้วยการวาดภาพ ทำหนังตะลุงขาย และแสดงหนังตะลุงไปด้วย

มีความรู้สึกต่อ ฯพณฯ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ว่า

“รัก เคารพท่านเหมือนพ่อเหมือนปู่ ท่านเป็นคนใจดี อารมณ์ดี ช่วยสังคม เสียสละ”

ตั้งใจจะตอบแทนบุญคุณแผ่นดินว่า

เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน

“เป็นคนซื่อสัตย์ สุจริต ทำความดีต่อพ่อแม่ สังคม รวมทั้ง เสียสละต่อบ้านเมืองในบางโอกาสที่ช่วยได้ เผยแพร่วัฒนธรรมท้องถิ่น หนึ่งตระกูลให้คนรู้จักมากขึ้น อนุรักษ์ไว้”

๔. จะทำสังคมและสิ่งแวดล้อมให้ดี

นายสุไลมาน บูละ นักศึกษา วิทยาลัยสารพัดช่างสงขลา คณะอุตสาหกรรม สาขาอิเล็กทรอนิกส์ (ซ่อมวิทยุโทรทัศน์) ปีที่ ๓ อายุ ๑๘ ปี เป็นชาวบ่ออย่าง อำเภอเมือง จังหวัด สงขลา ได้รับทุนการศึกษาตั้งแต่ปี ๒๕๔๒ เมื่อได้รับทุนก็นำไปซื้ออุปกรณ์การศึกษา ค่า รongเท้า เสื้อผ้านักเรียน และกิจกรรมต่างๆ เขาบอกว่า การได้รับทุนทำให้ได้รับการศึกษา และมีชีวิตที่ดีขึ้น

นายสุไลมาน บูละ

เขามีความรู้สึกต่อ ฯพณฯ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ว่า “ดีใจมาก ที่ได้รับทุนบำเพ็ญฯ ผมไม่เคยได้รับทุน บำเป็น คนดี มีจิตใจเมตตาช่วยเหลือผู้อื่น”

ตั้งใจจะตอบแทนบุญคุณแผ่นดินว่า

“จะทำสังคมและสิ่งแวดล้อมให้ดี ทำตัวให้ดีต่อพ่อแม่และ สังคม และช่วยเหลือผู้อื่นที่ตกทุกข์ได้ยาก หากได้รับราชการก็จะทำให้ ดีที่สุด จะมีความซื่อสัตย์สุจริต”

๕. ช่วยโดยไม่คิดสิ่งตอบแทน

ความตั้งใจที่น่ายกย่องนี้เป็นของนายสุรียา เครือทอง นักศึกษาสถาบันราชภัฏสงขลา สาขาพัฒนาชุมชน เป็นชาวอำเภอ

นายสุริยา เครือทอง

สิงหนคร จังหวัดสงขลา เขาเปิดเผยความภาคภูมิใจที่ได้รับทุนว่า

“เพราะเรียนดี แต่ขาดแคลนทุนทรัพย์ มีเกรดเฉลี่ย ๓.๕ ความประพฤติเรียบร้อย ช่วยเหลือสังคม ตนเองได้เป็นนายกองค์การ อชท. (องค์การช่างเทคนิคในอนาคตแห่งประเทศไทย) ซึ่งเป็นของกรมอาชีวศึกษา เวลาคัดเลือกให้นักศึกษาโหวตเสียงเหมือนกับการเลือก ส.ท. หรือ ส.ส. คนที่ได้รับเลือกจะต้องมีกิจกรรม มีผลงาน ช่วยเหลือสังคมในวิทยาลัย ได้รับทุนตั้งแต่อยู่ชั้นมัธยมปีที่ ๒ - ๓ โรงเรียนมหาวิทยาลัย ได้รับทุนตั้งแต่อยู่ชั้นมัธยมปีที่ ๒ - ๓ โรงเรียนมหาวิทยาลัย และในปี ๒๕๓๘ เรียน ปวช. ได้รับทุนมูลนิธิฯ อีก”

ความรู้สึกที่เขามีต่อ ฯพณฯ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ นั้น เขาเปิดเผยว่า

“เป็นคนที่ดีที่สุดของชาวสยามของเรา ได้รับทุนกับมือท่าน รู้สึกดีใจมากที่เป็นคนหนึ่งของจังหวัดสงขลาที่ได้รับทุน ถ้าเปรียบเสมือนพ่อ ก็เหมือนพ่อคนที่ ๒ ที่ช่วยเหลือในการส่งเสริมให้ได้เล่าเรียนหนังสือ สามารถพูดแทนคนในจังหวัดสงขลาได้เลยว่า ท่านเป็นรัฐบุรุษหรือเทวดาส่งมาโปรดชาวจังหวัดสงขลาที่ได้มีหลายๆ อย่าง ที่แต่ก่อนไม่เคยมี เช่น สะพานติณสูลานนท์

ป่าทำความเจริญให้กับจังหวัดสงขลามากมาย จนยากที่จะหาใครมาเปรียบได้ ถ้าไม่มีสะพานหรือสิ่งที่ป่าสร้างไว้ ทางสงขลาจะติดต่อไปมากับจังหวัดต่างๆ ลำบาก นอกจากสะพานก็มีหอสมุด หรือบ้านศรัทธาช่วยการศึกษาหรือผู้ด้อยโอกาส หอประชุมติณสูลานนท์

เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน

เชิงสะพานติณสูลานนท์ ใช้ในการประชุมระดับนานาชาติ เป็นหอประชุมที่ใหญ่ที่สุดในจังหวัดสงขลา”

ตั้งใจจะตอบแทนบุญคุณแผ่นดินด้วยการ

“ช่วยเหลือสังคม โดยไม่คิดสิ่งตอบแทนจากบุคคลอื่น เช่น เมื่อเห็นรถเสียกลางถนน มีความสามารถในการซ่อมรถ เราก็เสียสละเวลาซ่อมให้เขาขับต่อไปได้ หรือให้เขาไปถึงร้านซ่อม เป็นการช่วยชาติไม่ให้รถติด

ตอนนี้อาจไม่มีเงินทองมากมาย แต่จะมีกายและจิตใจที่จะช่วยเหลือสังคม เช่นเมื่อเห็นขยะอยู่ริมทะเล ก็ควรเก็บใส่ถังขยะให้เรียบร้อย นับเป็นการช่วยเหลือสังคมอีกแบบหนึ่ง”

ระดับผู้ประกอบการอาชีพ

๑. “ไม่ต้องถามว่าชาติให้อะไรแก่เรา

แต่จงถามว่าเราจะให้อะไรแก่ประเทศชาติ”

ผู้ยกเอาวาทนะของ จอห์น เอฟ. เคนเนดี อดีตประธานาธิบดีผู้โด่งดังของสหรัฐอเมริกา มาเป็นคติเพื่อจะตอบแทนบุญคุณต่อแผ่นดินนี้ คือ พันเอก วิชัย แซจอหอ เสนาธิการ กรมทหารราบที่ ๒๓ กองพลทหารราบที่ ๖ กองทัพภาคที่ ๒ สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า รุ่นที่ ๒๔ และสำเร็จปริญญาโทจากสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (นิด้า)

ได้รับความช่วยเหลือและสนับสนุนทุนการศึกษาโดยตรงจาก ฯพณฯ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ตั้งแต่สมัยท่านดำรงตำแหน่งเป็นแม่ทัพภาคที่ ๒ หรือสมัยที่พันเอก วิชัย แซจอหอ กำลังศึกษา

อยู่ในระดับมัธยมศึกษา ซึ่งเป็นการรับทุนการศึกษาโดยตรงจากมือของท่านเองทุกเดือน จากระดับมัธยมศึกษาจนกระทั่งสำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

ความรู้สึกที่ พันเอก วิชัย แซจอหอ มีต่อ ฯพณฯ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ นั้น เปี่ยมล้นด้วยความยกย่องบูชา

“ป้า คือ นักการทหารที่เยี่ยมยุทธ

ป้า คือ สุภาพบุรุษนักการเมืองนำเลื่อมใส

ป้า คือ นักพัฒนาคู่ฟ้าไทย

ป้า คือ รัฐบาลผู้ยิ่งใหญ่ในแผ่นดิน

เชื่อว่าหลายท่านไม่ว่าชาวไทยและชาวต่างชาติ ก็เห็นด้วยและคงไม่ปฏิเสธภาพลักษณ์ที่เปี่ยมไปด้วยความดีมีคุณธรรมของ ฯพณฯ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ดังคำกล่าวยกย่องสรรเสริญข้างบนนี้ อย่างแน่นอน ยิ่งไปกว่านั้นหากถามถึงความรู้สึกที่มีต่อ ฯพณฯ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ผมตอบได้ทันทีเลยว่าผมรักเคารพและเทิดทูนบูชาท่านเสมือน “พ่อ” ผู้ให้กำเนิดผมคนหนึ่ง เพราะความสำเร็จในชีวิตหน้าที่การงานและครอบครัวของผมทุกวันนี้ มีรากฐานมาจากการศึกษาโดยมี ฯพณฯ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ เป็นผู้อุ้มชู ดูแลเรื่องทุนการศึกษาแก่ผมมาตลอด นับตั้งแต่วัยเด็กจนกระทั่งสำเร็จโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า นับได้ว่า ฯพณฯ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ เป็นผู้สร้าง ผู้ชุบ ผู้ให้โอกาสและให้อาาคตแก่ผมจากเด็กชายวิชัย แซจอหอ จนมาเป็นพันเอก วิชัย แซจอหอ ทุกวันนี้ และด้วยสำนึกที่ว่า ฯพณฯ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ เป็นผู้มีพระคุณอย่างใหญ่หลวงยิ่ง จนไม่สามารถตอบแทนให้หมดสิ้นในชาติเดียวภพเดียวได้ ดังนั้นในทุกครั้งเมื่อมีโอกาสที่เหมาะสม ผมจะเข้าไปบรรจงกราบแทบเท้าท่านด้วยความ

เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน

ตั้งใจและเต็มใจโดยไม่ลังเล ด้วยคิดว่าเป็นการกราบบุคคลที่มีพระคุณ บุคคลที่ผมรัก ผมเคารพ และจะขอเทิดทูนบูชาไว้เหนือหัว และจะขอจงรักภักดีต่อ ฯพณฯ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ จนตลอดชีวิต”

ความตั้งใจจะตอบแทนคุณแผ่นดิน พันเอก วิชัย แซ่จอหอ กล่าวอย่างหนักแน่นว่า

“จะตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน โดยการเป็นพลเมืองที่ดีของประเทศชาติ ซึ่งคำว่าให้รู้จักตอบแทนบุญคุณของแผ่นดินไทย ขอยกคำพูดของอดีตประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกาท่านหนึ่งให้ฟังเป็นคติเตือนใจเสมอว่า

ไม่ต้องถามหรือกว่า ประเทศชาติให้อะไรแก่เราบ้าง
จงถามตัวเองว่า ได้ทำอะไรให้กับประเทศชาติบ้าง

ดังนั้น ปัจจุบันผมเป็นทหาร ผมจะเป็นทหารที่ดี ทำหน้าที่ปกป้องประเทศชาติ ตามภารกิจหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้สมบูรณ์แบบที่สุด จะเป็นทหารของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ อย่างแท้จริง จะเทิดทูนราชบัลลังก์ไว้เหนือสิ่งอื่นใด จะปฏิบัติหน้าที่ตามรอยเบื้องพระยุคลบาทที่ได้ทรงชี้แนะไว้ เช่นงานโครงการพระราชดำริของทุกพระองค์ให้สมกับที่ ฯพณฯ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ได้เคยสั่งสอนและยกตัวอย่างให้เห็นจริงว่า หากเราคิดไม่ออกว่าจะตอบแทน หรือทำคุณประโยชน์ให้แผ่นดินได้อย่างไร ก็ให้ดูที่องค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ เป็นตัวอย่าง ท่านได้ทำคุณประโยชน์ต่อประเทศชาติ โดยมีทรงข้อม้อมหรือเห็นแก่เห็นดเหนื้อย ท่านได้ทุ่มเทพระวรกายและกำลังพระสติปัญญา เพื่อให้ประชาชนของพระองค์

เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน

พันโททุกซ์ พันโศก พันจ่าจากโรคภัยทั้งปวง เพื่อให้เกิดความกินดีอยู่ดี มีคุณภาพชีวิตที่ดียิ่งขึ้นไป”

พันเอก อุดล
วชิรเพชรปราณี

๒. ทำงานตามหน้าที่

พันเอก อุดล วชิรเพชรปราณี อายุ ๔๔ ปี ประจำอยู่กรมข่าวทหารบก ได้รับการช่วยเหลือทุนการศึกษาตลอดระยะเวลาที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ตั้งแต่ปี ๒๕๑๙ - ๒๕๒๓ จึงมีความรู้สึกต่อ ฯพณฯ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ว่า

“ท่านเป็นบุคคลที่มีความเมตตา กรุณา มีความซื่อสัตย์สุจริต เป็นตัวอย่างที่ดีให้กับสังคม เป็นผู้ที่มีความมุ่งมั่น จริงจัง จริงใจ และเสียสละในการปฏิบัติหน้าที่เป็นแบบอย่างที่ดีให้กับผู้ใต้บังคับบัญชา เป็นผู้ที่มีความเคารพ เทิดทูนต่อสถาบันพระมหากษัตริย์อย่างยิ่งยวด และเป็นบุคคลที่อุทิศตนในการทำงาน เพื่อประโยชน์ต่อประเทศชาติ อย่างแท้จริง สมควรที่อนุชนรุ่นหลังจะเอาเป็นเยี่ยงอย่าง”

จะตอบแทนบุญคุณแผ่นดินด้วยการ

“ปฏิบัติงานตามหน้าที่ความรับผิดชอบอย่างเต็มความสามารถ ด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต และเสียสละ”

นพ. จันทร์โท ศรีนา

๓. ช่วยเหลือชนบท

เป็นความตั้งใจของนายแพทย์ จันทร์โท ศรีนา นายแพทย์อายุรกรรม โรงพยาบาล ชุมแพ อำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ได้รับทุน

เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน

การศึกษาต่อเนื่องจนจบแพทยศาสตร์บัณฑิต เมื่อถามถึงความรู้สึกต่อ
ฯพณฯ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ คุณหมोजันทรโท ศรีนา ตอบว่า

“เป็นเสมือนผู้ชุบชีวิตใหม่ให้เด็กจนๆ ในชนบท ได้มี
โอกาสเรียนต่อจนจบปริญญาได้ และถ้าไม่มี ฯพณฯ พลเอก เปรม
ติณสูลานนท์ คงเรียนได้สูงสุดแค่มัธยมต้น แล้วออกมาทำนา ทำไร่
หรือเป็นลูกจ้างเท่านั้นเอง

และนอกจากนี้ต้องขอขอบพระคุณ คุณครูดำเกิง วงศ์-
กาฬสินธุ์ แห่งโรงเรียนร่มเกล้า จังหวัดสกลนคร ที่ช่วยขอทุนของ ฯพณฯ
พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ให้ ขอกราบขอบพระคุณ พันเอก แฉล้ม
จันทร์วัตติ แห่งกองทัพภาคที่ ๒ จังหวัดสกลนคร ขณะนี้เปลี่ยนชื่อเป็น
ค่ายกฤษณ์ สีวะรา ที่ช่วยสนับสนุนทุนทรัพย์ รวมทั้งเป็นผู้ปกครอง
ตลอดตั้งแต่ชั้นมัธยมปลายจนจบปริญญาตรี ถ้าไม่มีพลเอก เปรม
ติณสูลานนท์ ไม่มีโรงเรียนร่มเกล้า ผมคงไม่มีวันนี้”

ความตั้งใจจะตอบแทนบุญคุณแผ่นดินนั้น คุณหมोजันทรโท ศรีนา กล่าวว่

“จะช่วยเป็นกำลังของชาติในงานด้านสาธารณสุขไปจนกว่า
ชีวิตจะหาไม่ จะใช้ความสามารถที่มีอยู่ช่วยเหลือพี่น้องในชนบทที่อยู่ห่าง
ไกลจากตัวจังหวัดได้รับการตรวจ รักษา ป้องกันโรคอย่างมีประสิทธิภาพ
ผมไม่หวังว่าจะเข้าไปอยู่ในตัวจังหวัดหรือกรุงเทพฯ เพื่อหารายได้
เข้าตนเอง หากความสุขส่วนตัว เพราะขณะนี้ระบบสาธารณสุขในชนบท
ล้าหลังเอามากๆ ชาวบ้านยังต้องพึ่งหมอเถื่อน ฝึกลงเฝ้าตาและยาชุด
จะพยายามแก้ไขป้องกันเท่าที่กำลังอันน้อยนิดจะพึงทำได้

ผมเคยสมัครไปช่วยเป็นแพทย์ตามชายแดนชั่วคราวในปี
๒๕๒๙ - ๒๕๓๐ ขณะนั้นไทยมีข้อพิพาทกับประเทศลาว ยิงกันตลอด
ผมไปช่วยราชการที่อำเภอณาแห้ว จังหวัดเลย

จะขอใช้ชีวิตในชนบทต่อไป เพื่อช่วยเหลือสังคมในด้านการสาธารณสุขและพัฒนาทางด้านสาธารณสุขให้ใกล้เคียงกับเมืองใหญ่ได้”

๔. อุทิศตนให้กับประเทศชาติ

นาวาอากาศตรี วงษ์ (ชัยเทพ) ชารีพร รองหัวหน้าแผนกช่างอากาศ กองเทคนิค กองบิน ๑ ภูมิลำเนาเดิมเป็นคนบ้านเหล่าเหนือ ตำบลเหล่าโพนค้อ อำเภอโคกศรีสุพรรณ จังหวัดสกลนคร จบการศึกษาจากโรงเรียนเตรียมทหาร โรงเรียนนายเรืออากาศ (ปริญญาตรี สาขาวิศวกรรมเครื่องกล) และโรงเรียนนายทหารชั้นผู้บังคับฝูง

น.อ.ต. วงษ์ (ชัยเทพ)
ชารีพร

ความเป็นมาของการได้รับทุน คือ หลังจากจบการศึกษาภาคบังคับแล้ว ได้สอบเข้าเรียนต่อชั้น ม. ๑ - ม. ๖ ที่โรงเรียนร่มเกล้า ซึ่งเป็นโรงเรียนที่ตั้งขึ้นตามพระราชดำริ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และพลเอก เปรม

ติณสูลานนท์ เป็นผู้รับสนองพระราชปณิธานการก่อตั้งโรงเรียนขึ้น ในระหว่างที่เรียนที่โรงเรียนร่มเกล้า (ปี ๒๕๒๒ - ๒๕๒๗) มูลนิธิยังไม่ได้ก่อตั้ง แต่ด้วยฐานะทางบ้านยากจน มีพี่น้องหลายคนและบางคนก็กำลังศึกษาอยู่ จึงทำให้ได้รับการสนับสนุนทุนการศึกษาจากทางโรงเรียนเป็นประจำทุกปี จนกระทั่งจบ ม. ๖ หลังจากนั้นได้สอบเข้าเรียนที่มหาวิทยาลัยขอนแก่นและศึกษาอยู่ที่นั่นเป็นเวลา ๑ ปี และเป็นปีที่มูลนิธิฯ ก่อตั้งขึ้นด้วย จึงได้รับการสนับสนุนการศึกษาจากมูลนิธิฯ เป็นครั้งแรก แต่ด้วยความชอบชีวิตทหารมาก จึงได้ลาออกจากมหา-

เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน

วิทยาลัยมาสอบเข้าเรียนต่อที่โรงเรียนเตรียมทหาร ในส่วนของกองทัพ อากาศ โดยเรียนที่โรงเรียนเตรียมทหาร ร่วมกับเหล่าทัพอื่นเป็นเวลา ๑ ปี และไปเรียนต่อที่โรงเรียนนายเรืออากาศอีก ๔ ปี จนกระทั่งจบ การศึกษา ในระหว่างที่เรียนที่นี่ได้รับทุนการศึกษาจากมูลนิธิฯ ทุกปี

ในด้านความก้าวหน้าของชีวิตการงาน เมื่อจบการศึกษา จากโรงเรียนนายเรืออากาศ ได้เป็นผู้บังคับหมวดประกอบปรับ แผนก ซ่อมเครื่องยนต์ กองซ่อมเครื่องยนต์ กรมช่างอากาศ เป็นผู้บังคับหมวด ช่างประจำเครื่องบิน ฝ่ายการช่าง ฝูงบิน ๑๐๓ กองบิน ๑ รองหัวหน้า ฝ่ายการช่าง ฝูงบิน ๑๐๓ กองบิน ๑ หัวหน้าฝ่ายซ่อมอากาศยาน แผนก ช่างอากาศ กองเทคนิค กองบิน ๑ และเป็นรองหัวหน้าแผนกช่างอากาศ กองเทคนิค กองบิน ๑

ได้รับการฝึกอบรมจากต่างประเทศในด้านการซ่อมบำรุง เครื่องยนต์เฮลิคอปเตอร์ รัฐคอนเนคติกัต สหรัฐอเมริกา การซ่อมบำรุง เครื่องบินขับไล่ เอฟ ๑๖ รัฐเท็กซัส สหรัฐอเมริกา การซ่อมบำรุงถัง เชื้อเพลิงเครื่องบิน เอฟ ๑๖ ประเทศอิสราเอล และได้ฝึกร่วมไทย - เฮอร์ลิ่ง ประเทศอินโดนีเซีย

ความรู้สึกที่มีต่อ ฯพณฯ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ นายทหารอากาศหนุ่ม กล่าวว่า

“ในสมัยที่ผมยังเรียนอยู่ชั้น ม. ๖ ที่โรงเรียนร่วมเกล้าฉันนั้น กระผมได้พบท่านเป็นครั้งแรก เมื่อท่านไปเยี่ยมโรงเรียนร่วมเกล้า โดย ทางอาจารย์ได้มอบหมายให้ผมและเพื่อนนักเรียนร่วมชั้นคนหนึ่ง เป็น ตัวแทนของนักเรียนกราบมอบช่อดอกไม้ให้ท่าน และหลังจากนั้นก็ไม่ได้ พบท่านอีกเลย

จนถึงช่วงเวลาที่ผมเรียนอยู่โรงเรียนเตรียมทหาร อาจารย์ที่ปรึกษาสมัยที่ผมเรียนโรงเรียนร่มเกล้า ได้เข้าไปกราบท่านในโอกาสที่ท่านกลับไปเยี่ยมโรงเรียนอีกครั้งหนึ่ง แล้วอาจารย์ได้เรียนให้ท่านทราบว่า มีนักเรียนทุนมูลนิธิฯ ของท่านสอบและขณะนี้กำลังเรียนอยู่ที่โรงเรียนเตรียมทหาร พร้อมกับนั้นอาจารย์ก็ได้เอาภาพสมัยที่ผมกราบมอบช่อดอกไม้ให้ท่านดู เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นโดยที่ผมไม่ทราบเลย อาจารย์มาแล้วให้ผมฟังทีหลัง ในขณะที่เรียนอยู่ ณ นั้น ผู้บังคับกองพันได้มาแจ้งให้ทราบและเตรียมตัวเข้าพบท่านที่บ้านสี่เสาเทเวศร์ ซึ่งผมก็ได้มีโอกาสเข้าไปกราบท่านอีกครั้ง พร้อมกับหลานท่านอีกคนคือนักเรียนเตรียมทหาร เกียว ดิณสุลานนท์ (ขณะนั้นยศ พันตรี) โดยปกติแล้วการได้เป็นนักเรียนทุนของท่านนั้น ผมก็มีความภาคภูมิใจอยู่แล้ว และยิ่งท่านให้โอกาสเข้าไปกราบท่านนี้ก็นับว่าเป็นเกียรติแก่ตัวเอง และมีความภาคภูมิใจเป็นอย่างยิ่ง หลังจากเข้าไปกราบท่านในครั้งนั้นแล้ว ท่านก็ยังสั่งให้เข้าพบท่านได้หากเกิดความขัดสน ซึ่งช่วงนี้ผมก็ได้เข้าไปกราบรบกวนท่านบ่อยอยู่เหมือนกัน ซึ่งท่านก็ถือโอกาสสอบถามความก้าวหน้าในการเรียน ความเป็นอยู่ต่างๆ ด้วย

เหมือนท่านเป็นพ่อผมคนหนึ่งที่ท่านเอาใจใส่ดูแล แม้ท่านจะให้ทุนการศึกษาแล้ว แต่ก็ยังติดตามความก้าวหน้าอยู่เสมอ และในบางครั้งที่ท่านกลับไปเยี่ยมโรงเรียนร่มเกล้า และผมก็มีโอกาสไปเข้าแถวต้อนรับท่านนั้น ท่านก็ยังจำได้ดีและเดินมาถามความเป็นไปอยู่เสมอ ซึ่งสร้างความประทับใจและภาคภูมิใจอยู่ตลอดเวลา ผมเชื่อว่านักเรียนทุนมูลนิธิฯ ของท่านอีกหลายๆ คน ก็มีความรู้สึกเช่นเดียวกันนี้ ผมมีความสำนึกในพระคุณของท่านที่มอบโอกาสนี้ให้ ซึ่งถ้าไม่มีท่าน ชีวิตของผมคงไม่สามารถจะเดินมาสู่จุดนี้ได้”

เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน

ส่วนการตอบแทนบุญคุณแผ่นดินนั้น เขาตั้งใจว่า
“จะปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต อุทิศตัวให้กับ
ประเทศชาติตลอดไป”

๕. ยึด พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ เป็นแบบอย่าง

นางสาวพิศมัย สุวรรณสม พยาบาล
วิชาชีพ โรงพยาบาลนาตุณ อำเภอนาตุณ จังหวัด
มหาสารคาม ได้รับทุนขณะเรียนพยาบาลชั้น
ปีที่ ๒ วิทยาลัยพยาบาลศรีมหาสารคาม อำเภอ
เมือง จังหวัดมหาสารคาม

ความรู้สึกเมื่อได้รับทุนนั้น เธอเล่าว่า

“รู้สึกเป็นเกียรติแก่ตนเองและ
ครอบครัว และภาคภูมิใจมากที่ได้รับทุนนี้ และยังระลึกถึงบุญคุณท่าน
จนถึงทุกวันนี้ ผลจากการได้รับทุน ได้นำเงินส่วนหนึ่งซื้อหนังสือ ส่วนหนึ่ง
ฝากไว้กับธนาคารไว้ใช้เมื่อคราวจำเป็น และอีกส่วนหนึ่งเก็บไว้ใช้จ่าย
ประจำเดือนจะได้ไม่ต้องรบกวนพ่อแม่”

เธอมีความรู้สึกต่อ ฯพณฯ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ว่า

“ในปัจจุบันหรือในอดีตคงไม่มีใครไม่รู้จัก ฯพณฯ พลเอก
เปรม ติณสูลานนท์ ประธานองคมนตรีและรัฐบุรุษของประเทศไทย
ท่านเป็นวีรบุรุษในหัวใจ เป็นคนดีที่สังคมยกย่อง และทำคุณประโยชน์
แก่ประเทศชาติมากมาย

ท่านเป็นปูชนียบุคคลที่สำคัญของชาติและจากที่ท่านได้ตั้ง
มูลนิธิรัฐบุรุษ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ขึ้นนั้น จึงทำให้เด็กไทย

น.ส. พิศมัย
สุวรรณสม

เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน

หลายต่อหลายคนได้รับโอกาสจากท่าน ท่านได้สร้างชีวิต สร้างอนาคต และที่สำคัญท่านได้สร้างชาติไทยอีกด้วย

ได้ระลึกถึงพระองค์คุณ ฯพณฯ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ อยู่เสมอ เพราะท่านได้มอบของขวัญอันล้ำค่าไว้ให้ผู้ด้อยโอกาสในสังคม คนไทยทุกคนขอขอบพระคุณที่ประเทศไทยมีรัฐบุรุษที่ชื่อ ฯพณฯ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์”

สำหรับความตั้งใจที่จะตอบแทนบุญคุณแผ่นดินนั้น พยาบาลสาวแห่งโรงพยาบาลนาตุณ กล่าวว่

“ปัจจุบันได้จบการศึกษาและทำงานรับราชการมา ๕ ปีแล้ว ได้ยึดถือ ฯพณฯ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ เป็นแบบอย่างในการทำ ความดี จะตั้งใจทำความดีไปจนกว่าชีวิตจะหาไม่ ซึ่งการเป็นพยาบาล ที่ดินนั้นทำได้ไม่ยาก ในขณะนี้ก็ได้ทำหน้าที่ของพลเมืองดีอยู่แล้ว”

๖. เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน

น.ส. ไสริณ
วัฒนเมธาวิ

นางสาวไสริณ วัฒนเมธาวิ นักวิชาการการศึกษา ๓ มหาวิทยาลัยทักษิณ และ กำลังศึกษาระดับปริญญาโท คณะศึกษาศาสตร์ สาขาวัฒนการศึกษา มหาวิทยาลัยทักษิณ โดยทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การสร้างแบบทดสอบ วัดเชาว์อารมณ์”

เธอเล่าว่า ได้รับทุนเมื่อปี ๒๕๓๖ ตอนเรียนอยู่ปีที่ ๑ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้เงินประมาณ ๓,๐๐๐ บาท โดยได้รับเงินเป็นก้อนจากมือป่า ทำให้ตื่นเต้นมาก

เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน

การรับทุนคัดจากผู้ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจที่ลำบาก ตอนที่อยู่ปี ๑ คุณพ่อกำลังไม่สบายป่วยเป็นโรคเบาหวาน เกิดอาการแทรกซ้อน ต้องตัดขา เงิน ๓,๐๐๐ บาท ช่วยครอบครัวและตัวเองได้มาก เพราะอยู่ระหว่างต้องใช้เงิน ได้เอาเงินไปซื้อยาช่วยพ่อด้วย นอกจากนี้ได้นำมาซื้ออุปกรณ์การเรียน

ความรู้สึกที่เธอมีต่อ ฯพณฯ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์

“ปามีบุญคุณกับเรามาก ท่านไม่ได้คำนึงถึงเรื่องอื่นหรือไม่ได้แบ่งชนชั้นวรรณะ ท่านได้ให้ความเมตตา คอยช่วยเหลือเด็กๆ ทุกคน ก็รู้สึกซาบซึ้ง เป็นหนี้บุญคุณที่ท่านเคยช่วยเรา ถ้ามีโอกาสก็จะตอบแทนบุญคุณท่าน ก็อาจจะช่วยสังคมในส่วนที่เป็นชาวสงขลา และช่วยคนในจังหวัดสงขลา ก็เหมือนกับเป็นพ่อประจำบ้าน ก็จะคอยดูแลลูกๆ คนไหนเป็นอย่างไรบ้าง คนนี้เป็นอย่างไรบ้าง ก็จะดูแลว่าคนไหนที่มีปัญหาในส่วนไหน ท่านก็ช่วย อย่างเช่นเด็กที่มีปัญหาทางเศรษฐกิจ ท่านก็จะช่วยในส่วนของการให้ทุน และเด็กที่ได้รับทุนตรงนี้ก็จะเป็นจัดการว่าตัวเองจะต้องใช้เงินในส่วนไหน ก็ถือว่าเด็กทุกคนโชคดีที่ได้พ่อบ้านเช่นนี้ ซึ่งท่านเมตตาดีมาก”

เธอตั้งใจที่จะเดินตามรอย ฯพณฯ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ เพื่อเป็นการตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน เธอกล่าวว่า

“จบปริญญาโทแล้ว จะช่วยชาติได้มาก ขณะนี้ตนเองทำงานเป็นนักวิชาการ ซึ่งจะอยู่ในกลุ่มงานปฏิบัติการศึกษาก็จะดูแลน้องๆ ในส่วนของการลงทะเบียนเรียนในด้านการเรียน ถ้าใครมีปัญหา ก็จะมาให้คำแนะนำต่อไป จบปริญญาโทก็อาจจะมีพลังมากขึ้นในการที่จะช่วยนิสิตได้เต็มที่

เจตนารมณ์ของป่า ‘เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน’ เป็นจริงอย่างที่ท่านพูด เกิดมาต้องตอบแทนคุณ ก็อย่างเช่นหลักที่เขา สอนมา เราเกิดมาเราต้องตอบแทนคุณพ่อแม่ เพราะฉะนั้นในส่วน ของแผ่นดิน โดยที่ถ้าเรายังไม่มีกำลังอะไรที่จะทำ ก็ให้เราสำนึกไว้ในจิตใจ ว่า ตัวเราเกิดมา เราเป็นหนี้เขา คือแผ่นดินให้เราเยอะ เราต้องตอบแทน ตรงนี้ ถ้าเรายังทำไม่ได้ก็ให้ระลึกไว้ และเมื่อไหร่ที่เรามีโอกาสที่ได้ช่วย เราก็ควรจะช่วย

ความซื่อสัตย์ไม่มีการทุจริตคอร์รัปชัน ชีวิตที่สมณะเป็น แบบอย่างที่ดี คนที่ปกครองบ้านเมืองทุกคน ถ้าเขามีใจที่สะอาด บ้าน เมืองก็จะสงบสุขมากกว่านี้ และทุกคนมองตรงจุดเดียวกันคือความ ซื่อสัตย์ รับผิดชอบต่อหน้าที่ ไม่คอร์รัปชัน ประเทศชาติก็มีความสงบ สุขได้

จะดำเนินรอยตามป่าที่เทิดทูนพระมหากษัตริย์ และอยาก ให้เยาวชนรุ่นใหม่ดำเนินตามแนวพระราชดำริ อย่างน้อยเป็นนักเรียน ก็ต้องช่วยเหลือโรงเรียน ซึ่งโรงเรียนจะเป็นกลุ่มเล็กๆ ของสังคม ถ้านักเรียนประพฤติตนเป็นนักเรียนที่ดี ช่วยเหลือดูแลโรงเรียน ก็เป็น อีกกลุ่มโรงเรียนที่ใหญ่ขึ้น อาจทำให้บ้านเมืองเจริญได้ตามที่ในหลวง ทรงมีพระราชดำรัสไว้”

ภารกิจแห่งการช่วยกันสร้างสรรค์

นับเวลาจนถึงปี พ.ศ. ๒๕๔๔ มุลนิธิรัฐบุรุษ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ มีอายุย่างเข้าปีที่ ๘ แล้ว เป็นแปดขวบปีที่มุ่งมั่นส่งเสริมคุณธรรมแห่งความ “ซื่อสัตย์ สุจริต เสียสละ และจงรักภักดี” พร้อมกับการรณรงค์สำนึก “เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน” ให้เป็นอุดมการณ์ที่คนในชาติทุกชนเผ่าและทุกสาขาอาชีพ ควรยึดมั่นเอาไว้ เป็นภารกิจแห่งชีวิตของตน ให้ยึดมั่นว่าในชีวิตหนึ่งที่เกิดมา จักต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดินให้ได้

การรณรงค์เพื่อสร้างสำนึกนี้ให้กับคนในชาติ ขณะนี้เป็นเหมือนเพียงการเริ่มต้น โดยมูลนิธิรัฐบุรุษ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ เป็นหัวขบวนเท่านั้น ยังต้องได้รับความพร้อมจิตร่วมใจของคนหมู่มากในชาติ หลากเพศหลายวัย ต่างทั้งฐานะและศาสนา อีกมากมาย เพื่อมาช่วยกันผลักดันอุดมการณ์ “เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน” ลงไปในหัวใจของคนไทยทุกดวงให้จงได้

และเพื่อภารกิจแห่งการช่วยกันสร้างสรรค์นี้ ไม่มีบทสรุปอันใด จะเหมาะสมเท่ากับ การนำปาฐกถาพิเศษเรื่อง “สถานการณ์ปัจจุบัน : คู่มือคนไทย” โดย พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ประธานองคมนตรี และรัฐบุรุษ อันเป็นปาฐกถาพิเศษ ชิน โสภณพนิช อนุสรณ์ ครั้งที่ ๓ ซึ่งแสดงไว้เมื่อวันพุธที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๔๔ ณ ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) มาถ่ายทอดลงในหนังสือเล่มนี้ อีกครั้งหนึ่ง ดังนี้

ปาฐกถาพิเศษ

“สถานการณ์ปัจจุบัน : คู่มือคนไทย”

โดย พลเอก เปรม ติณสูลานนท์

ปาฐกถาพิเศษ ชิน ไสภณพนิช อนุสรณ์ ครั้งที่ ๓

วันพุธที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๔๔

ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)

ผู้มีเกียรติทั้งหลาย

ขอขอบคุณธนาคารกรุงเทพ ที่กรุณาเชิญผมมาพูดในวันนี้ ผมรับคำเชิญด้วยความยินดีด้วยเห็นว่า การปาฐกถาที่ธนาคารกรุงเทพ จัดให้มีเป็นประจำ เริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๒ เป็นต้นมา เพื่อระลึกถึง คุณงามความดีของคุณชิน ใสภณพนิช ผู้บุกเบิกธนาคารกรุงเทพ เป็น สิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อคนไทย สังคมไทย และชาติบ้านเมืองของเรามาก เมื่อปี ๒๕๔๒ ซึ่งเป็นการปาฐกถาครั้งแรก ธนาคารได้รับเกียรติจาก ศาสตราจารย์พอล คริกแมน นักเศรษฐศาสตร์ชาวอเมริกันผู้มีชื่อเสียง ระดับโลกมาพูดเรื่อง “อนาคตของเอเชียกับเศรษฐกิจโลก” มาเมื่อ ต้นปีนี้ อันเป็นปาฐกถาครั้งที่สอง ธนาคารได้รับเกียรติจาก ฯพณฯ เชียง ฮว่าย ฉิง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังของสาธารณรัฐ ประชาชนจีน มาบรรยายเรื่อง “บทบาทของจีนต่อการสร้างเสริมความ รุ่งเรืองของเอเชียและประเทศไทย ในศตวรรษที่ ๒๑” การบรรยาย ทั้ง ๒ ครั้งที่ผ่านมา ได้รับการตอบรับและความสนใจจากทุกฝ่ายและ ทุกสาขาอาชีพค่อนข้างมาก

ปาฐกถาทั้ง ๒ ครั้ง ผู้บรรยายพูดภาษาอังกฤษและภาษาจีน ตามลำดับ วันนี้ท่านทั้งหลายจะได้ฟังภาษาไทย ดูอาจจะไม่ขลังและ หรุหราบเท่ากับภาษาต่างประเทศ อย่างไรก็ตาม ผมได้พยายามเลือก หัวข้อคำบรรยายที่คิดว่า จะทันสมัยกับสถานการณ์ปัจจุบันและน่าจะเป็น ประโยชน์ต่อคนไทยมากที่สุด

เรื่องที่ผมจะพูดในวันนี้ เป็นเรื่องใกล้ตัวและเกี่ยวข้องกับพวกเรา คนไทยทุกคนโดยตรง เป็นเรื่องของสถานการณ์ปัจจุบันที่ผิดปกติ ที่วิกฤติ สถานการณ์ปัจจุบัน นำมาซึ่งความทุกข์ ทุกข์ทั้งกาย ทุกข์

ตั้งใจ แม่กระจายไปทั่วแผ่นดิน เป็นทุกข์ทั่วแผ่นดิน เป็นทุกข์ของแผ่นดิน ผู้ที่ไม่ได้รับผลกระทบโดยตรงก็พลอยเป็นทุกข์ไปด้วย (รวมทั้งผู้พูด)

ที่จริง ในบ้านเมืองอันเป็นที่รักและหวงแหนของเรา ยังมีทุกข์อีกทุกข์หนึ่ง คือทุกข์ของคนจน เป็นทุกข์เรื้อรัง มีมาหลายสิบปีแล้ว ขณะนี้ก็ยังมิอยู่ และจะมีต่อไปอีกกี่ปีหรืออีกกี่สิบปี ก็ยากที่จะคาดเดาได้ ประชากรในภาคเกษตรของเรามีมากกว่า ๖๐% ของคนในประเทศ แต่มีรายได้เพียงร้อยละ ๑๐ ของรายได้ประชาชาติ ชาวไร่ชาวนาของเราจึงยากจน เพราะมีคนมากแต่มีรายได้น้อย ความยากจนเป็นปัญหาใหญ่ เป็นปัญหายาก และเป็นปัญหาสำคัญยิ่ง ผมเคยพูดเสมอว่า ถ้าเราแก้ปัญหาคความยากจนได้ เราจะแก้ปัญหาอื่นได้ทั้งหมด ยังยืนยันปรัชญานี้อยู่

ประเทศไทยเรามีพื้นฐานเป็นประเทศกสิกรรม จะทิ้งเกษตรกรที่เป็นคนส่วนใหญ่ของประเทศมิได้ ถ้าบ้านเมืองเรามีการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมและการค้ากันเร็วและมากเกินไป ภาคเกษตรจะตามไม่ทัน การพัฒนาโดยรวมก็จะไม่เป็นผลดี ปัญหาที่มีอยู่ก็กลับจะทวีความรุนแรงเพิ่มขึ้น และก็จะกลายเป็นเครื่องถ่วงความเจริญของประเทศเรา สืบไปไม่มีที่สิ้นสุด ดังนั้น ความสมดุลในการพัฒนาประเทศจึงเป็นสิ่งสำคัญ ทั้งรัฐบาลและประชาชนจำเป็นจะต้องให้ความสำคัญเป็นอันดับแรก

ส่วนทุกข์ที่เกิดจากสถานการณ์ปัจจุบัน จะเป็นทุกข์ของคนที่มีอันจะกินเสียส่วนมาก ทั้งยังฉกฉาบทำให้ทุกข์ของผู้ยากจนเดิมมีมากขึ้นไปอีก จึงกล่าวได้ว่า ทั้งทุกข์เก่าและทุกข์ใหม่รวมกัน ทำให้คนทั้งประเทศได้รับผลกระทบไม่โดยทางตรง ก็ทางอ้อมโดยทั่วหน้ากัน

เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน

วิกฤติที่ทำให้เกิดทุกข์มีหลากหลายต่างประเภทด้วยกัน แต่ที่เป็นสาเหตุใหญ่แห่งทุกข์ของคนไทยคือ ทุกข์อันสืบเนื่องมาจากวิกฤติเศรษฐกิจ ทั้งนี้ก็เพราะตั้งแต่ปี ๒๕๔๐ เป็นต้นมา ภาคเศรษฐกิจสมัยใหม่ของเราได้รับความกระทบกระเทือนอย่างใหญ่หลวง วงการต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นธุรกิจ อุตสาหกรรม การเงิน การธนาคาร บั่นป่วนล้มละลาย คนว่างงานมากขึ้น เมื่อภาคเศรษฐกิจอันเป็นตัวทำรายได้ของประเทศตกอยู่ในภาวะ “ล้มทั้งยืน” (ไม่ใช่ล้มบนฟูก) ความเสียหายที่เกิดขึ้นจึงกลายมาเป็นทุกข์ของชาติโดยตรง ทุกคนทราบเรื่องนี้ดี หลายท่านได้ประสบมาด้วยตนเอง

สาเหตุของวิกฤติเศรษฐกิจของไทย มีอะไรบ้าง เกิดขึ้นได้อย่างไร จะพูดกันก็เป็นเรื่องซ้ำซากและกล่าวโทษกัน แต่พอสรุปสั้นๆ ได้ว่า สาเหตุเกิดมาจากการขาดความสมดุลในโครงสร้างทางเศรษฐกิจของประเทศไทย บางอย่างก็มีมากเกินไป เช่น การขยายกิจการมากเกินไป การกู้เงินมากเกินไป และการใช้เงินทองกันอย่างฟุ้งเฟ้อมากเกินไป แต่บางอย่างเราก็มีน้อยเกินไป เช่น การปรับตัวเองจนทำให้ตามการเปลี่ยนแปลงของโลกไม่ทัน ทั้งทางด้านกฎหมาย การปรับโครงสร้างทางเศรษฐกิจ การขาดแคลนเทคโนโลยีทันสมัยที่จำเป็นต่อการแข่งขันกับนานาชาติ ตลอดจนการขาดการเตรียมตัวที่พร้อมสรรพ ในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงของโลก เป็นต้น

ที่จริงพวกเรารู้ดีว่า ไม่ใช่แต่ในประเทศของเราเท่านั้นที่เกิดวิกฤติ ทุกประเทศในโลกต่างก็มีวิกฤติทั่วหน้ากัน ประเทศที่แข็งแกร่งเป็นมหาอำนาจทางเศรษฐกิจอันดับหนึ่ง คือสหรัฐอเมริกา ก็เป็นทุกข์ แต่ทุกข์น้อยกว่าชาติอื่นๆ สหราชอาณาจักร ฝรั่งเศส เยอรมนี ญี่ปุ่น สิงคโปร์ แม้จะเป็นประเทศที่แข็งแกร่งมากก็หนีไม่พ้น ขอยกตัวอย่างง่ายๆ

ให้เห็นกันได้ชัดขึ้นอีกสักเล็กน้อย คือในช่วงปีนี้ ราคาหุ้นทั่วโลกลดลงไปแล้วถึง ๒๔% ทำให้ผู้ลงทุนเสียหายไปกว่า ๑๐ ล้านล้านเหรียญสหรัฐ (คิดเป็นเงินไทยประมาณ ๔๕๐ ล้านล้านบาท) ในยุโรปและเอเชีย การตกต่ำของราคาหุ้นจะรุนแรงมากกว่าของสหรัฐฯ มาก นอกจากนั้น ยังได้เกิดภาวะการเฟ้อของสินค้าด้านเทคโนโลยีกันทั่วโลก ทำให้เกิดการขาดทุนและชะงักงันในเรื่องการลงทุนในกิจกรรมประเภทนี้ อย่างรุนแรง ประเทศที่พึ่งพาอาศัยการส่งออกของสินค้าไฮเทคและคอมพิวเตอร์ทั้งหลาย เช่น สิงคโปร์ ไต้หวัน ญี่ปุ่น ฮังการี เกาหลี และไทยด้วย ต่างก็ได้รับผลกระทบมากเป็นพิเศษ นอกจากนั้น การค้าของโลกซึ่งเคยโตขึ้นถึง ๑๓% ในปีที่แล้ว กลับหดตัวลดลงเหลือเพียง ๓% เท่านั้น ในปีนี้

ดังนั้น ในขณะที่เรากำลังและเป็นทุกข์กับพิษเศรษฐกิจ เราจะต้องเข้าใจด้วยว่า ประชาชนในประเทศอื่นๆ ทั่วโลก ก็กำลังประสบกับทุกข์และภัยพิบัติเช่นเดียวกัน จะมากหรือน้อยเท่านั้นเอง ฉะนั้น โปรดอย่าน้อยใจในโชคชะตาให้มากจนเกินพอดีไป อย่างไม่เสีย คนอื่นๆ ส่วนใหญ่ก็อยู่ในฐานะเดียวกับเรา

ยิ่งถ้าดูการคาดการณ์ของ IMF ล่าสุดด้วยแล้ว ก็ยิ่งเห็นได้ชัดว่าสถานการณ์เศรษฐกิจทั่วโลกในปีนี้จะทรุดตัวลงไปมาก และก็ยังไม่สามารถฟื้นตัวได้ดีนักในปีหน้า ช้ำยังมีนักเศรษฐศาสตร์ชื่อดังของโลก ทำนายต่อไปอีกว่า ระบบเศรษฐกิจของญี่ปุ่นอาจจะต้องตกอยู่ในภาวะลำบากมากยิ่งขึ้น และอาจจะดึงเอาเศรษฐกิจของประเทศต่างๆ ในเอเชียตามลงไปด้วยก็ได้

ที่เอาเรื่องนี้มาพูด มิใช่ตั้งใจจะทำให้พวกเราเสียขวัญ และเสียกำลังใจแต่อย่างใด หากแต่เพื่อชี้ให้เห็นว่า พวกเราไม่ควรจะกลัว

เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน

ความจริง ไม่ว่าจะความจริงนั้นจะดีหรือเลวอย่างไร เราจะต้องมีความกล้าที่จะพูดความจริงซึ่งกันและกัน เพื่อที่จะหันหน้าเข้าหากัน เพื่อร่วมมือร่วมใจกันช่วยกันแก้ไขปัญหที่กำลังรุมล้อมรอบข้างพวกเราให้บรรเทาเบาบางลงให้ได้อย่างจริงจัง ความตกอกตกใจจากการคาดไม่ถึงของการผันผวนของสถานการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ก็จะไม่เกิดขึ้น

พระพุทธเจ้าทรงสอน อริยสัจ ๔ ให้รู้จักทุกข์ บ่เกิดแห่งทุกข์ การดับทุกข์ และหนทางในการดับทุกข์ อริยสัจ ๔ เป็นคำสอนที่ทันสมัยอยู่เสมอ ชอบที่พวกเราจะนำไปใช้ในภาวะวิกฤติเช่นนี้เป็นอย่างยิ่ง

ในสถานการณ์ปัจจุบัน พวกเรากำลังมีทุกข์ คือ ทุกข์ของวิกฤติเศรษฐกิจ ทำให้ทุกข์ทั้งกาย ทุกข์ทั้งใจ ท้อแท้ หดหู่ น้อยอกน้อยใจ หลายคนตกอยู่ในภาวะ “วิตกกังวล” และบางคนถึงกับ “วิกฤติจริต” ก็มี สำหรับบ่เกิดแห่งทุกข์นั้น มีหลายอย่างหลายประการ แต่ที่สำคัญคือการที่เศรษฐกิจของเราผันตัวเข้าสู่กระบวนการ “โลกาภิวัตน์” ระบบนี้เป็นระบบเสรีและนับว่าจะเพิ่มความเป็เสรีมากยิ่งขึ้น การเกิดโลกาภิวัตน์เป็นวิวัฒนาการของโลก จะหยุดยั้งหรือห้ามมิให้เกิดไม่ได้ แม้แต่จะคิดที่จะไม่ร่วมกระบวนการ ทำตัวเป็นเอกราชนอกกระบวนสังคมโลก ก็น่าจะมีผลเสียมากกว่าผลดี และโดยที่ระบบโลกาภิวัตน์เป็นระบบที่อ่อนไหวต่อการเปลี่ยนแปลงความผันผวนในด้านการค้า การลงทุนและการเงิน จึงย่อมจะเกิดขึ้นได้ง่ายและรวดเร็ว สิ่งใดที่เกิดในต่างประเทศ ก็จะมีผลกระทบต่อคนไทยและเศรษฐกิจไทยได้โดยง่ายและรวดเร็วเช่นกัน

ดังนั้น ในขณะที่ประเทศอยู่ในระหว่างช่วงต่อของการเปลี่ยนแปลง การแสดงออกถึงการไม่เห็นด้วย และการต่อต้าน ย่อมจะเกิดขึ้นเป็นเรื่องธรรมดาของการเปลี่ยนแปลง พวกเราจำเป็นต้องมีขันติและความหนักแน่นไว้ให้มาก

ที่จริง การที่พวกเราได้ทำผิดพลาดมาในอดีต จนก่อให้เกิดภาวะวิกฤตินั้น ก็ใช้ว่าจะไม่มีประโยชน์ เพราะอย่างน้อยเราก็ได้เรียนรู้จากความผิดพลาดนั้น และจะได้ไม่ทำผิดซ้ำอีกแล้วทำความผิดพลาดนั้นให้เป็นโอกาส นาย Henry Ford ผู้ก่อตั้งบริษัทผลิตรถยนต์ Ford ที่มีชื่อเสียงของสหรัฐอเมริกา เคยกล่าวไว้ว่า “Failure is the opportunity to begin again more intelligently” แปลว่า “ความผิดพลาด คือ โอกาสในการเริ่มต้นใหม่ที่ชาญฉลาดกว่าเดิม” เรื่องนี้รัฐบาลและภาคเอกชนต้องให้ความสนใจเป็นพิเศษ เพื่อมิให้เกิดประวัติศาสตร์ฟองสบู่ซ้ำรอยได้อีก

ทีนี้ ก็มาถึงประเด็นที่ว่า แล้วเราจะทำอย่างไรกับทุกข์ เพื่อให้ทุกข์คลายและอาจจะหมดไปในที่สุด เพื่อให้ความวิตกกังวลลดน้อยลง และอาจจะหายไปในที่สุด

ขอเรียนว่า ผู้พูดไม่ใช่นักปราชญ์ ไม่ใช่ นักเศรษฐศาสตร์ และไม่ใช่จิตแพทย์ ผู้พูดเป็นใครมาจากไหน ก็ทราบกันดีอยู่แล้ว ที่มาพูดก็เพื่อแสดงความคิดเห็น เพื่อเตือนในสิ่งที่คนไทยทราบดีอยู่แล้ว แต่ลืมระลึกถึง หรือมองข้ามไป เพราะมีทุกข์

ก่อนที่จะเข้าสู่ข้อเสนอนี้ ขอทำความเข้าใจต่อกันเสียก่อนว่า พวกเราทุกคนจะต้องศึกษาทุกข์และบ่อเกิดแห่งทุกข์ให้เข้าใจแจ่มแจ้ง ต้องยอมรับ และพร้อมที่จะต่อสู้โดยไม่ท้อถอย มิฉะนั้นพวกเราจะไม่มีความพอที่จะใช้ในการต่อสู้ และอาจจะประสบความล้มเหลวได้

ต่อไปนี้ คือข้อเสนอนี้ ซึ่งผมเรียกเสียก่อนข้างจะ呼หว่า “คู่มือคนไทย”

๑. ขอให้ระลึกถึงพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว มนุษย์เราทุกคนต้องมีที่ยึดเหนี่ยวทางใจ ต้องมีศูนย์รวมในการสร้างสมาธิและกำลังใจ

เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน

คราใดที่บ้านเมืองมีปัญหา คนไทยท้อแท้ หดหู่ ไม่มีกำลังใจ ขอให้
นึกถึงคุณงามความดี การเสียสละ ความเหน็ดเหนื่อยของในหลวง นึกถึง
พระบรมราชาธิราช และพระราชดำรัสอันทรงคุณค่าที่พระราชทานแก่
คนไทยมาโดยตลอด ตั้งแต่เสด็จเถลิงถวัลยราชสมบัติ คนไทยโชคดี
เป็นที่สุดที่มีพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเป็นประมุขของชาติ พวกเรา
ทราบกันดีว่า พระองค์ท่านทรงเป็นทุกอย่างของคนไทยและของประเทศ
เรา ทรงเป็นศูนย์รวมแห่งความสามัคคีของคนในชาติ ทรงเป็นพ่อ
เป็นครู และเป็นผู้พิทักษ์ปกป้องภัยให้แก่พวกเรา คราใดที่บ้านเมือง
เกิดภาวะวิกฤติ ไม่ว่าจะในด้านการเมือง เศรษฐกิจ หรือสังคม พระบาท
สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวจะพระราชทานแสงสว่าง สติปัญญา ชี้ทางในการ
แก้ปัญหาจนสถานการณ์รุนแรงคลี่คลายได้เสมอ นำความสุข ความสงบ
ร่มเย็นกลับคืนมาเสมอ พวกเราคงไม่ลืมเหตุการณ์รุนแรง ๒ ครั้ง
เมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๖ และ พ.ศ. ๒๕๓๕ หวังว่าพวกเราจะไม่รบกวน
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เป็นครั้งที่ ๓ อีก

๒. ขอให้ตั้งตนอยู่ในความพอดี นำความพอดีไปปฏิบัติเพื่อ
ลดความทุกข์ในปัจจุบันและป้องกันอันตรายอันเกิดจากการผันผวน
ของสถานการณ์ในอนาคต ในเรื่องนี้พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้
พระราชทานทฤษฎีใหม่ไว้ให้กับพวกเรา ได้ใช้เป็นกรอบในการดำเนิน
ชีวิต ชื่อว่า “เศรษฐกิจพอเพียง” เรื่องนี้หลายท่านอาจจะบ่นว่า ฟังมา
หลายครั้งจนชินชาแล้ว จริงอย่างที่บ่น แต่โปรดทวนไปดูบทเรียนที่เรา
ได้รับจากวิกฤติปี ๒๕๔๐ อันเป็นบทเรียนที่ราคาแพงอย่างยิ่ง ถ้า
ตอนนั้น เรายึดมั่นในเศรษฐกิจพอเพียง เราน่าจะเผชิญกับวิกฤติที่ไม่
รุนแรงเท่ากับที่เป็นอยู่ก็ได้ จึงกล่าวได้ว่า ทฤษฎีเศรษฐกิจพอเพียง
สามารถใช้เป็นเกราะกำบังภัยอันตรายในภายหน้า อันเกิดจากการ
เปลี่ยนแปลงและผันผวนของสถานการณ์ของโลกได้เป็นอย่างดีที่สุด

“เศรษฐกิจพอเพียง” เป็นปรัชญาที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระราชดำรัสชี้แนะแนวทางการดำเนินชีวิตแก่พสกนิกรชาวไทยมาโดยตลอดนานกว่า ๒๕ ปี ตั้งแต่ก่อนเกิดวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจ และเมื่อภายหลังได้ทรงเน้นแนวทางการแก้ไขเพื่อให้รอดพ้น และสามารถดำรงอยู่ได้อย่างมั่นคงและยั่งยืนภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์และความเปลี่ยนแปลงต่างๆ

เศรษฐกิจพอเพียง เป็นปรัชญาที่ชี้ถึงแนวการดำรงอยู่และปฏิบัติตนของประชาชนทุกระดับ ตั้งแต่ระดับครอบครัว ระดับชุมชน จนถึงระดับรัฐ ทั้งในการพัฒนาและการบริหารประเทศให้ดำเนินไปในทางสายกลาง และการปฏิบัติตนเพื่อให้ก้าวทันต่อโลกยุคโลกาภิวัตน์

ความพอเพียง หมายถึง ความพอประมาณ ความมีเหตุผล รวมถึงความจำเป็นที่จะต้องมีระบบภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีพอสมควรต่อผลกระทบใดๆ อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอกและภายใน ทั้งนี้ จะต้องอาศัยความรอบรู้ ความรอบคอบ และความระมัดระวังอย่างยิ่ง ในการนำวิชาการต่างๆ มาใช้ในการวางแผน และการดำเนินการทุกขั้นตอน

เศรษฐกิจพอเพียง มิใช่เพียงการทำให้พอแล้วหยุด แต่หากหมายรวมถึง ความขยันหมั่นเพียร การแสวงหาความรู้ใหม่ การมีทัศนคติที่ถูกต้อง และการรู้จักอดออมด้วย

ความขยันหมั่นเพียร หมายถึง ความมุมานะ ไม่ย่อหย่อนในการทำกิจการใดๆ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงรับสั่งไว้เมื่อวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๔๒ ความตอนหนึ่งว่า

“...การทำงานใดๆ ไม่ว่าจะเล็ก ใหญ่ ง่าย ยาก ถ้าย่อหย่อนความเพียรแล้ว ยากที่จะให้สำเร็จเรียบร้อย ทันเวลาได้ และเมื่อใดพลัง

เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน

ของความเพียรนี้เกิดขึ้น เมื่อนั้น การงานหรือปัญหาทั้งหลายก็สำเร็จ โดยง่าย และรวดเร็ว...”

ความขยันหมั่นเพียรจึงเป็นกุญแจดอกสำคัญในการแก้ปัญหา และคลายทุกข์ของคนไทย

การแสวงหาความรู้ใหม่ หมายถึง การปรับตัว ปรับองค์กร ปรับการบริหารให้ทันสมัย ทันเทคโนโลยีสมัยใหม่อยู่เสมอ เพื่อให้การทำงานมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น สามารถแข่งขันอย่างเป็นธรรมกับประเทศอื่นๆ ได้

การมีทัศนคติที่ถูกต้อง หมายถึง ความไม่ท้อถอยที่จะต่อสู้กับวิกฤติ มองอนาคตในแง่ดี เชื่อว่าวันใหม่ที่ดียิ่งจะต้องเกิดขึ้น สร้างความหวังและกำลังใจที่จะดำเนินชีวิตต่อไป ไม่ว่าจะยากลำบาก ชันแค้น ลึกเพียงใด

การรู้จักอดออม หมายถึง การประหยัด เพื่อความมั่นคงแห่งชีวิต เพื่อความมั่นคงขององค์กร การออมทรัพย์เพื่อสร้างอนาคตให้มั่นคง ในเรื่องนี้ นาย Calvin Coolidge ประธานาธิบดี ของสหรัฐอเมริกา คนที่ ๓๐ ระหว่าง ค.ศ. ๑๙๒๓-๑๙๒๙ กล่าวไว้ว่า “...there is no independence quite so important as living within your means...” พอจะถอดเป็นภาษาไทยได้ว่า “...ไม่มีเอกราชใดสำคัญเท่ากับการดำเนินชีวิตภายใต้ ฐานานุภาพแห่งตน...” มีแปลกและนำคิดอยู่อย่างหนึ่ง พวกเราหน้าตาเป็นสิ่งสำคัญ จะทำอะไรที่เสียหน้าตาไม่ได้ จะเสียเท่าไรร่เสียกัน ต้องรักษาหน้าตาไว้ก่อน

อนึ่ง การประหยัดอีกอย่างหนึ่งที่พึงสังวร คือ การประหยัดปาก ประหยัดคำ ไม่พูดในสิ่งที่จะทำให้เกิดความแตกแยกในชาติบ้านเมือง

เรื่องนี้สำคัญมาก เพราะถ้ามีการพูดในทางที่ไม่สร้างสรรค์ กล่าวโทษคนอื่นโดยง่ายไม่ไตร่ตรองแล้ว ผลที่ตามมาคือ การทะเลาะวิวาทและตีกันซึ่งกันและกัน ในหน้าหนังสือพิมพ์และจอโทรทัศน์ ดังที่พวกเขาได้เห็นกันอยู่บ่อยครั้ง ก็อาจจะยิ่งเป็นผลร้ายต่อประเทศชาติ ชาวต่างประเทศอาจจะมองไปว่า คนชาตินี้เมื่อนี้ ไร่แล้วซึ่งความปรองดอง เอาแต่ทะเลาะเบาะแว้งกัน การเศรษฐกิจ การค้า การลงทุนทั้งหลายซึ่งล้วนแต่เป็นหัวใจในการฟื้นฟูพัฒนาประเทศก็เกิดขึ้นไม่ได้

๓. ขอให้รู้จักสามัคคี พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงรับสั่งให้คนไทยทั้งหมด “รู้จักสามัคคี” คือ การรวมพลังกันเพื่อการแก้ไข ปัญหาทั้งหมด เพื่อขจัดปัญหาต่างๆ และสร้างความเจริญให้แก่ชาติ บ้านเมือง

การรู้จักสามัคคี คือ หลักการของการเคารพซึ่งกันและกัน การรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น การรู้จักผ่อนหนักผ่อนเบา ให้เอื้อซึ่งกันและกัน การอดกลั้น และการประสานประโยชน์ของพวกเราเอง ที่จริงการรู้จักสามัคคีนี้เป็นคุณสมบัติพิเศษของคนไทยมาช้านาน จะเห็นได้ว่าคนไทยไม่ว่าเชื้อชาติ ศาสนาใด จะเกิดในประเทศไทยหรือเข้ามาพึ่งพระบรมโพธิสมภาร เราต่างมีความรู้สึก มีความสำนึกในความเป็นคนไทยเท่าเทียมกัน ต่างก็ภูมิใจในความเป็นคนไทย รักและเทิดทูนชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ เหมือนกันและเท่าเทียมกัน ปกป้องและหวงแหนประเทศไทยเท่าเทียมกัน ไม่แบ่งเชื้อชาติ ไม่กีดกันศาสนา ปัญหาด้านสังคมไทยในเรื่องเชื้อชาติ ศาสนา จึงไม่มีหรือมีก็น้อยมาก น้อยกว่าประเทศอื่นๆ ที่นำเรื่องนี้มาเตือนพวกเราอีกครั้ง เพราะประเทศของเราเกิดมีปัญหาลึกลับขึ้นแล้ว คนไทยกำลังมีทุกข์ บ้างก็ทะเลาะกันโดยไม่จำเป็น กล่าวโทษซึ่งกันและกันโดยไม่สมควร ทำให้เกิดความ

เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน

แตกแยกซึ่งไม่น่าจะเกิด การรู้รักสามัคคีจะช่วยแก้ปัญหาและนำมาซึ่งความสงบสุข ร่มเย็น เกิดสันติในชาติบ้านเมืองของเรา

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พระราชทานพระบรมราโชวาทไว้ตั้งแต่ปี ๒๕๑๒ ว่า

“ในบ้านเมืองนั้น มีทั้งคนดีและคนไม่ดี ไม่มีใครจะทำให้ทุกคนเป็นคนดีได้ทั้งหมด การทำให้บ้านเมืองมีความปรกติสุขเรียบร้อย จึงมิใช่การทำให้ทุกคนเป็นคนดี หากแต่อยู่ที่การส่งเสริมคนดี ให้คนดีได้ปกครองบ้านเมือง และควบคุมคนไม่ดีไม่ให้มีอำนาจ ไม่ให้ก่อความวุ่นวายได้”

ผมเชิญพระบรมราโชวาทนี้มาให้พวกเราได้ฟังอีกครั้งหนึ่ง เพื่อเตือนความทรงจำของคนไทยทั้งมวล พวกเราเคยได้ยินได้ฟังพระบรมราโชวาทนี้มาหลายครั้งหลายหนแล้วเข้าใจดี แต่ช่วยกันทำค่อนข้างน้อยมาก พระบรมราโชวาทนี้ไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่เรากำลังพูดถึงโดยตรง แต่ถ้าพวกเราช่วยกันทำตาม เราก็จะมีทุกข์น้อยลง มีความสุขมากขึ้น บ้านเมืองอันเป็นที่รักของเราจะน่ารักน่าอยู่ยิ่งขึ้น

หวังว่าพวกเราทุกคนได้ยินพระราชดำรัสที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พระราชทานแก่พลสกนิกรทั่วประเทศ เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคมที่ผ่านมาโดยทั่วกัน พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงรับสั่งถึง Double Standards ทรงรับสั่งถึงภัยแห่งความแตกแยก ทรงรับสั่งถึงความขัดแย้ง และทรงรับสั่งถึงการหันหน้าเข้าหากัน ทรงชี้ให้เห็นว่า การรู้รักสามัคคีเป็นสิ่งจำเป็นยิ่งที่คนไทยทุกหมู่เหล่าพึงนำมาใช้ในสถานการณ์ปัจจุบัน

ผมเชิญพระราชกระแสมาย้ำเตือนพวกเราอีกครั้งหนึ่ง

๔. คู่มือข้อสุดท้าย ขอให้ระลึกว่า “เกิดมาต้องทดแทนบุญคุณแผ่นดิน” วลีนี้ บางท่านหรือหลายท่านอาจจะเข้าใจยาก ฟังดูเหมือนเป็นนามธรรม จริงๆ แล้วเป็นรูปธรรมทั้งสิ้น แผ่นดินไทยเป็นที่ให้กำเนิด เป็นบ้านเกิดเมืองนอน เป็นที่ที่เราได้อาศัยพักพิง ทำมาหาเลี้ยงชีพ เลี้ยงครอบครัว แผ่นดินไทยหรือประเทศไทย คือ ส่วนรวมของครอบครัวไทย ดังนั้น ถ้าเรารักหวงแหนครอบครัวอย่างไร มากเท่าใด หมายความว่า เรารักและหวงแหนแผ่นดินไทยประเทศไทยมากเท่านั้น

เคยได้ยินบางท่านตัดพ้อทำนองน้อยใจว่า เมืองไทยไม่เห็นจะน่ารักสักเท่าใด มีแต่คนโกงเต็มไปหมด นักการเมืองบางคนก็ซื้อเสียงเข้ามาอบโกยเอาแต่ผลประโยชน์เข้าตัวเอง การบริหารแผ่นดินก็แฝงด้วยคอร์รัปชัน ข้าราชการก็ขาดความเป็นธรรม เล่นพรรคเล่นพวก คนทำผิดก็ไม่ได้รับโทษ ประชาชนเดือดร้อน อาชญากรรมและยาเสพติดก็มีดาษดื่น อย่างนี้แล้วจะให้รักประเทศ เสียสละให้ประเทศได้อย่างไรกัน

ฟังแล้วรู้สึกเห็นอกเห็นใจคนที่มีความเห็นเช่นนั้นมาก เขาพูดในสิ่งที่เขาเห็น พูดในสิ่งที่เขาได้ประสบและอ่านพบในหนังสือพิมพ์ ได้ฟังจากสื่อ ในขณะที่เดียวกัน ผมก็มีความวิตกกังวลเป็นอย่างยิ่ง เพราะความคิดความเห็นเช่นนั้นไม่ถูกต้อง และน่าจะเป็นอันตรายต่ออนาคตของประเทศเรามาก ในอดีตและในปัจจุบัน บ้านเมืองของเรามีปัญหาเช่นนั้นจริงๆ แต่ต้องถือเป็นหน้าที่ของพวกเราทุกคนต้องช่วยกันคิดช่วยกันแก้ ไม่เอาแต่บ่น เอาแต่วิจารณ์ แล้วปล่อยปละละเลย ทำเป็นธุระไม่ใช่ ถ้าทำอย่างนั้น ตัวเราเองนั่นแหละคือส่วนหนึ่งของปัญหา เพราะขาดความรับผิดชอบในฐานะเจ้าของบ้าน เจ้าของประเทศ

ที่จริงเมืองไทยของเราหาได้เสื่อมโทรมลงมากอย่างที่คิด แต่เนื่องจากความเจริญก้าวหน้าในด้านเทคโนโลยีสื่อสาร ทำให้เรา

เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน

ได้ยินได้ฟัง ได้อ่านเรื่องราวและข่าวสารต่างๆ ได้รวดเร็วยิ่งขึ้น สื่อต่างๆ ก็พัฒนาตัวเองในการหาข่าวดีขึ้นมาก ความไม่สมประกอบทั้งหลายซึ่งได้รับการปกปิดซ่อนเร้นไม่เป็นข่าว ก็เป็นข่าว เรื่องดีๆ มักจะไม่เป็นข่าว เรื่องไม่ดีจะเป็นข่าวที่สำคัญ จึงดูเหมือนบ้านเมืองของเราเลวลง ที่จริงถ้ามองอีกมุมหนึ่ง ก็ดูดีเหมือนกัน คือ มีความโปร่งใสมากขึ้น จะทำการใดก็ต้องระมัดระวังมากขึ้น

การปฏิบัติตนเป็นคนดีของครอบครัว เป็นสถาบันที่ดี เป็นองค์กรที่ดี คือการทดแทนบุญคุณแผ่นดิน

การทดแทนบุญคุณแผ่นดิน โดยปฏิบัติตนเป็นคนดี มีความรับผิดชอบ คือการร่วมกันสร้างฐานรากในการกอบกู้สถานการณ์และการพัฒนาประเทศอันสำคัญยิ่ง

อนึ่ง การทดแทนบุญคุณแผ่นดิน นอกจากการทำความดีแล้ว จำต้องรู้จักการละความชั่วและรู้จักชักชวน จูงใจ ให้ผู้อื่นละความชั่วด้วย ในบ้านเมืองของเรา มีการประทุพติชั่วมากพอสมควรทีเดียว การกระทำความชั่วที่เป็นอันตรายอย่างยิ่งต่อชาติ คือการคอร์รัปชันและการค้ายาเสพติด โดยเฉพาะการค้ายาเสพติด คือ การทำลายคนในชาติ ผมจึงเรียกผู้ค้าและผู้ผลิตยาเสพติดว่าเป็นผู้ทรยศต่อชาติ คนที่คอร์รัปชันและค้ายาเสพติดมีเงินมาก ร่ำรวย กลายเป็นคนมีเกียรติ มีอิทธิพล มีคนนับหน้าถือตา ค่านิยมเช่นนี้จำต้องได้รับการเปลี่ยนแปลง เราพึงยกย่องนับถือคนดีแม้จะยากจน และเลิกกราบไหว้คนร่ำรวยจากเงินสกปรกกันได้แล้ว

ดังที่ได้กล่าวแล้วว่า เศรษฐกิจของโลกได้ก้าวเข้ามาสู่ยุคของ “โลกาภิวัตน์” แล้ว และนับวันการเปิดประเทศก็ยิ่งจะมีมากขึ้น ดังนั้น

ความสำคัญขององค์ประกอบทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศ ก็จำเป็นจะต้องได้รับการเอาใจใส่ให้มากขึ้น นั่นคือ การส่งสินค้าออกเพื่อให้ได้มาซึ่งเงินตราต่างประเทศ และการลงทุนของชาวต่างประเทศ เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและความเจริญเติบโตของประเทศไทย

การทำให้การส่งออกมีมากขึ้น โดยการพัฒนาเทคโนโลยี เพิ่มคุณภาพสินค้าและขีดความสามารถในการแข่งขัน ย่อมถือว่าเป็นภารกิจของรัฐบาลและเอกชนที่เกี่ยวข้องที่จะต้องร่วมกันบันดาลให้เกิดขึ้นให้ได้โดยเร็ว

การดึงดูดนักลงทุนชาวต่างประเทศให้นำเงินเข้ามาลงทุน เพิ่มผลผลิตจ้างงานและรายได้ให้กับคนไทย จำเป็นที่จะต้องขจัดความสับสนวุ่นวาย และความขัดแย้งของคนในชาติ เพื่อให้ได้มาซึ่งความสามัคคีกลมเกลียว ทำให้นักลงทุนเห็นว่าประเทศไทยเป็นประเทศที่สงบสุข น่าอยู่และน่านำเงินเข้ามาลงทุนมากขึ้น

ทั้งหมดนี้ ล้วนแล้วแต่เป็นภาระหน้าที่ของคนไทยทุกคน ที่จะต้องร่วมกันสรรค์สร้างให้เกิดขึ้นให้ได้ และนั่นก็คือ การตอบแทนบุญคุณแผ่นดินโดยตรงนั่นเอง

เมื่อ John F. Kenedy ได้รับเลือกเป็นประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกา เขาได้กล่าวคำปราศรัยต่อคนอเมริกันว่า “Ask not what the country can do for you, ask what you can do for your country” แปลว่า “อย่าถามว่าประเทศจะทำอะไรให้แก่ท่าน จงถามว่า ท่านจะทำอะไรให้แก่ประเทศได้บ้าง” ฟังไพเราะจับใจยิ่งนัก

Eleaner Roosevelt ผู้เป็นทั้งนักปราชญ์ และเป็นภรรยาของประธานาธิบดี Franklin Roosevelt เคยกล่าวไว้ว่า “The future belongs

เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน

to those who believe in the beauty of their dreams.” แปลว่า “อนาคต เป็นของคนที่ยึดมั่นในฝันอันงดงามของตน”

ผมขอร้องและวิงวอน

ขอให้พวกเราทุกคนจงร่วมมือร่วมใจกัน สร้างฝันของเราให้เป็น ความจริงด้วยการตั้งปณิธานอันแน่วแน่ ไม่อ่อนไหวต่ออุปสรรคและ ความยากลำบากใดๆ ทั้งปวง ยึดมั่นในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ประพฤติปฏิบัติตามกระแสพระราชดำรัสและพระบรมราโชวาท ดังที่ได้ เชิญมาโดยพร้อมเพรียงกัน

หวังว่าการบรรยายครั้งนี้ พวกเราทั้งหลายจะใช้เป็น “คู่มือ” ในการต่อสู้เพื่อดำเนินชีวิตในสถานการณ์ปัจจุบัน เป็นกำลังใจ และ ยังประโยชน์แก่คนไทยตามสมควร

ขอบคุณ

บทสรุป

ความคิดที่ตกผลึกแล้วจะมีเพียงประโยคสั้นๆ “เกิดมาต้อง ตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน” นั้น เมื่อพิจารณาถึงผลที่จะได้รับหากใครนำ เอาไปยึดมั่นเป็นเป้าหมายของชีวิตแล้ว ย่อมจะเกิดผลดีต่อชีวิตของคน คนนั้น ของชุมชนที่คนคนนั้นอาศัยอยู่ ซึ่งจะส่งผลสะท้อนออกไปสู่ สังคมนั้นอย่างกว้างขวาง และนับเป็นผลึกความคิดที่มีความหมายอย่าง ลึกซึ้งยิ่งนัก อย่างน้อยก็ในแง่ของการช่วยให้มีเป้าหมายเพื่อส่วนรวม อันหมายถึงหมู่บ้าน ชุมชน และประเทศชาติ

การคิดและทำอะไรเพื่อส่วนรวมมีความจำเป็นอย่างเหลือเกิน โดยเฉพาะกับยุคที่กระแสโลกาภิวัตน์กำลังพัดกระหน่ำรุนแรงเช่นนี้

นี่เป็นความมุ่งมาดปรารถนาของ ฯพณฯ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ประธานองคมนตรีและรัฐบุรุษ รวมถึงคณะบุคคล และบุคคลต่างๆ ที่มีส่วนผลักดันให้เกิดหนังสือเล่มนี้ขึ้นมา

แต่ส่วนที่หนังสือเล่มนี้ได้ทำหน้าที่ลุล่วงไปแล้วนั้น คือ ได้สะท้อนให้เห็นถึงกระบวนการต่างๆ ของการก่อรูปทางความคิดของคนคนหนึ่ง พร้อมทั้งได้พยายามนำเสนอปัจจัยสำคัญที่มีส่วนเอื้อให้เกิดความรู้สึกนึกคิดต่างๆ เป็นลำดับเรื่อยมา กระทั่งกลายมาเป็นผลึกความคิดที่สั้นไหวสามัญสำนึกของคนทั่วไปได้อย่างดียิ่ง

สิ่งหนึ่งที่ผู้เขียนอยากชี้ให้เห็นก็คือว่า ความคิดของคนคนหนึ่ง ย่อมก่อรูปขึ้นจากวิถีดำรงชีวิตของคนคนนั้น ผลึกทางความคิดก็คือ การตกตะกอนแล้วของความคิดอันมากมายหลากหลาย ที่มาจากการผ่านร้อนผ่านหนาว ผ่านทุกข์ผ่านสุข ผ่านความล้มเหลวและผ่านความสำเร็จมาแล้ว มากบ้างน้อยบ้างแตกต่างกันไป ซึ่งบางท่านอาจมากมายหลายหน

แต่น่าสังเกตอย่างยิ่งว่า ผลึกความคิดที่จะมีผลต่อความคิดจิตใจของผู้อื่นมากๆ นั้น มักจะมาจากชีวิตของบุคคลผู้ที่ยึดมั่นอยู่กับความซื่อสัตย์ สุจริต พร้อมทั้งจะเสียสละบางสิ่งบางอย่างของตัวเองให้กับผู้อื่น เป็นคนที่ไม่เห็นแก่ตัว คืออุทิศตนเพื่อส่วนรวมนั่นเอง

สำหรับครรลองชีวิตของ ฯพณฯ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ นอกจากหลักยึดมั่นทั้งสามอย่างนั้นแล้ว ยังมีพิเศษเพิ่มขึ้นมาอีก นั่นก็คือ ตลอดชีวิตของท่าน ยังเปี่ยมไปด้วยความจงรักภักดีต่อสถาบันพระมหากษัตริย์อย่างยิ่งยวดอีกสถานหนึ่ง

เชื่อหรือไม่ว่า เพราะหลักยึดมั่นต่อชีวิตที่มีทั้งความซื่อสัตย์ สุจริต เสียสละ และจงรักภักดี ซึ่งในวันนี้คำทั้งสี่คำนี้ได้กลายเป็นปณิธาน

เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน

ของมูลนิธิรัฐบุรุษไปแล้วนั้น ไม่เพียงแต่ส่งผลให้ชีวิตของ ฯพณฯ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ได้รับเกียรติยศอันสูงส่งในชีวิตแล้วเท่านั้น แต่ยังส่งผลให้ท่านมองเห็นความอยู่รอดของบ้านเมือง ด้วยการรณรงค์ให้คนในชาติ เกิดสำนึกว่า “เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน” อีกด้วย

กล่าวเฉพาะชีวิตของคนคนหนึ่ง ตลอดเวลาที่มีชีวิตอยู่ ดำรงตนอยู่แต่ในความดีงาม และไม่ได้ทำให้ผู้ใดเดือดร้อน ก็ถือว่าได้รับคำชมเชยบ้างแล้ว แต่สำหรับบางท่าน นอกจากตนเองจะประกอบคุณงามความดีอยู่แล้ว ก็ยังชักชวน ผลักดัน ส่งผลสะท้อนให้ผู้อื่นพลอยได้ประพฤติปฏิบัติในสิ่งที่ดีงามตามไปด้วย อย่างนี้ย่อมต้องถือว่า คนเช่นนี้เป็นคนที่เหนือคน ในความหมายของคนผู้กระทำการอันใดย่อมหวังให้เกิดผลในกายภาคหน้าเสมอ

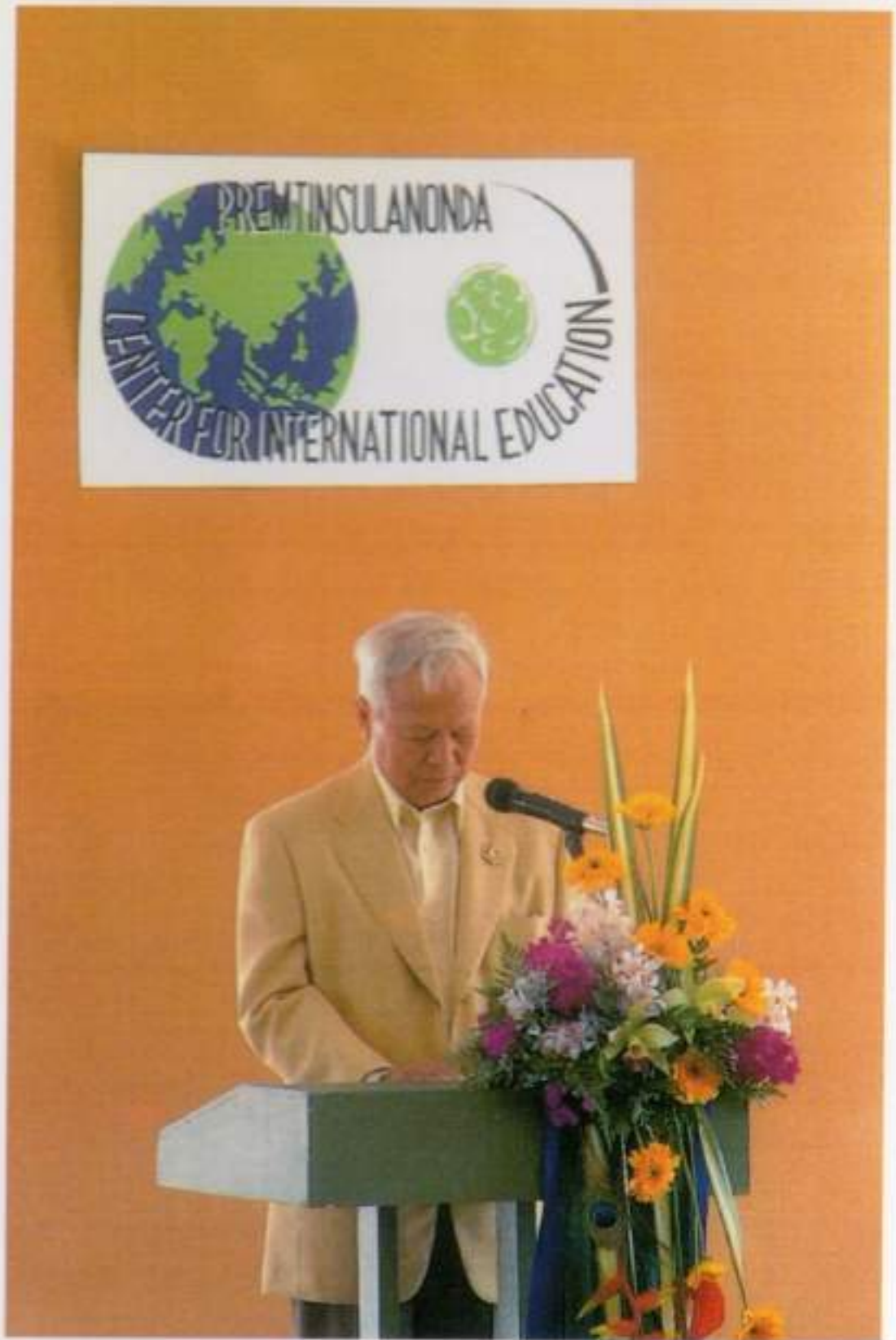
ซึ่งเรามักเรียกขานคนเช่นนี้ว่า “รัฐบุรุษ” นั่นเอง

มูลนิธิรัฐบุรุษหวังว่า แบบอย่างชีวิตดังที่ ฯพณฯ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ได้ปฏิบัติตน ประพฤติตน และดำรงตนเป็นคนดี ด้วยกายกิริยา วาจกิริยา และมโนกิริยามาแล้วนี้ จะส่งผลให้ผู้คนปรารถนาที่จะจำเริญชีวิตอยู่ในความซื่อสัตย์ สุจริต เสียสละและจงรักภักดี เพื่อมอบการประพฤติปฏิบัติเช่นนี้ เป็นการ “เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน” โดยถ้วนหน้ากัน

พิมพ์ที่ บริษัท อมารินท์พรินติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน)
๒๕/๑๖ ถนนชัยพฤกษ์ เขตตลิ่งชัน กรุงเทพฯ ๑๐๑๗๐
โทร. ๐ ๒๘๘๒-๑๐๑๐, ๐ ๒๕๒๒-๙๐๐๐
โทรสาร ๐ ๒๕๓๓-๒๗๕๒, ๐ ๒๕๓๕-๑๓๘๕
E-Mail : info@amarin.co.th Homepage : <http://www.amarin.co.th>

เปรม	เปี่ยมปรีติล้ำ	จงรัก ราชแล
ติณ	ทิพย์คือธวัชกัณฑ์	เพชรแพรว
สุลา	ศิรศรีศักดิ์	รัฐบุรุษ
นนท์	นิรทุกข์นิรันดรแพ้ว	พิสุทธิ์สร้างพิศาลศรี

เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน

พลเอก เปรม ติณสูลานนท์

ประธานองคมนตรีและรัฐบุรุษ

“องค์คุณความดี”

หนึ่งจงรักภักดีศรัทธาเชิดชัย

สองพิพัฒน์สัตย์ซื่อถือสุจริต

สามรู้เสียสละพร้อมยอมอุทิศ

คือนี้มีत्मงคลของคนดี

ของมมงคลความดีศรีประเสริฐ

จงบังเกิดแก่ผู้รู้หน้าที่

จงเจริญเกียรติยศปรากฏมี

พระพรศรีโปรดประทานแต่ท่านเทอญ

หนังสือลำดับที่ ๔๐ สงวนลิขสิทธิ์ โดยมูลนิธิรัฐบุรุษ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์

เผยแพร่โดย คณะกรรมการส่งเสริมกิจกรรม มูลนิธิรัฐบุรุษ

ศาลาพำนัก เลขที่ ๓๑๒ ถนนราชวิถี แขวงพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพฯ ๑๐๕๐๐

โทรศัพท์ ๐-๒๒๕๕-๙๕๙๖, ๐-๒๒๕๘-๖๗๒๗ โทรสาร ๐-๒๒๕๖-๘๘๒๗, ๐-๒๖๔๒-๗๗๗๑